

Giới thiệu Chư Thiên Tế

***

Khả năng thứ nhất, hẳn đối với hung hiểm bên ngoài hoàn toàn không biết gì cả, chưa từng đặt chân qua thế giới bên ngoài thành thị, tông môn. Cho nên đối với hiểm địa cấp ba Nhạn Đăng Hồ đại danh đỉnh đỉnh, hẳn vẫn có thể bảo trì an tĩnh. Chỉ có điều, từ khí chất tang thương, dường như đã thấu hiểu sự đời tàn ra từ trên người nam tử này, không khó để nhìn ra hẳn tuyệt đối không phải là loại trẻ tuổi, tiểu bối mới vào đời.

Như vậy, chỉ có thể là loại khả năng thứ hai.

Hắn là kẻ tài cao gan lớn, căn bản không để hiểm địa cấp ba Nhạn Đăng Hồ vào trong mắt, cho nên cho dù biết rõ là Nhạn Đăng Hồ có thể tồn tại ma thú cao giai, vẫn có thể nhàn nhã dạo chơi bên hồ. Nghĩ vậy, nam tử trung niên thúc ngựa chạy tới, chấp tay hành lễ với nam tử áo xanh, khách khí nói.

- Tại hạ thành Thanh Hồng- Đoạn Dao Môn, Từ Hồ, kính chào các hạ!

Đi bên cạnh đồng cỏ lau, nam tử áo xanh nghe được thanh âm, bước chân hơi dừng lại một chút, xoay người nhìn về phía Từ Hồ đang tự báo tên họ, mỉm cười nhẹ gật đầu.

***

Truyện Chư Thiên Tế của tác giả Thừa Phong Ngự Kiếm mang đến một làn gió mới trong thể loại truyện kiếm hiệp với tính cách thật đặc biệt của nhân vật.

Chí Tôn Ma Kiếm. Đứng đầu tứ đại thần khí thời thượng cổ, xuyên thủng hàng rào tam giới, Nguyệt Ma Giới, thế giới Thiên Hoang, Địa Cầu, khiến tam giới lâm vào họa kiếp.

Huyền Thiên Tông - Kiếm chủ đời thứ ba của chí tôn ma kiếm, bằng vào lực lượng của chí tôn ma kiếm, có lẽ hẳn sẽ mang đến cho tam giới tân sinh hoặc cũng có thể là hủy diệt. Câu bại tiền truyền, bút ký đệ nhất thần thoại Huyền Thiên Tông.

Mời bạn đọc khám phá truyện kiếm hiệp để tìm kiếm câu trả lời.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 1: Tự Do.

Gió mát...

Vì vu.

Gió hây hây thổi, trên đất mẹ một đám cỏ lau không ngừng chấp chờn theo từng cơn gió.

Trời xanh

Mây trắng.

Đứng giữa cánh đồng cỏ lau mênh mông bát ngát này, tâm linh cùng tư tưởng vô câu vô thúc, tự do bay bổng.

Cảnh đẹp, đẹp như trong thơ.

Bên cạnh đồng cỏ lau đẹp như trong tranh này, một thân ảnh từ từ xuất hiện mang theo khí tức tường hòa, nhàn nhã, bước từng bước tiến về phía trước.

Cánh tay trắng nõn như ngọc, nhẹ nhàng lướt qua đám cỏ lau.

Giống như đang hưởng thụ cảm giác mềm mại khi ngón tay tình cờ chạm phải vạt hoa lau, giống như là đang hưởng thụ từng tia nắng. Lại giống như là đang thưởng thức khung cảnh yên tĩnh, trời xanh gió mát, tâm linh thăng hoa.

Hồi lâu.

Một chiếc xe ngựa men theo con đường bên cạnh đồng cỏ lau, nhanh chóng chạy đến, thanh âm trục xe chuyển động trong hoàn cảnh yên tĩnh như vậy vang lên vô cùng rõ ràng.

Đây là loại xe ngựa cực lớn dùng trong giao thương, không gian trong xe xếp đặt cực kỳ hợp lý, coi như là bảy, tám người ngồi cũng sẽ không cảm thấy chen chúc. Phía trước xe ngựa còn có bốn vị kỵ sĩ trung tuổi, lưng đeo lợi kiếm, mặt mày đầy vẻ đề phong hướng về phía những bụi lau dò xét, giống như là đang hộ vệ, bảo vệ xe ngựa đi đường an toàn.

Một lát sau, nam tử trung niên đi trước dẫn đường đồng tử đột nhiên co rút lại, nhay bèn phát hiện ra một đạo thân ảnh xuôi theo đám cỏ lau bên cạnh đường, chậm rãi tiến về phía trước. Đó là một vị nam tử hai mươi sáu, hai mươi bảy tuổi, thân vận thanh y, tướng mạo nam tử này không tính là quá điển trai, nhưng mà trên người hắn lại tản ra một khí chất không có cách miêu tả bằng lời, nhất là mái tóc lốm đốm bạc trắng như tuyết, chập chờn theo gió, càng khiến cho hắn tăng thêm 1 phần mị lực.

Nam tử áo xanh này đi bên cạnh đám cỏ lau, thần sắc vô cùng bình thản, an tĩnh. Hắn đứng ở nơi đó, giống như là cùng cả đồng cỏ lau hợp thành một chỉnh thể, hòa hợp khiến cho người ta không thể tìm thấy bất cứ khuyết điểm nào.

Nhưng mà chính cảm giác hòa hợp khiến cho người ta không thể tìm thấy bất cứ khuyết điểm nào này lại chính là vấn đề lớn nhất..

Nguyên nhân chính là...

Vị trí đồng cỏ lau này tên là Nhạn Đăng Hồ, mà Nhạn Đăng Hồ chính là một trong những con đường nguy hiểm nhất nối liền thành Thanh Hồng với Ván Kiếm Sơn. Trên vùng đất ma thú hoành hành bốn phía này, cho dù không phải là nơi hoang dã cũng đều ẩn chứa nguy cơ trùng trùng, huống chi Nhạn Đăng Hồ còn là một trong những hiểm địa cấp ba.

Hiểm địa cấp ba, thường có ma thú cao giai qua lại, một người nam nhân có thể ở nơi này bảo trì an tĩnh, bình yên đi về phía trước chỉ có hai khả năng.

Khả năng thứ nhất, hắn đối với hung hiểm bên ngoài hoàn toàn không biết gì cả, chưa từng đặt chân qua thế giới bên ngoài thành thị, tông môn. Cho nên đối với hiểm địa cấp ba Nhạn Đăng Hồ đại danh鼎鼎, hắn vẫn có thể bảo trì an tĩnh. Chỉ có điều, từ khí chất tang thương, dường như đã thấu hiểu sự đời tản ra từ trên người nam tử này, không khó để nhìn ra hắn tuyệt đối không phải là loại trẻ tuổi, tiểu bối mới vào đời.

Như vậy, chỉ có thể là loại khả năng thứ hai.

Hắn là kẻ tài cao gan lớn, căn bản không để hiểm địa cấp ba Nhạn Đăng Hồ vào trong mắt, cho nên cho dù biết rõ là Nhạn Đăng Hồ có thể tồn tại ma thú cao giai, vẫn có thể nhàn nhã dạo chơi bên hồ. Nghĩ vậy, nam tử trung niên thúc ngựa chạy tới, chấp tay hành lễ với nam tử áo xanh, khách khí nói.

- Tại hạ thành Thanh Hồng- Đoạn Dao Môn, Từ Hồ, kính chào các hạ!

Đi bên cạnh đồng cỏ lau, nam tử áo xanh nghe được thanh âm, bước chân hơi dừng lại một chút, xoay người nhìn về phía Từ Hồ đang tự báo tên họ, mỉm cười nhẹ gật đầu.

Từ Hồ cũng là người từng trải, lộ trình từ thành Thanh Hồng đến Ván Kiếm Sơn, mỗi tháng hắn cũng chạy hai, ba lần. Cũng có chút nhãn lực nhìn người, nam tử áo xanh này mang đến cho hắn một cảm giác bình lặng, ôn hòa, xem ra cũng không phải là hạng người đại gian ác, hơn nữa nhớ đến suy đoán vừa rồi, hắn lại vội vàng mở miệng.

- Vị thiếu hiệp này, con đường này dẫn đến Ván Kiếm Sơn, thiếu hiệp hẳn là định đến Ván Kiếm Sơn phải không?

Nam tử áo xanh không nói gì, chỉ nhẹ gật đầu.

- Trước mắt khoảng cách đến Ván Kiếm Sơn còn hai ngày lộ trình, dường như thiếu hiệp cũng không có tọa kỵ, xe ngựa kia của ta vẫn còn ghé trống, nếu thiếu hiệp không chê, thì chúng ta có thể đi cùng, trên đường đi cũng có thể chiêu cô cho nhau, không biết ý của thiếu hiệp thế nào?

- A....

Nam tử áo xanh khẽ cười một tiếng, nhìn Từ Hồ nói.

- Hiện tại thế đạo hỗn loạn, ma thú hoành hành, người không sợ ta là loại người lòng mang ý xấu hay sao?

- Ha ha, Từ Hồ ta cũng lăn lộn trong giới tu luyện hơn mười năm rồi, cho dù tu vi bình thường, nhưng vẫn có chút nhãn lực nhìn người, thiếu hiệp khí chất an bình, tương hòa. Người có khí chất này, tuyệt đối không phải là hạng người cùng hung cực ác.

Từ Hồ cười lớn, nói thẳng suy nghĩ của mình, cuối cùng lại bỏ xung một câu.

- Huống hồ cho dù là hạng người hiểm ác, đối mặt với đệ nhất kiếm tông của Thánh Quang Đế Quốc kiến lập trên Ván Kiếm Sơn cường giả vô số, tránh đi còn không kịp, sao dám chủ động tiến lên?

Ánh mắt của nam tử áo xanh cũng không dừng lại trên người Từ Hồ quá lâu, hắn đi đến bên cạnh bụi lau, quan sát một lát sau đó chọn ra một gốc lau tươi tốt bẻ xuống, cầm trên tay, cuối cùng mới khẽ liếc nhìn Từ Hồ nói.

- Làm phiền rồi.

Nghe được câu trả lời này của nam tử áo xanh, Từ Hồ vui vẻ vội vàng nói.

- Thiếu hiệp, mời lên xe!

Nói xong dẫn vị nam tử áo xanh này vào trong xe.

Loại xe ngựa chuyên dùng cho giao thương này có không gian rất lớn, bảy, tám người ngồi cũng không thành vấn đề. Giờ phút này bên trong xe chỉ có sáu người tính cả nam tử áo xanh nữa cũng chỉ có bảy người, cũng không tính là quá chật chội.

Trong sáu người có hai người hiển nhiên là giống như Từ Hồ cũng là hộ vệ.

Thành Thanh Hồng cách Vãn Kiếm Sơn khoảng năm trăm sáu mươi km, cho dù tính năng cổ xe ngựa này không tệ, nhưng đoán chừng một ngày cũng chỉ chạy được 200km, cộng thêm việc ăn uống trên đường cùng ngủ nghỉ ban đêm, cũng cần ba ngày mới tới nơi. Mà ở chốn hoang dã ma thú hoành hành này, buổi tối nghỉ ngơi tất nhiên cần có người canh gác, tự nhiên là mọi người không ngủ đủ giấc cho nên phải thay phiên nhau túc trực.

Ngoại trừ hai người hộ vệ, bốn người còn lại cũng chia thành hai tốp.

Trong đó một tốp gồm ba người, một nam tử trung niên, một thiếu nữ 15, 16 tuổi, cùng với một nữ tử ăn mặc giống như thị vệ tầm 25, 26 tuổi. Ba người này có lẽ là hai cha, con cùng hộ vệ. Còn lại là một nam tử trẻ tuổi, ăn vận cũng có chút phong phạm của một vị thiếu hiệp, bên người có đeo một thanh bội kiếm bằng thép tinh, tuy nhiên không biết thực lực ra sao?

Nam tử áo xanh đến cũng không khiến trong xe có động tĩnh gì, hai hộ vệ nhẹ gật đầu với hắn, sau đó thì khôi phục bộ dáng như cũ, tuy rằng nam tử trung niên muốn khách sáo một chút với nam tử áo xanh, chỉ là khi nhìn thấy hai vị hộ vệ nhắm mắt dưỡng thần cũng không tiện quấy rầy hai người, đối với nam tử áo xanh khẽ gật đầu, sau đó quét mắt đánh giá hắn vài lần rồi thu hồi ánh mắt lại.

Xe ngựa chỉ ngừng trong chốc lát rồi tiếp tục lên đường.

Dưới sự đề phòng cẩn mật của bốn vị hộ vệ, xe ngựa hữu kinh vô hiểm vượt quá 8 km Nhạn Đăng Hồ.

- Phù!

Rời khỏi phạm vị Nhạn Đăng Hồ, bốn vị hộ vệ giống như là vừa trút đi được một gánh nặng thở dài một hơi, thần sắc căng cứng cũng thả lỏng, thư giãn đi không ít.

- Sắp tới chính là ngày diễn ra đại điển truyền ngôi tông chủ của đệ nhất kiếm tông của Thánh Quang Đế Quốc chúng ta- Lâm Môn Kiếm Tông, gần đây trên trường lui tới không ít cao thủ, ma thú lợi hại gần như đã bị thu thập hết. Vì thế Nhạn Đăng Hồ mới có thể bình yên như vậy.

Rời khỏi Nhạn Đăng Hồ, bốn vị hộ vệ thư thái cảm thấy thư thái hơn rất nhiều, đã có tâm tư nói chuyện phiếm.

- Cho dù rất nhiều thiếu hiệp của Lâm Môn Kiếm Tông hạ sơn càn quét Lương Dạ Lâm nhưng mà phiến rừng rậm này quá lớn, diện tích hơn hai trăm km, sợ rằng chúng ta chỉ có thể đi dọc theo bên cạnh nơi này, tuyệt đối không thể buông lỏng cảnh giác. Từ Hồ ta có thể lăn lộn chốn hoang dã, chính là bởi vì cẩn thận, nếu không chỉ sợ lúc này ta đã sớm giống như là các vị tiền bối trong môn hộ, phơi thây ngoài đồng rồi.

- Vâng, sư huynh!

- Đã biết! Từ lão đại.

Ba vị hộ vệ bên cạnh vội vàng đáp lời.

Một lát sau, vị hộ vệ trẻ tuổi xưng Từ Hồ là sư huynh kia chậm rãi đi tới bên cạnh hắn, nhỏ giọng nói,

- Sư huynh, vì sao chúng ta phải để cho người kia lên xe, hắn cũng không có trả tiền mà, chúng ta....

- Không được nói vậy!

Người hộ vệ trẻ tuổi này chứng kiến Từ Hồ nghiêm mặt lại, vội vàng ngậm miệng, không nói thêm câu nào nữa.

- Người suy nghĩ thử xem nếu nam tử trẻ tuổi kia không có thực lực thì dám đơn thân độc mã hành tẩu trong hoang dã hay sao? Hơn nữa xung quanh Nhạn Đăng Hồ, thôn không có, điểm cũng không, điểm dừng chân gần đây nhất cũng cách nơi này một ngày lộ trình. Nói cách khác, hắn hành tẩu trong hoang dã đã một ngày, mấy năm nay ma thú hoành hành, tuy rằng, hành tẩu một ngày có khả năng chưa gặp phải ma thú. Nhưng thần sắc hắn không có chút nào tán loạn, bởi vậy ta phỏng đoán, nam tử này tám chín phần là một vị cao thủ chân chính., đám ma thú bình thường căn bản là chưa tiếp cận được hắn đã tăng thân dưới kiếm của hắn rồi. Một vị cao thủ như vậy, một khi chúng ta gặp phải nguy hiểm, chính là trợ lực lớn lao, hắn lên xe của chúng ta chính là vận khí của chúng ta rồi, người còn muốn tiền xe?

- Thì ra là thế.

- Sau này nên nhìn xa một chút, chúng ta lăn lộn bên ngoài kiếm con, ngoại trừ ma luyện tu vị, phương diện nhìn người cũng không thể bỏ qua.

- Vâng, sư huynh.

Chương 2: Tên. .

- Tại hạ Ứng Quảng Xuyên bái kiến thiếu hiệp.

Xe ngựa chạy thêm một lúc, người đàn ông trung niên thấy hai vị hộ vệ cuối cùng cũng không nhắm mắt dưỡng thần nữa, lúc này mới quay sang cười chấp tay với người thanh niên áo lam vừa mới lên xe.

Thanh niên áo lam liếc mắt nhìn người đàn ông tên Ứng Quảng Xuyên, mỉm cười cũng không nói gì.

Tự tìm mất mặt, Ứng Quảng Xuyên cảm thấy hơi xấu hổ, một lần nữa ngồi về chỗ cũ.

Thiếu nữ 15,16 tuổi ngồi bên cạnh hắn, thấy phụ thân mình chủ động chào hỏi mà thanh niên áo lam rõ ràng lại bỏ qua, nhất thời hừ lạnh, thấp giọng nói.

- Kiêu cái gì mà kiêu, chờ ta thông qua khảo hạch đệ tử của Lâm Môn kiếm tông, tiến vào Lâm Môn kiếm tông, trở thành đệ tử của kiếm tông đệ nhất Thánh Quang đế quốc. Đến lúc đó, xem đám võ giả các ngươi đối với ta chà đạp cung tất kính.

Mặc dù đã có ý đề thấp thanh âm xuống nhưng xe ngựa lớn bao nhiêu, cho dù nàng nói nhỏ hơn nữa, mấy người trong xe ngựa cũng sẽ nghe thấy rất rõ ràng. Ứng Quảng Xuyên lập tức quát lớn.

- Lan Chi, không được vô lễ.

Nói xong, hắn vội vàng nhìn thanh niên áo lam chấp tay bồi tội nói.

- Vị thiếu hiệp này, thực là xin lỗi. Nữ nhi ta ngày thường được nuông chiều quá, có chỗ mạo phạm, ta thay mặt nàng hướng thiếu hiệp bồi tội.

- Không sao!

Thanh niên áo lam khẽ cười một tiếng, dường như cũng không để chuyện này trong lòng.

Lúc này, thanh niên tầm 18, 19 tuổi còn lại trong xe ngựa, vốn đã sớm không thể giữ im lặng được nữa, dường như rốt cục cũng tìm được chủ đề để nói.

- Vị Ứng cô nương này, chẳng lẽ cũng đi Lâm Môn kiếm tông khảo hạch đệ tử?

- Không sai

- Thật là đúng dịp, chuyến này tại hạ cũng đi Lâm Môn kiếm tông khảo hạch đệ tử ngoại môn.

- Ngươi cũng là?

Thiếu nữ tên Ứng Lan Chi ngạc nhiên nhìn về phía thiếu niên, ánh mắt quét lên quét xuống không ngừng đánh giá hắn.

Hiển nhiên từ nhỏ Ứng Lan Chi sống trong phú quý, tướng mạo, vóc người, làn da mọi thứ đều không kém. Hơn nữa tuổi còn rất nhỏ, tràn ngập thanh thuần, sớm đã thu hút được vị thanh niên này, chỉ là lúc trước chưa tìm được cách mở lời, cho nên không biết làm thế nào để tiếp cận.

Lúc này cảm thấy Ứng Lan Chi đang quan sát mình, hắn lập tức ưỡn ngực, thẳng lưng, cố gắng duy trì một hình tượng tốt đẹp, mỉm cười nói.

- Tại hạ Dịch Kiên Nguyên, mười năm trước dưới cơ duyên xảo hợp, gia phụ quen biết với một vị chấp sự ngoại môn của Lâm Môn kiếm tông, sau đó vị tiên bối này truyền thụ cho tại hạ một môn kiếm pháp tên Húc Dương của Lâm Môn kiếm tông. Giờ đây có chút thành tựu, võ giả cũng đã đạt tới cấp sáu. Bởi vậy, có ý đi thử một chút, nhìn xem bản thân có thể thi vào Lâm Môn kiếm tông, trở thành đệ tử ngoại môn hay không?

- Võ giả cấp sáu?

Ứng Lan Chi kinh hô:

- Dịch công tử đã là võ giả cấp sáu? Trời ạ, nhìn huynh không lớn hơn ta bao nhiêu, không ngờ đã là võ giả cấp sáu. Từ nhỏ ta đã được phụ thân đốc thúc tu luyện, đến nay khó khăn lắm mới bước vào bình cảnh của võ giả trung giai, đạt tới cấp bốn mà thôi.

- Ha ha, Lâm môn kiếm tông chiêu thu đệ tử, ngoại trừ tu vi của bản thân ra, thiên phú cũng vô cùng trọng yếu. Nhìn Ứng cô nương bất quá mới 15, 16 tuổi cũng đã là võ giả cấp bốn. Nếu như có thể tiến vào Lâm Môn kiếm tông, được Lâm Môn kiếm tông bồi dưỡng, 19 tuổi đạt được thành tựu như ta

cũng không phải là việc khó.

Nói xong, Dịch Kiền Nguyên còn bổ xung thêm một câu.

- Ứng cô nương, hai người chúng ta cùng đi Lâm Môn kiểm tông tham gia khảo hạch đệ tử ngoại môn. Nói không chừng cả hai đều có thể thành công, đến lúc đó trở thành sư huynh muội, vì vậy, cô nương cũng không cần kêu ta là Dịch công tử, nếu cô nương không chê Dịch mỗ, chúng ta có thể xưng huynh gọi muội.

Dịch Kiền Nguyên trời sinh tướng mạo dễ nhìn, hơn nữa trên mình còn mang thêm thân phận võ giả cấp sáu, cùng với việc hai người đều chung mục đích đi Lâm Môn kiểm tông tham gia khảo hạch, bởi vậy quan hệ giữa hai người được kéo lại gần không ít. Ứng Lan Chi lập tức kêu lên.

- Dịch sư huynh, huynh cũng không cần xưng ta là Ứng cô nương, vài ngày tới tham gia khảo hạch, nói không chừng sư muội còn cần sư huynh chiếu cố nhiều.

- Ha ha, Ứng sư muội yên tâm, nếu có thể giúp, ta Dịch Kiền Nguyên nhất định không chối từ.

- Đa tạ Dịch sư huynh.

- Vậy thì làm phiền Dịch thiếu hiệp.

Ứng Quảng Xuyên ngồi bên cạnh lúc này cũng chấp tay nói.

19 tuổi đã là võ giả cấp sáu, mười phần không tồi, có khả năng rất lớn sẽ hoàn thành khảo hạch đệ tử ngoại môn. Hơn nữa, một ngày nào đó đột phá sẽ trở thành võ giả cao giai, coi như là trong lớp đệ tử ngoại môn của Lâm Môn kiểm tông cũng sẽ có được thân phận nhất định.

- Đây là việc ta phải làm.

Đôi bên khách sáo, rất nhanh đã trò chuyện vui vẻ. Không khí trong xe ngựa cũng không còn trầm lắng như trước nữa.

Chuyến phiếm một lúc, xe ngựa hơi dừng lại. Sau đó một người thanh niên lưng đeo trường kiếm nhìn qua rất có phong phạm của một vị đại hiệp bước lên xe.

Ánh mắt người thanh niên quét qua mấy người trong xe ngựa, cảm thấy trong này dường như không ai có dáng dấp của một cao thủ, liền lười tiếp tục đề ý tới, lập tức ngồi xuống một bên. Bất quá, lúc này Dịch Kiền Nguyên dường như nhớ ra điều gì, mặt mày kích động nói.

- Xin... Xin hỏi ngài có phải là Thất Tinh kiếm, đại hiệp Tư Thất Tinh ?

- Ủ?

Người thanh niên nhìn về phía Dịch Kiền Nguyên hỏi.

- Ngươi nhận ra ta?

- Nhận ra, đương nhiên là nhận ra. Thất Tinh Kiếm Tư Thất Tinh, năm ấy đại hiệp ngài một người một kiếm, chống lại Huyết Tiến dong binh đoàn chuyên đánh cướp cố chủ. Toàn bộ dong binh đoàn 63 người, trong đó có cả một vị võ giả cấp 8, bốn vị võ giả cấp 7, không một ai có thể tránh thoát được ngài trừng phạt. Sự tích bức này, khiến cho tục danh của Tư Thất Đại hiệp đối với tại hạ quả thực như sấm bên tai.

- Huyết Tiến dong binh đoàn.

Lúc này Ứng Lan Chi cũng nghĩ tới điều gì, không nhìn được thét lên đầy kinh hãi.

- Ta nhớ ra rồi, năm đó chuyện này khiến cho toàn bộ Thanh Hồng Thành sôi trào, Huyết Tiến dong binh đoàn, đây là dong binh đoàn cực mạnh có được võ giả cấp 8 trấn giữ, được xếp vào thế lực thượng đẳng, không ngờ bị một mình Tư Thất Tinh đại hiệp tiêu diệt. Quả thực là không thể tin nổi.

Mặc dù Tư Thất Tinh không nhận ra Dịch Kiền Nguyên cùng Ứng Lan Chi, thế nhưng đối với ánh mắt sùng bái của 2 người, ngược lại cũng có chút hưởng thụ, phát phát tay tùy ý nói.

- Chuyện này cũng không coi vào đâu. Trong lớp đệ tử ngoại môn của Lâm Môn kiểm tông, thực lực của ta vốn bài danh trước một trăm. Nếu liền ngay cả một Huyết Tiến dong binh đoàn nhỏ nhỏ đều không diệt được, thì lấy cái gì đặt chân ở Lâm môn kiểm tông!

- Đệ tử ngoại môn bài danh trước một trăm?!

Nghe được mấy từ này, Ứng Quảng Xuyên chấn động.

Người khác có thể không biết, thế nhưng hắn tuyệt đối biết rõ. Lâm Môn kiểm tông, đây chính là tông môn đệ nhất của Thánh Quang đế quốc. Năm đó, Thánh Quang đế quốc thành lập, đều là nhờ Lâm Môn kiểm tông hỗ trợ. Từ đó về sau, Lâm Môn kiểm tông có được Thánh Quang đế quốc nâng đỡ, số lượng ngoại môn đệ tử vượt qua ba mươi vạn người.

Trong 30 vạn người bộc lộ tài năng, đứng trước 100. Thực lực của vị Tư Thất Tinh này có thể tương đương mạnh như thế nào!

Trong khi Ứng Quảng Xuyên còn đang mài miết nghĩ làm cách nào có thể kết giao với Tư Thất Tinh, nhìn xem có thể nhờ hần mạng theo nữ nhi của mình tiến vào Lâm Môn kiểm tông hay không, xe ngựa một lần nữa dừng lại. Nga sau đó, cửa xe mở ra, một vị nữ tử với dung nhan xinh đẹp làm cho người đối diện cảm thấy xuân phong như mộc, bước lên xe.

Trong xe ngựa, Tư Thất Tinh còn đang mài chuyện trò cùng hai người Ứng Lan Chi, Địch Kiền Nguyên. Giọng điệu hai người tràn ngập ngưỡng mộ, khiến cho khuôn mặt Tư Thất Tinh xuất hiện một tia ngạo nghễ. Bất quá, khi ánh mắt hần rơi vào người vị nữ tử vừa bước lên xem, mặt mày lập tức cả kinh, không kịp đáp lời Ứng Lan Chi, Địch Kiền Nguyên, cung kính thi lễ với nữ tử.

- Sư đệ Tư Thất tinh bái kiến Quảng Hàn Yên sư tỷ!

Hiển nhiên Quảng Hàn Yên cũng không nhận ra Tư Thất Tinh, bất quá tính cách của nàng dường như cũng tương đối ôn hòa, coi như là không biết cũng lễ phép gật đầu đáp lễ.

- Tư sư đệ!

- Quảng Hàn Yên sư tỷ từ bên ngoài trở về để tham dự đại điển truyền ngôi của tông môn sao?

Tư Thất Tinh cung kính nói, làm gì còn chút cao ngạo nào giống như lúc trước trả lời Ứng Lan Chi, Địch Kiền Nguyên.

Nguyên nhân bởi vì vị nữ tử tên Quảng Hàn Yên này không chỉ tướng mạo đẹp đẽ, trong lớp đệ tử ngoại môn cũng có danh khí cực cao, hơn nữa một thân tu vi trong lớp đệ tử ngoại môn xếp hạng trước mười. Lần này có hi vọng rất lớn tiến thêm một bước, trở thành đệ tử nội môn, bằng vào tài nguyên phong phú mà đệ tử nội môn có được, đánh vỡ bình cảnh võ giả cấp chín, bước vào Tiên thiên mật cảnh.

Tiên Thiên mật cảnh, trên lục địa ma thú hoành hành này, đây chính là cường giả tọa trấn một tòa thành, một câu nói có thể nắm giữ sống chết của vạn người. Quảng Hàn Yên gật đầu, bắt đầu đánh giá hoàn cảnh trong xe. Mấy người khác trong xe ngựa thấy vị Tư Thất Tinh cao cao tại thượng này đối với Quảng Hàn Yên cung kính có thừa, đương nhiên là không dám chậm trễ, vội vàng cung kính hành lễ.

Mà Quảng Hàn Yên cũng gật đầu đáp lễ.

Bất quá, khi ánh mắt nàng rơi vào người thanh niên áo lam, anh mắt lập tức sáng ngời.

Khiến nàng chú ý cũng không phải cái khác mà thanh kiếm trong tay người này.

Mặc dù thanh kiếm này gần như là đã được bọc trong một lớp vải, không thấy rõ mũi kiếm, nhưng chỉ cần phân diện tích lộ ra ngoài cùng với khí tức kỳ lạ mà thanh kiếm tỏa ra cũng đã khiến cho người ta cảm thấy đây tuyệt đối không phải là vật phạm.

- Vị thiếu hiệp này, chẳng biết có thể cho ta mượn kiếm của huynh hay không?

- Kiếm của ta?

Thanh niên áo lam nhìn thoáng qua thanh bội kiếm màu ám hồng, khoe miệng vênh lên, tựa cười mà không phải cười trả lời.

- Chỉ sợ là không được!

- Làm sao có thể, thanh kiếm này vừa nhìn đã biết là không phải vật phạm. Từ ngoại hình cho đến chất liệu đều tràn ngập một loại cảm giác kỳ dị. Người rèn thanh kiếm này tuyệt đối là một vị đại sư đúc kiếm.

Người thanh niên vẫn lắc đầu.

- Thực sự thanh kiếm này người khác không cầm được!

Ý tứ dường như cũng không phải là thanh kiếm này không đáng được đánh giá. Dường như Quảng Hàn Yên cũng không hiểu được ý tứ của người thanh niên. Cho rằng hần không muốn để cho mình xem xét, có chút tiếc nuối. Bất quá, bởi vì thanh kiếm này, nàng đối với người này sinh ra một chút hứng thú. Người có được bảo kiếm bức này, sao có thể là hạ người vô danh. Nghĩ đến đây, nàng hơi chấp tay nói.

- Được rồi, chưa thỉnh giáo tôn tính đại danh của thiếu hiệp.

- Tên của ta?

Nam tử áo lam nói, bất chợt thần sắc có chút hoảng hốt. Bất quá cũng chỉ trong chớp lát, hần lập tức hoàn hồn.

- Ha ha, chẳng lẽ ngay cả đến tước danh thiếu hiệp cũng không tiện cho biết!

Quảng Hàn Yên mỉm cười nói, nụ cười khiến cho người đối diện cảm thấy xuân phong như mộc.

Bất quá, dường như người thanh niên cũng không cảm nhận được vẻ cuốn hút đó, ánh mắt lướt qua Quảng Hàn Yên, chậm rãi mở miệng, giọng điệu

mạng theo

một loại cảm giác không nói lên lời.

- Ta là Huyền Thiên Tông

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3: Phản Đồ.

Nghe được cái tên này, Quảng Hàn Yên cảm thấy hơi kinh ngạc.

- Cái tên thật kỳ quái!

Ứng Lan Chi ngồi một bên nhỏ giọng thì thầm.

- Huyền Thiên Tông?

Ban đầu Tư Thất Tinh cũng cảm thấy tên gọi này có chút kỳ cục, nhưng chỉ lát sau, hắn liền hiểu ra. Hắn từng nghe qua cái tên này, hơn nữa, còn vô cùng quen tai.

- Huyền Thiên Tông? Đây chẳng phải là tên gọi của tông môn sáu năm trước gần như đã cùng Lâm Môn kiểm tông chúng ta hợp nhất hay sao. Sáu năm trước, khi Lâm Môn kiểm tông chúng ta đối kháng với Thánh Ma điện, mình hữu trợ giúp đắc lực nhất chẳng phải tên là Huyền Thiên tông, đại phái nhất lưu có được một vị cường giả truyền kỳ trấn thủ.

Nghe được tiếng Quảng Hàn Yên lầm bầm, Tư Thất Tinh nghĩ ngợi trong chốc lát rồi vội vã giới thiệu, mong rằng một vài thông tin này có thể mang tới trợ giúp cho vị sư tỷ bài danh trước mười trong lớp đệ tử ngoại môn.

- Là Huyền Thiên Tông kia sao? Khó trách ta lại cảm thấy quen tai như vậy, thì ra là tông môn của Phó Hành, kẻ phản đồ lớn nhất đối với Lâm Môn kiểm tông.

Nói đến đây, rốt cục Quảng Hàn Yên cũng đã liên tưởng đến chuyện gì, có chút tiếc nuối nói.

- Huyền Thiên Tông một môn trung liệt, trong quá trình đối kháng Thánh Ma điện, có thể nói là dốc toàn tâm toàn lực. Không ngờ tới lại xuất hiện một tên phản đồ, cuối cùng dẫn đến kết cục tông diệt nhân vong! Lúc đó, tông chủ của chúng ta đã âm thầm chọn hắn làm tông chủ đời tiếp của Lâm Môn kiểm tông, không ngờ hắn lại lòng muông dạ thú, liên hợp với Thánh Ma điện, mưu đồ chiếm đoạt Lâm Môn kiểm tông. Nếu không phải Long Tấn Vân sư thúc ngang trời xuất thế, chỉ sợ trong trận chiến năm ấy Lâm Môn kiểm tông đã rơi vào kết cục diệt vong.

- Rơi vào kết cục diệt vong?

Ứng Lan Chi trừng lớn mắt, không dám tin tưởng.

- Lâm Môn kiểm tông chính là kiểm tông đệ nhất thiên hạ, trong tông cường giả nhiều như mây. Rốt cục là xảy ra chuyện gì, không ngờ khiến cho Lâm Môn kiểm tông vĩ đại như vậy rơi vào hiểm cảnh?

Quảng Hàn Yên liếc mắt nhìn Ứng Lan Chi, lại nhìn Tư Thất Tinh thần sắc cung kính nói.

- Việc này, trong nội bộ Lâm Môn kiểm tông cũng không phải là bí mật. Nếu các người đã dự định gia nhập Lâm Môn kiểm tông, nói cho các người biết cũng không sao. Bất quá có một vài chuyện ta nhớ không rõ, sẽ do Tư Thất Tinh sư đệ bổ sung.

- Vâng, sư tỷ!

Tư Thất Tinh cung kính đáp lời, nhìn thoáng qua thanh niên áo Lam tên Huyền Thiên Tông tựa cười mà không phải cười, lại nhìn về mặt mong chờ cùng tò mò của Ứng Lan Chi, Định Kiền Nguyên, chỉnh sửa lại dòng suy nghĩ, sau đó mới chậm rãi lên tiếng.

- Nguồn gốc mọi việc, đầu tiên phải kể tới kế hoạch kinh thiên 12 năm về trước.

- Kỳ thật, khá lâu trước đó, Huyền Thiên Tông cùng Lâm Môn kiểm tông đã có giao tình. Bất quá Huyền Thiên Tông là một tông môn nửa lãnh đời, mặc dù cùng Lâm Môn kiểm tông chúng ta quan hệ mật thiết nhưng người ngoài cũng không biết được việc này.

- Khi đó Thánh Ma điện thế lớn, chính phó hai đại điện chủ đều là lão tổ thần thoại. Mười tám phân điện, mỗi vị điện chủ đều có được thực lực cấp bán thần, có thể nói rằng cường giả như mây, thế lực ngập trời. Cho dù Lâm Môn kiếm tông ta có ý định tiêu diệt Ma tông này, đáng tiếc hữu tâm mà vô lực. Đúng lúc đó, đệ tử của Tông chủ Huyền Thiên tông, Phó Hành kinh tài tuyệt đỉnh, ngang trời xuất thế. Tuổi chưa đầy bốn mươi đã bước vào cảnh giới truyền kỳ. Nhưng bởi vì đặc thù của Huyền Thiên Tông là một tông môn lánh đời, một vị cường giả truyền kỳ trẻ như vậy, mà ngoại nhân lại không một người nào nghe thấy tên tuổi. Ngay cả Thánh Ma điện cũng không ngoại lệ, nghĩ tới tình hình địch ta trước mắt, lão tổ Lâm Trấn Phương hùng tài đại lược đã nhanh chóng quyết định, triển khai một kế hoạch kinh thiên, để cho Phó Hành nằm vùng trong Thánh Ma điện. Làm như vậy, Lâm Môn kiếm tông ta thứ nhất có thể nắm bắt được mọi động tĩnh của đối phương. Thứ hai, có thể tùy thời ám sát điện chủ Thánh Ma điện, Tàn Thiên Liệt!

- Không ngờ Lâm Môn kiếm tông lại giao một nhiệm vụ trọng yếu như vậy cho một người ngoài!

Tuy rằng tu vi Dịch Kiền Nguyên không cao, nhưng kiến thức không tồi. Đối với quyết sách này của Lâm Môn kiếm tông, có chút kinh ngạc.

- Người ngoài? Khi đó Phó Hành cũng không phải là người ngoài!

Quảng Hàn Yên mỉm cười nói.

- Quan hệ giữa Huyền Thiên tông cùng Lâm Môn kiếm tông lúc đó đã vô cùng mật thiết, gần như đã đạt đến trình độ hợp nhất. Phó Hành, đệ tử của tông chủ đương nhiệm, tông chủ Huyền Thiên tông trong tương lai cùng Lâm Tiểu Nguyệt, ái nữ của tông chủ Lâm Môn kiếm tông ta lúc đó Lâm Húc Nhật yêu nhau thâm thiết, hần gần như đã trở thành nửa hiền tề của tông chủ Lâm Húc Nhật. Với thân phận như vậy mà còn không thể tín nhiệm, chỉ sợ là toàn bộ Lâm Môn kiếm tông cũng không còn người nào thích hợp hơn.

- Dịch sư huynh, đừng ngắt lời!

Ứng Lan Chi liếc xéo Dịch Kiền Nguyên, vẻ mặt nóng bỏng tiếp tục hỏi.

- Sau đó thì sao?

- Sự thực chứng minh, kế hoạch của lão tổ đúng là có chút thành công. Mấy năm đầu, mỗi giây mỗi phút, chúng ta đều thu được tình báo từ Phó Hành, từ đó xoay chuyển cán khôn, nhiều lần, dựa vào sự trợ giúp âm thầm của Phó Hành, thậm chí chúng ta còn tiêu diệt được 2 vị điện chủ phân điện. Có thể nói khiến cho Thánh Ma điện nguyên khí đại thương. Ngay cả lão tổ và tông chủ Lâm Húc Nhật cũng cho rằng như vậy, thậm chí trưởng lão của tông môn đã âm thầm quyết định. Bắn vào công lao cực lớn của Phó Hành, ngày sau liền để cho hắn tiếp nhận chức chương môn.

Đối với việc này, dường như Quảng Hàn Yên cũng có chút kiến giải, thuận miệng nói ra.

- Tông chủ của Lâm Môn kiếm tông?

- Ôi trời, nếu có thể trở thành tông chủ Lâm Môn kiếm tông, chuyện này là việc bực nào kinh người, bực nào vĩ đại!

- Đáng tiếc, sau đó mọi việc đều thay đổi!

Nói xong, nàng nhìn Tư Thất Tinh.

Tư Thất Tinh thấy vậy, bình tĩnh bổ sung.

- Nguyên nhân mọi việc, có thể là do thủ đoạn của điện chủ Thánh Ma điện Tàn Thiên Liệt, cũng có thể là do Phó Hành ăn cháo đá bát, cùng cháu gái Tàn Thiên Liệt Tàn Nhu có quan hệ mờ ám. Phó Hành có được thực lực truyền kỳ, trong Thánh Ma điện được trọng dụng, không ai có thể tưởng tượng được, không ngờ Tàn Thiên Liệt lại thu hắn làm đệ tử quan môn, trở thành điện chủ Thánh Ma điện đời tiếp theo. Đủ loại mê hoặc, quyền lực khiến cho dã tâm của Phó Hành bùng cháy. Rốt cục, hần sa ngã.

- Sa ngã!

Tư Thất Tinh gật đầu.

- Phó Hành trở thành phản đồ lớn nhất của Huyền Thiên Tông cùng Lâm Môn kiếm tông. Hắn phản bội lại sự tín nhiệm của trưởng bối sư môn hai phái, phản bội người yêu, phản bội lại tất cả. Khi đó, Lâm Trấn Phương, vị tổ sư khai sơn vĩ đại nhất của Lâm Môn kiếm tông cùng điện chủ Thánh Ma điện Tàn Thiên Liệt đánh một trận, lưỡng bại câu thương, phải ẩn thế chữa thương. Toàn bộ cao thủ của Lâm Môn kiếm tông ta phải dốc toàn lực vì tổ sư chưa thương, trấn áp thương thế, không thể bị bất kỳ điều gì quấy rối. Không ngờ, lúc đó Phó Hành hành động, dẫn theo phó điện chủ Cổ Thiên Cơ cũng có được tu vi thần thoại cảnh, cùng vài vị điện chủ phân điện.

- A!

Nghe đến đây, cả Ứng Lan Chi cùng Dịch Kiền Nguyên đồng thời kinh hô.

- Thời khắc mâu chót, nhân mã Huyền Thiên tông dưới sự chỉ huy của Long Tấn Vân sư huynh kịp thời chạy tới. Dựa vào sinh mạng cùng máu thịt của vô số đệ tử Huyền Thiên Tông, vì cao tăng Lâm Môn kiếm tông bể quan chữa thương mà tranh thủ thời gian quý báu. Chỉ là trận chiến ấy, Huyền Thiên tông cũng phải trả một cái giá thảm thiết.

- Diệt môn.

Quảng Hàn Yên bổ sung thêm.

- Toàn bộ đệ tử Huyền Thiên tông tham gia trận chiến ấy đều tử trận. Một môn trên dưới mấy nghìn vị cường giả đều ngã xuống, trong đó bao gồm cả vị tông của bán thần cảnh kia... Hơn nữa, người tuyệt đối không ngờ tới, vị tông chủ kia cuối cùng lại chết dưới chính tay thủ hạ..

- Là ai?

Quảng Hàn Yên nhìn mọi người, nhàn nhạt nói.

- Phó Hành!

- Vong ân phụ nghĩa!

- Lang tâm cầu phế!

Địch Kiên Nguyên, Ứng Lan Chi với lòng nhiệt huyết lập tức không nhịn được mắng to. Ngay cả vị thương nhân Ứng Quảng Xuyên kiến thức rộng rãi, thần sắc cũng tràn đầy kinh ngạc!

- Không ngờ Phó Hành lại có thể làm ra chuyện khi sư diệt tổ đến mức này!

- Quả thực là khó tin. Thế nhưng bằng chứng việc này do tự tay Long Tấn Vân sư huynh đưa ra, mọi người không tin cũng không được!

Tư Thất Tinh mở miệng nói, thần sắc cũng có chút thôn thức.

- Sau đó thì sao? Số phận tên cường đồ phát rồ kia như thế nào? Đã chết hay chưa? Nếu như là tiểu muội, tuyệt đối sẽ khiến cho hắc nếm mùi thiên đao vạn quả, rút gân lột da!

Ứng Lan Chi cảm phẫn, nghiêng răng nghiêng lợi nói.

Tâm địa nàng vốn thiện lương, tuyệt đối ngờ tới thế gian lại có kẻ tàn bạo, tráo trở đến mức này!

- Phát rồ?

Thanh niên áo lam Huyền Thiên Tông ngồi bên khẽ cười một tiếng, cũng không phát biểu bất kỳ ý kiến gì.

- Đương nhiên là đã chết!

Tư Thất Tinh kỳ quái nhìn Huyền Thiên Tông đang cười thành tiếng, tiếp tục nói.

- Nội bộ Thánh Ma điện phát sinh nội chiến, thừa dịp Tàn Thiên Liệt cùng tổ sư đánh một trận bị trọng thương, phó điện chủ Cổ Thiên Cơ liền làm loạn, mưu toan đoạt quyền. Không biết vì sao Long Tấn Vân sư huynh lại chiếm được tin tức này, liền lập tức thông tri cho tiền bối Lâm Môn kiểm tông. Vì vậy, mọi người liền cùng nhau giết thẳng vào Thánh Ma điện. Thừa dịp chính phó điện chủ lưỡng bại câu thương, tại tổng đàn Thánh Ma điện đặt trên đệ nhất thánh phong Lâm Môn kiểm tông rốt cuộc đã tiêu diệt được 2 tên ma đầu khiến cho tông môn suy tụt nửa rơi vào cảnh diệt môn này.

Nói đến đây hắc hơi dừng lại.

- Duy chỉ có điều tiếc nuối, chính là Lâm Tiểu Nguyệt sư thúc đã chết. Dường như sư thúc vẫn không tin rằng Phó Hành đã sa ngã, trở thành ma đầu. Cho nên trong giây phút Lâm Húc Nhật tông chủ đánh chết phó hành, không ngờ sư thúc lại dùng tính mạng của mình đỡ cho Phó Hành một kiếm đó...

- Không ngờ Lâm Tiểu Nguyệt sư thúc lại vì một tên ma đầu mà..

- Kê tên Phó Hành này đơn giản tội đáng chết vạn lần. Chỉ là chết rồi thì chớ còn làm hại Lâm Tiểu Nguyệt tiểu thư, ta thực sự là thay Lâm Tiểu Nguyệt tiểu thư cảm thấy không đáng....

- Mọi chuyện đã là quá khứ. Mọi việc trên thánh phóng, trên thực tế vẫn không một thuyết pháp cụ thể nào, đây chỉ là nhận xét riêng của chúng ta. Thế cục lúc đó, ai có thể rõ ràng... Huống hồ Lâm Tiểu Nguyệt sư thúc đã tự lựa chọn con đường của mình.

- Tự mình lựa chọn?

Ứng Lan Chi nhìn Quảng Hàn Yên không hiểu.

Quảng Hàn Yên khẽ lắc đầu.

- Hồi thế gian tình ái là chi? Mà đôi lứa thề nguyên sống chết!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Vô Gian.

Bởi vì có được hai vị võ giả ít nhất là cấp 9 Tư Thất Tinh cùng Nghiễm Hàn Yên hộ tống, những người còn lại có thể vượt qua buổi tối một cách an toàn.

Thậm chí trong lúc nghỉ ngơi, mọi người còn có thể đốt lửa, xua tan giá rét bởi vì tại nơi này chênh lệch nhiệt độ giữa ngày và đêm là cực lớn.

Sau khi ăn uống đơn giản, đa phần hành khách trên xe ngựa đều đã đi nghỉ ngơi.

Chỉ là, tại nơi hoang dã tràn đầy ma thú này, cho dù là nằm trong phạm vi của khu vực an toàn, mọi người vẫn vô cùng sợ hãi. Đừng nói tới mấy người trẻ tuổi lần đầu xa nhà như Ứng Lan Chi, Dịch Kiên Nguyên. Coi như là Nghiễm Hàn Yên, thiếu nữ có được thực lực trước mười trong lớp đệ tử ngoại môn của Lâm Môn kiếm tông, cho dù nhắm mắt vẫn phải tập trung tinh thần. Mỗi giây mỗi phút đều phải chú ý đến động tĩnh bốn phía xung quanh, nếu phát hiện bất cứ điều gì dị thường, sẽ lập tức từ trạng thái dưỡng thần bước vào trạng thái chiến đấu.

Phóng nhãn nhìn lại..

Tòa bộ nơi này, chỉ có người thanh niên áo lam tên Huyền Thiên Tông kia là bình thản ngủ say.

Bởi vì không tài nào chìm vào trong giấc ngủ, Ứng Lan Chi không chỉ một lần âm thầm liếc mắt nhìn hắn. Trong lòng nàng không tài nào hiểu nổi, tại sao giữa một nơi hoang vắng như thế này, hắn lại có thể ngủ một cách ngon lành như vậy.

- Tổ chất tâm lý của vị thiếu hiệp Huyền Thiên Tông này quả thực người bình thường tuyệt đối không sánh được.

Nghiễm Hàn Yên nhìn Huyền Thiên Tông hô hấp đều đặn, dường như không có bất kỳ lo lắng gì đối với hoàn cảnh nguy hiểm xung quanh, thấp giọng thì thào. Giọng điệu cũng mang theo một tia dị dạng.

Thật không biết là do hắn bị thần kinh hay là do tài cao mặt lớn.

-Giữa nơi hoang vắng như thế này không ngờ có thể ngủ ngon như vậy. Thật không biết tại sao một người như vậy lại có thể tồn tại cho đến bây giờ.

Trong lòng Ứng Lan Chi vốn đã không yên, lúc này liền nhỏ giọng lầm bầm.

Mà Từ Hồ cùng mấy vị thị vệ thì âm thầm liếc mắt nhìn nhau, cảm thấy kinh ngạc vì Huyền Thiên Tông to gan lớn mật. Đồng thời, cảm thấy vô cùng hoài nghi:

- Ngay cả điều đơn giản nhất là lòng cảnh giác cũng không có, vì sao một vị võ giả như vậy có thể trở thành một cao thủ hành tẩu nơi hoang dã.

Một đêm trôi qua rất nhanh.

Khoảng thời gian này, ngoại trừ một con ma thú cấp bảy du đãng gần đó, cũng không xuất hiện nguy hiểm gì. Dù sao cũng đã tới gần khu vực của Lâm Môn kiếm tông, mức độ uy hiếp so với địa phương khác thấp hơn rất nhiều.

Về phần con ma thú cấp 7 kia...

Không cần Nghiễm Hàn Yên ra tay, chỉ cần Tư Thất Tinh cùng đám người Từ Hồ muốn đánh chết nó hoàn toàn là việc dư dả.

Điều duy nhất khiến cho đám hộ vệ có chút không vui chính là. Khi con thú cấp 7 kia chạy tới, kinh động toàn bộ nơi này, nhưng Huyền Thiên Tông vẫn ngủ say như chết, không hề mở mắt. Loại phản ứng này khiến cho đám hộ vệ một lần nữa nhắc lại việc Huyền Thiên Tông không nộp lộ phí, nếu như không phải Từ Hồ can ngăn, chỉ sợ đám hộ vệ kia đã trực tiếp đánh Huyền Thiên Tông đòi lộ phí rồi.

- Huyền Thiên Tông thiếu hiệp đêm qua có ngon giấc...

Nghiễm Hàn Yên rõ ràng đối với người thanh niên có cái tên kỳ quặc này sinh ra không ít hứng thú. Một đêm qua đi không những không khiến cho nàng mất đi hứng thú mà càng thêm say mê.

- Khục, đêm qua hắn ngủ say như vậy, ngay cả ma thú xông vào cũng không biết, nhất định là ngủ vô cùng ngon giấc. Thương thay cho mấy vị đại ca hộ vệ kia, cảm đêm không được chợp mắt chút nào.

Huyền Thiên Tông còn chưa trả lời, Ứng Lan Chi đã mở miệng đầy bất mãn.

Đối với nàng mà nói, ma thú cấp 7 đã là tồn tại mười phần cường đại. Nếu như không có Tư Thất Tinh trong đội ngũ, chỉ bằng mấy người Từ Hồ đối đầu với ma thú cấp bảy, tuyệt đối sẽ phải trả một cái giá thảm trọng, thậm chí có khả năng sẽ có người chết đi.

Khi cùng con ma thú cấp 7 kia chiến đấu, cho dù biết rõ phía sau có Nghiễm Hàn Yên. Nhưng nghe được tiếng gầm rống của nó, Ứng Lan Chi vẫn giật mình thon thót. Ngoài trừ Nghiễm Hàn Yên ra, duy chỉ có Huyền Thiên Tông đã không giao nộp lộ phí thì chớ, lại còn chẳng xuất ra chút lực nào đi đối phó con ma thú cấp 7 đó.

- A...

Huyền Thiên Tông tựa cười mà không phải cười nhìn Ứng Lan Chi, cũng không nói câu nào.

Thấy thế, Nghiễm Hàn Yên có chút hiếu kỳ hỏi.

- Huyền Thiên Tông thiếu hiệp, đối với hoàn cảnh như thế thiếu hiệp không cảm thấy chút lo lắng nào sao?

- Vì sao phải lo lắng?

- Đây chính là ma thú cấp, nếu so chiến lực, võ giả nhân loại cấp 7 tuyệt đối khó có khả năng chống lại được. Ma thú cấp 7 hoàn toàn có năng lực đồ thôn.

Huyền Thiên Tông vẫn như vậy, tựa cười mà không phải cười nhìn Nghiễm Hàn Yên, lắc đầu nói.

- Ma thú cũng không đáng sợ. Thứ thực sự đáng sợ chính là nhân tâm.

- Nói cứ như là người lợi hại lắm không bằng. Nếu người lợi hại như vậy, vì sao đêm qua khi con ma thú cấp 7 kia mò vào chỗ chúng ta, người còn ngủ say như chết, một điểm phản ứng cũng không có.

- Khục, Lan Chi không được nói bậy.

Thấy nữ nhi của mình càng ngày càng vô lễ. Ứng Quảng Xuyên vội ho khan một tiếng, chấp tay nói.

Xin lỗi, xin lỗi, Huyền Thiên Tông thiếu hiệp. Tại hạ quản giáo không nghiêm, tiểu nữ có điều mạo phạm. Mong thiếu hiệp chớ để bụng, tại hạ thay mặt nữ nhi hướng thiếu hiệp bồi tội.

- Không sao! TA còn chưa đến mức so đo cùng một tiểu nha đầu.

Huyền Thiên Tông mỉm cười, hiển nhiên không để lời nói của một cô bé trong lòng.

- Hừ!

Ứng Lan Chi bĩu môi, phảng phất đã nhìn ra, người tên Huyền Thiên Tông này chỉ là một tên võ giả phổ thông cố làm ra vẻ mà thôi.

Chỉ là thấy Ứng Quảng Xuyên nghiêm mặt nhìn mình, nàng cũng không dám nói thêm điều gì nữa.

Nghiễm Hàn Yên nhìn Huyền Thiên Tông cùng Ứng Lan Chi lớn tiếng, khẽ mỉm cười, nụ cười vô cùng cuốn hút:

- Lời này của Huyền Thiên Tông thiếu hiệp ta vô cùng tán thành. Quả thực, so với ma thú, nhân tâm đáng sợ hơn nhiều. Có thể thoát lên được những lời này, nhất định thiếu hiệp đã trải qua rất nhiều chuyện giống như vậy !

- Rất nhiều chuyện?

Huyền Thiên Tông trước sau như một tựa cười mà không phải cười nói.

- Vô gian Địa ngục có tính không.

Vô gian Địa ngục một trong bát đại ngục trong Phật giáo. Cũng chính là mười 18 tầng địa ngục lưu truyền trong dân gian.

Trong đầu nhớ lại một vài tin tức có liên quan đến Vô gian Địa ngục. Nghiễm Hàn Yên nhìn về phía người thanh niên vừa nhìn qua đã biết là từng tải này, trong lòng càng thêm tò mò.

Vô gian Địa ngục.

Ăn nói lung tung.

Thật sự là đã từng ném trái nổ đau đớn như vậy.

Bất quá, chắc cũng chỉ là thuận miệng nói ra mà thôi.

Phàm là kẻ bị đánh vào Vô gian Địa ngục, tuyệt đối sẽ không có hi vọng được giải thoát.

Còn người thanh niên trước mặt, mặt mày hờ hững, dáng dấp ung dung. Dường như không có được loại dày vò thống khổ khi bản thân rơi vào Vô gian

Luyện ngục.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chí Tôn Ma Kiếm.

- A cuối cùng cũng tới nơi!

- Vãn Kiếm Sơn! Vãn Kiếm Thành.

Bên cạnh chiếc xe ngựa, một người thiếu nữ tầm 15, 16 tuổi và một nam thanh niên tầm 18, 19 tuổi nhìn về phía tòa thành hùng vĩ trước mặt, cùng với dãy núi lớn diện tích vượt quá 1000 km² phía sau, mặt mày tràn ngập chờ mong.

Cho dù còn ở bên ngoài thành, mọi người vẫn có thể nhìn thấy rõ ràng, trên đỉnh núi, hình bóng một thanh cự kiếm được điêu khắc từ đá cao tầm 9 thước chót vót trong mây. Năng lượng mạnh mẽ từ thanh cự kiếm tràn ngập ra bên ngoài, tựa như ánh sáng thần thánh, tinh lọc hết thảy tội ác cùng hắc ám trên thế gian.

- Lâm môn Kiếm tông! Kiếm tông đệ nhất Thánh quang Đế quốc!

Đứng cạnh xe ngựa, Từ Hồ nhìn về phía hình bóng thanh cự kiếm cắm trên đỉnh Vãn Kiếm Sơn, mặt mày cũng có chút thổn thức, cảm khái.

Đối với bất kỳ võ giả nào mà nói, có thể dựng lên một thanh kiếm thạch điêu cao tới 900 mét tuyệt đối là một kỳ tích vĩ đại. Vừa nhìn thấy thanh kiếm kia, liền liên tưởng tới ngọn núi đỏ là nơi cư ngụ của một đám cường giả tuyệt thế. Bất luận Vãn Kiếm Thành rơi vào cục diện nào, mọi người đều cảm thấy an lòng.

- Rốt cục cũng tới Vãn Kiếm Thành.

- Thực nóng lòng, so với Thanh Hồng thành, quả thực Vãn Kiếm Thành nóng nhiệt gấp trăm lần.

Cho dù còn chưa vào thành, chỉ thấy trước cửa thành đủ loại cửa hàng bán đồ ăn vặt, cùng với dòng người tấp nập ra vào công hội Liệp Ma giả, đông bình công hội, đã có thể thấy được sự phồn hoa của tòa thành này.

Khác với những thành thị khác, trong thành cả ngày bị bao phủ bởi một bầu không khí sợ hãi. Vãn Kiếm Thành mang tới cảm giác an bình, phồn vinh, dường như trong tòa thành này tràn ngập một loại lực lượng, sớm muộn cũng sẽ bộc phát quét sạch mây đen hắc ám bao phủ phương viên nghìn vạn dặm xung quanh.

- Có thể sinh hoạt trong một tòa thành không có bất kỳ sợ hãi, chỉ có phồn hoa đô hội như thế này, thực là một việc cực kỳ may mắn.

Người hộ vệ đứng bên cạnh Từ Hồ còn rất trẻ chỉ tầm 20 tuổi, nhìn về phía Vãn Kiếm Thành hùng vĩ, thần sắc đầy mong chờ.

- Rất nhanh thôi, tiền bạc chúng ta tích góp trong những năm này đã sắp đủ rồi. Đến khi đó, chỉ cần đóng góp thêm cho Vãn Kiếm Thành một công hiến vinh quang cấp 1 là có thể thu được quyền ở lại Vãn Kiếm Thành. Rồi chúng ta sẽ có thể mang theo thân nhân định cư tại Vãn Kiếm Thành.

Lời nói của Từ Hồ magn theo một quyết tâm cường đại. Dường như đây là nguyên nhân chính khiến cho hắn trở thành hộ vệ, mạo hiểm tính mạng không ngừng qua lại giữa Vãn Kiếm Sơn và Thanh Hồng thành.

Ứng Quảng Xuyên nhìn về phía nữ nhi của mình Ứng Lan Chi, trong ánh mắt ký thác kỳ vọng lớn lao đối với chuyến đi Lâm môn Kiếm tông khảo hạch đệ tử ngoại môn này.

- Xin phụ thân yên tâm, nhất định nữ nhi có thể tiến vào Lâm môn Kiếm tông!

Ứng Lan Chi dùng sức gật đầu.

Nghiêm Hàn Yên, Tư Thất Tinh đứng một bên không nói gì, chỉ lẳng lặng nhìn hai người thiếu niên. Dường như trên người họ, 2 người thấy lại được bóng dáng chính mình khi lần đầu bước vào Vãn Kiếm Sơn, gia nhập Lâm môn Kiếm tông, khiến cho hai người có chút cảm khái.

- Được rồi Huyền Thiên Tông thiếu hiệp, hai người này muốn tới Vãn Kiếm Sơn, tham gia khảo hạch đệ tử ngoại môn. Không biết thiếu hiệp tới Lâm môn Kiếm tông chúng ta với mục đích gì?

- Ta nói đi giết người, người có tin không?

Huyền Thiên Tông mỉm cười đáp lại.

- Giết người?

Nghiêm Hàn Yên nao nao, sau đó mở miệng nói.

- Huyền Thiên Tông thiếu hiệp, xin đừng nói giỡn.

Huyền Thiên Tông mỉm cười không nói.

Thấy thế, Nghiêm Hàn Yên có chút tức nuối, lần nữa nhìn về phía thanh bảo kiếm không phải vật phẩm nằm trong tay Huyền Thiên Tông nói.

- Đáng tiếc, đến bây giờ ta vẫn không có may mắn được thấy hình dáng thực sự của thanh bảo kiếm này/

- Thanh kiếm này của ta cũng không phải vật phẩm, rơi vào tay người thường, họa hoạn khôn cùng.

- Không phải vật phẩm. Ha ha, lợi hại như nào đi chẳng nữa, chẳng lẽ còn có thể so với Xích huyết Phần thiên kiếm của Lâm môn Kiếm tông hay sao? Nghiêm Hàn Yên sur ty chỉ muốn nhìn qua một chút, chẳng lẽ còn có thể xảy ra chuyện gì?

Địch Kiên Nguyên thấy Nghiêm Hàn Yên có hứng thú với thanh kiếm này như vậy, cũng lên tiếng giúp, hy vọng, có thể lưu lại ấn tượng trong lòng vị sur ty này.

- Xích huyết Phần thiên kiếm?

Chỉ bảo trấn tông của Lâm môn Kiếm tông, một trong tam đại thần khí của Thánh quang Đế quốc. Đương nhiên là Huyền Thiên Tông đã nghe nói qua. Chỉ là cuối cùng hần vẫn lắc đầu.

- Kiếm trong tay ta tên là Chỉ tôn Ma kiếm, cùng Nguyệt thần, Luân hồi, Lô đình trượng là tứ thần khí từ thời thượng cổ của Nguyệt ma giới, trong đó Chỉ tôn Ma kiếm là thần khí đứng đầu. Kiếm khí của nó từng xuyên thủng 3 đại thế giới Nguyệt Ma giới, Thiên hoang thế giới, cùng địa cầu. Xích huyết Phần thiên kiếm, không biết có thể đỡ được Chỉ tôn Ma kiếm một kích hay không?

- Ha ha!

Ứng Lan Chi vốn thường bị nhắc nhở là ăn nói bậy bạ, lần này thực sự không nhịn được bật cười.

- Chỉ tôn Ma kiếm? Ha ha, kiếm khí xuyên thủng 3 đại thế giới Nguyệt Ma giới, Thiên hoang thế giới, cùng địa cầu. Thật đáng sợ, ha ha, cười chết mất, ha ha ha!

Vừa nói, vị thiếu nữ này không nhịn được ôm bụng phá lên cười.

Ngay cả Nghiêm Hàn Yên nghe được lời giới thiệu này của Huyền Thiên Tông, cũng không nhịn được mỉm cười.

- Huyền Thiên Tông thiếu hiệp thực có khiếu hài hước.

Huyền Thiên Tông thấy mọi người không tin, mỉm cười cũng không giải thích thêm.

Tư Thất Tinh nhìn Nghiêm Hàn Yên trong mắt vẫn còn có chút tức nuối, liên tưởng tới năng lực lớn lao của vị sur ty này, cắn răng trong lòng đã quyết định, lập tức quay đầu nhìn Huyền Thiên Tông nói.

- Dọc đường, chúng ta đã ra tay giúp người giải quyết không ít phiền toái. Ngay cả con ma thú cấp 7 kia cũng không cần người xuất lực. Đem thanh bội kiếm kia của người cho sur ty mượn nhìn cũng không mất cái gì cả. Nếu người cảm thấy làm hoen ố bảo kiếm của người, cùng lần ta bồi thường thêm một ít ngân lượng. Người nói đi!

Trong lời nói, đã mang theo ý cảnh cáo.

- A....

Loại cảnh cáo này, đương nhiên Huyền Thiên Tông nhìn ra, trên mặt vẫn là nụ cười nhạt, bất quá hần cũng không có trả lời trực tiếp, mà nhìn thoáng qua Văn Kiếm Sơn đứng sau, hỏi một câu.

- Các người muốn lên Văn Kiếm Sơn?

- Không sai, chúng ta thân là đệ tử ngoại môn xuất sắc của Lâm môn Kiếm tông, truyền ngôi đại diện, thịnh hội bức này đương nhiên là không có khả năng vắng mặt.

- Không vắng mặt sao?

Huyền Thiên Tông nói, khẽ gật đầu.

- Cũng không khác biệt nhiều!

Sau đó nhìn về phía Nghiễm Hàn Yên, thần sắc cũng không biết là trào phúng hay là mỉm cười nói.

- Người thực sự muốn nhìn bội kiếm trong tay ta?

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Tan Thành Mây Khói.

Thấy Huyền Thiên Tông dưới giọng điệu uy hiếp của mình biết điều hơn. Khuôn mặt Tư Thất Tinh khẽ dần ra, sâu trong ánh mắt mang theo vẻ khinh thường, mà Nghiễm Hàn Yên thì mừng rỡ ra mặt.

- Huyền Thiên Tông thiếu hiệp, huynh nguyên ý cho ta mượn xem thanh bội kiếm này sao?

- Sư tỷ, nếu hắn đã đáp ứng rồi, ta thay mặt tỷ nhận lấy thanh kiếm này.

Tư Thất Tinh nói xong liền vươn tay chụp lấy thanh kiếm trên người Huyền Thiên Tông.

Bất quá, khi nắm chặt tay lại, không ngờ Tư Thất Tinh lại chụp vào khoảng không, Huyền Thiên Tông hơi lui lại một bước. Thanh bội đã nằm ngoài tầm tay hắn.

- Người.

Tư Thất Tinh nhìn Huyền Thiên Tông, ý cảnh cáo trong mắt sâu thêm một phần.

- Người nhất định phải cầm được thanh bội kiếm này sao?

- Lỗi vô ích, đương nhiên!

Sắc mặt Tư Thất Tinh lãnh lệ, trừng mắt nhìn Huyền Thiên Tông, lại vươn tay, chớp về phía chuôi thanh kiếm màu ám hồng trên tay Huyền Thiên Tông. Lúc này, Huyền Thiên Tông cũng không tiếp tục né tránh, mặc cho bàn tay Tư Thất Tinh cầm lấy thanh kiếm, sắc mặt ung dung, đạm nhiên. Thấy được cảnh này, Ứng Lan Chi đứng một bên, không khỏi bật cười.

- Còn cố ra vẻ ta đây là cao thủ, thì ra chỉ là một tên bất nạt kẻ yếu.

Địch Kiền Nguyên cười lắc đầu, cũng không nói gì thêm.

Ngay cả Từ Hồ đứng một bên, trong lòng cũng có chút hối hận, chẳng lẽ bản thân đã nhìn lầm người.

Nhưng mà, trong lúc mọi người nhìn Huyền Thiên Tông cố làm ra vẻ đầy khinh bỉ, Tư Thất Tinh vốn đã lấy được thanh kiếm, lẽ ra sau đó phải giao cho Nghiễm Hàn Yên, lại đột nhiên run rẩy.

- Tư sư đệ?

Nghiễm Hàn Yên đứng bên, lập tức nhận ra sự dị thường của Tư thất Tinh, kinh ngạc khẽ hô.

- Ha ha... Ha ha...ha ha ha...

Một tràng cười trầm thấp vang lên từ trong miệng Tư Thất Tinh.

Tràng cười này dường như đến từ địa ngục. Bất luận người nào nghe được đều cảm thấy lạnh gáy. Cho dù bây giờ đang buổi ban trưa, mặt trời chính giữa đỉnh đầu, nhưng nghe được tiếng cười này, đám người Ứng Lan Chi, Địch Kiền Nguyên, Ứng Quảng Xuyên đột nhiên run mình một cái.

- Tư sư đệ, người làm sao vậy, chẳng lẽ thanh kiếm kia có vấn đề? Mau đưa kiếm cho ta!

Nghe được tiếng cười này, rốt cục Nghiễm Hàn Yên cũng cảm thấy mọi việc không ổn, vội vàng lên tiếng.

Nhưng mà đáp lại lời của nàng lại là một tiếng rống to.

- Cút! Con tiện nhân này lại dám ra lệnh cho ta! Người tính là thứ gì? Ngay cả tư cách rúc dưới quần hầu hạ ta cũng không có, lại dám ra lệnh cho Thất tinh Kiếm hoàng vĩ đại, muốn đoạt thần kiếm của ta? Cút !!!!!!!!!!!!!

- Tur Thất Tinh.

Nghiêm Hàn Yên hét lớn, muốn nói thêm điều gì. Bất quá, nhìn thấy dáng dấp Tur Thất Tinh lúc này, trong một sát na, đôi mắt xinh đẹp tròn lớn, dường như nhìn thấy điều gì không thể tưởng tượng nổi.

Giờ phút này, trong mắt mũi, mồm, miệng, lỗ tai Tur Thất Tinh dường như có một ngọn lửa tối tăm hùng hực thiêu đốt, đồng thời từ thất khiếu của hắn không ngừng toát ra khói đen. Cả người Tur Thất Tinh giống như một con ác quỷ vừa bò ra từ trong địa ngục, tràn ngập dữ tợn, kinh khủng.

- Tur Vân, Hoàng Cô, còn có Lâm Biệt Sơn đám lão súc sinh này. Không ngờ lại dám xem thường ta, không để Thất Tinh Kiếm hoàng vĩ đại vào trong mắt. Chờ ta có được lực lượng vô địch, các ngươi đều phải chết, đều phải chết! Ta muốn trở thành nghi trượng cao cấp, dẫm nát các ngươi dưới chân! Không! Ta muốn trở thành tông chủ Lâm môn Kiếm tông! Long Tân Vân, ngươi tính là thứ gì, có tư cách gì mà dám tiếp nhận chức tông chủ, ta mới là chân mệnh thiên tử, ta mới là người kế thừa chân chính của Lâm môn Kiếm tông! Lâm môn Kiếm tông là của ta, tất cả các ngươi phải run rẩy, quỳ lạy, cúi bái trước mặt ta, Thất Tinh Kiếm hoàng vĩ đại!

Tur Thất Tinh điên cuồng hét lớn, mặt mũi tràn đầy dữ tợn, bạo ngược!

Đồng thời trong lúc đó, thất khiếu của hắn không ngừng bốc lên khói đen. Ngay cả lỗ chân lông của hắn cũng toát ra khói đen, khiến cho toàn thân hắn bị bao trùm ở bên trong.

- A!

Tận mắt chứng kiến Tur Thất Tinh phát cuồng đồng thời toàn thân không ngừng tràn ra khói đen, Úng Lan Chi từ nhỏ chưa thấy qua chuyện gì như vậy, không nhìn được hết lớn, ngay cả Dịch Kiền Nguyên cũng vội vàng lui lại, tránh xa Tur Thất Tinh đang rơi vào trong cuồng loạn.

- Tur Thất Tinh ngươi thật to gan, không ngờ lại có thể nói ra những lời đại nghịch bất đạo như vậy... Khoan đã! Rốt cục đã xảy ra chuyện gì? Chẳng lẽ là do thanh kiếm kia?

Rốt cục Nghiêm Hàn Yên cũng phản ứng lại, vội vàng nhìn về phái Huyền Thiên Tông quát lớn.

- Huyền Thiên Tông thiếu hiệp, nhanh, nhanh lấy lại kiếm của ngươi, giúp Tur Thất Tinh sư đệ một tay!

- Không phải các ngươi muốn xem bội kiếm của ta hay sao?

Huyền Thiên Tông trước sau vẫn mỉm cười, nhìn Tur Thất Tinh, chậm rãi nói.

- Yên tâm, rất nhanh hắn sẽ được giải thoát.

- Ngươi....!

Nghiêm Hàn Yên căm tức nhìn Huyền Thiên Tông, vội vàng hướng Tur Thất Tinh sư đệ hét lớn.

- Nhanh! Tur sư đệ, nhanh rút thanh kiếm đi!

- Muốn đoạt thân kiếm của ta? Không! Không một kẻ nào được phép cướp đi thân kiếm trong tay ta, không một kẻ nào? Người cản ta phải chết! Chết! Tiễn nhân ngươi lại dám ra lệnh cho ta, chết đi!

Thấy Nghiêm Hàn Yên muốn áp sát mình, Tur Thất Tinh lần nữa rống lên một tiếng như dã thú mà bất luận người nào nghe được đều cảm thấy lạnh cả sống lưng.

- Giết! Giết! Giết!

Rống lên một tiếng xon, Tur Thất Tinh liền giơ cao Chỉ tôn Ma kiếm trong tay, hướng về phía Nghiêm Hàn Yên đang muốn tới gần bỏ xuống.

Chỉ là, trong lúc này thân thể, tinh khí, máu huyết, thậm chí linh hồn của hắn đã sớm bị ngọn lửa màu đen thiêu sạch. Trong khi hắn gào thét, làm ra động tác huy kiếm, giống như một phản ứng dây chuyền, toàn bộ thân thể hắn liền tan vỡ. Thật giống như cả người hắn được làm từ cát, gặp lực va đập mạnh liền nhanh chóng sụp đổ. Đầu tiên là hai chân, từ trái qua phải, sau đó cả người không ngừng hóa thành tro bụi, chỉ trong nháy mắt dưới sự thiêu đốt của ngọn lửa màu đen, cả người hắn liền sụp đổ.

- Giết! Ta là chúa tể chư thiên, ta là đế hoàng tam giới! Các ngươi phải phủ phục trước mặt ta, toàn bộ sinh linh phải quỳ gối run rẩy trước mặt bản tọa! Giết! Giết!

Tiếng gầm rú giống như là tới từ địa ngục, kèm theo cảnh tượng thân thể hắn không ngừng biến mất đập thẳng vào trong mắt tất cả mọi người. Ngay cả Nghiêm Hàn Yên kiến thức rộng rãi cũng hoảng sợ, sắc mặt trắng bệch!

Cho đến khi đầu lâu Tur Thất Tinh bị lửa thiêu hóa thành tro bụi, tiếng gầm rú mới ngừng lại.

Một cơn gió thổi qua, đồng bụi trên mặt đất theo gió tán đi, trong chớp mắt liền tiêu tán giữa hư không.

Tan thành mây khói!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 7: Lên Núi.

Cần nuốt xong Tư Thất Tinh, đám sương màu đen cuộn cuộn xoay tròn, sau đó tràn vào bên trong thanh ma kiếm đang lơ lửng giữa không trung. Chỉ trong chớp mắt, toàn bộ dấu vết liền biến mất, thanh kiếm quý dị mà Huyền Thiên Tông tự gọi là Chí tôn Ma kiếm này một lần nữa rơi vào trong tay hắn.

- Ta nói rồi, không phải bất luận kẻ nào đều có thể cầm được thanh kiếm này. Đáng tiếc, vị Tư Thất Tinh thiếu hiệp này không nghe.

Huyền Thiên Tông ung dung nói, mặt mũi không chút nào biến hóa.

Nếu nói có gì biến hóa, dường như trong giọng nói của hắn chỉ mang theo một chút tiếc hận.

Không hơn.

- Nghiễm Hàn Yên cô nương, không biết cô nương còn muốn xem thanh kiếm này hay không?

Huyền Thiên Tông mở miệng nói tiếp, khuôn mặt mang theo nụ cười mà không phải cười, ánh mắt một lần nữa nhìn về phía Nghiễm Hàn Yên.

- A!

Mặt mày Nghiễm Hàn Yên trắng bệch còn chưa kịp trả lời, Ứng Lan Chi đứng bên cạnh đã lập tức phản ứng phản ứng lại, hoảng sợ hết lớn.

- Ngươi, ngươi....

Chỉ là nàng còn chưa kịp nói hết lời, phụ thân nàng Ứng Quảng Xuyên đã bằng tốc độ nhanh nhất vọt tới bên cạnh, lấy tay bịt kín miệng nàng lại. Đồng thời nhìn về phía Huyền Thiên Tông đầy khản trương cùng sợ hãi. Dường như nỗi sợ hãi nói của Ứng Lan Chi khiến cho người thanh niên trước mặt phật lòng, từ đó đưa đến cho hai người họa sát thân. Mà Ứng Lan Chi, dưới động tác lấy tay che miệng của phụ thân, rốt cục lần đầu tiên ý thức được, người thanh niên trẻ tuổi đứng trước mặt này đáng sợ tới dường nào. Con người trong đôi mắt to tròn, xinh đẹp co rụt lại, đầy hoảng sợ không cách nào diễn tả bằng lời. Tiếng gầm rú thê lương, điên cuồng trước khi chết cùng kết cục thi cốt vô tồn của Tư Thất Tinh đã để lại ấn tượng kinh khủng không thể xóa nhòa trong lòng thiếu nữ mới chỉ 15 tuổi này.

- Huyền Thiên Tông!

Nghiễm Hàn Yên mặt mày trắng bệch, rốt cục cũng đè nén được nỗi sợ hãi trong lòng, tận lực duy trì giọng điệu lãnh tính, giống như một kẻ hít thở không thông mở miệng chất vấn.

- Vì sao? Vì sao? Tư sư đệ cùng ngươi không oán không cừu, vì sao ngươi lại đối xử với hắn như vậy?

- Vì sao? Ta đối với hắn như thế nào! Ta chỉ đáp ứng yêu cầu của hắn, đưa thanh kiếm này cho hắn mượn xem mà thôi!

Huyền Thiên Tông hơi nhún vai, vô tội nói.

- Trên tay ngươi, rốt cục là vật đáng sợ gì? Biết rõ nguy hiểm, lại còn..

- Hình như là ngươi đã quên mất...

Nụ cười nhạt trên mặt Huyền Thiên Tông hơi thu lại.

- Không chỉ một lần ta đã cảnh cáo các ngươi, thanh kiếm này các ngươi không có tư cách cầm. Thế nhưng các ngươi lại bỏ ngoài tai, và lại dọc đường quả thực các ngươi đã ra chút sức. Bằng điểm này, ta liền miễn cưỡng đáp ứng yêu cầu, chỉ như vậy mà thôi..

- Ngươi...!

Dưới con giận dữ, dường như Nghiễm Hàn Yên đã quên đi nỗi sợ trong lòng, lớn tiếng quát.

- Huyền Thiên Tông, ngươi dám dưới chân Văn Kiếm Sơn giết chết đệ tử Lâm môn Kiếm tông chúng ta. Hành vi này, đơn giản là hoàn toàn không để Lâm môn Kiếm tông chúng ta vào trong mắt!

- Sư tỷ!

- Có phải Nghiễm Hàn Yên sư tỷ không?

Tiếng quát chói tai này của Nghiễm Hàn Yên đã khiến cho đệ tử Lâm môn Kiếm tông chú ý, dù sao Vãn Kiếm Sơn cũng là đại bản doanh của Lâm môn Kiếm tông, đệ tử Lâm môn Kiếm tông ra vào Vãn Kiếm Thành thực sự nhiều không kể xiết. Hơn nữa Nghiễm Hàn Yên lại là đệ tử ngoại môn bài danh trước mười nên cũng có tiếng tăm, rất nhiều người quen biết nàng.

Rất nhanh, hai nam một nữ 3 người đệ tử ngoại môn của Lâm môn Kiếm tông chạy tới hỏi thăm.

- Sư tỷ, rốt cục xảy ra chuyện gì?

- Chẳng lẽ tên tiểu tử kia dám mạo phạm tỷ?

- Nếu có chuyện gì, xin sư tỷ cứ việc phân phó!

Đối với 3 vị đệ tử ngoại môn Lâm môn Kiếm tông vừa tới, Huyền Thiên Tông thậm chí chẳng buồn liếc mắt, mặt mày bình thản vươn tay nói.

- Ta nhắc lại một lần nữa, hấn chết không liên can gì tới ta. Thậm chí ngay cả nếu là người chết, bản thân ta cũng không có bất cứ qua hệ gì!

- Người!

Nghiễm Hàn Yên giận dữ.

Thế như không đợi nàng ra tay, 3 người đệ tử ngoại môn đứng bên cạnh đã hét lớn.

- Làm càn!

- Người tính là thứ gì! Dưới chân Vãn Kiếm Sơn Lâm môn Kiếm tông ta, lại dám vô lễ với Nghiễm Hàn Yên sư tỷ.

- Đơn giản là to gan lớn mật, không ngờ dám mạo phạm Lâm môn Kiếm tông ta!

3 tiếng quát chói tai cùng lúc vang lên, 3 người đồng loạt rút kiếm ra khỏi vỏ.

Nhận thấy 3 người dị động, Nghiễm Hàn Yên vội vàng hô.

- Ba vị sư đệ, sư muội, mau thu kiếm.

- A... Rút kiếm...

Huyền Thiên Tông quét mắt nhìn 3 người, lần thứ 2 trên khuôn mặt hiện lên nụ cười mà không phải cười.

- Các người có biết kết cục dám rút kiếm trước mặt ta?

Nghe được lời nói hoàn toàn không coi ai ra gì này của Huyền Thiên Tông, vốn đã định nghe lời Nghiễm Hàn Yên thu kiếm lại, ba người đệ tử lần thứ 2 hét lớn.

- Thật to gan!

- Buồn cười, đến lúc này còn dám kiêu ngạo cuồng vọng. Xem ra không giáo huấn người một chút, người không hiểu được, nơi mà người đang đứng đến tận cùng là địa bàn của tông môn nào....

- Bùm! Bùm! Bùm!

Ba người còn chưa nói hết lời, Huyền Thiên Tông đã vươn ngón tay ra, búng liên tục 3 phát.

Trong chớp mắt, 2 nam một nữ, đầu lâu của 3 vị đệ tử ngoại môn Lâm môn Kiếm tông nổ nát giống như là bị đá lớn đập trúng. Vĩnh viễn không còn cơ hội nói ra những lời tiếp theo.

Nhẹ nhàng như mây.

Thậm chí Huyền Thiên Tông không hề nháy mắt, dường như hấn giết chết không phải là 3 vị đệ tử của Lâm môn Kiếm tông mà giống như là đập chết 3 con ruồi.

Trên khuôn mặt, như cũ vẫn là nụ cười mỉm.

Lần này, không chỉ Ứng Lan Chi trợn to hai mắt, gất gao dùng sức lấy tay che miệng, miễn cho bản thân lần thứ hai hét lên thành tiếng. Ngay cả mấy người được xưng là kiến thức rộng rãi như Dịch Kiên Nguyên, Từ hổ mặt mày cũng trắng bệch, nhin không được lùi lại vài bước.

Một vài người đi đường tận mắt thấy được cảnh này cũng vội vàng lui lại phía sau, cách xa đám người kia.

Mặc dù bởi vì ma thú xâm lấn, đại bộ phận tu luyện giả đi lại bên ngoài thành đã thường thấy sống chết, nhưng đây cũng không có nghĩa là bọn họ thích chỗ mồm lung tung, tự gây phiền toái cho mình.

- Sư đệ, sư muội!

Thấy thảm cảnh của 3 người, mặt mày Nghiễm Hàn Yên tràn ngập khó tin.

Giết!

Huyền Thiên Tông, người thanh niên mới vừa nãy thôi còn ngồi chung xe ngựa với bọn họ, trên mặt thùy chung là một nụ cười mỉm, giờ phút này dường như hóa thân thành ác ma, khẽ búng tay một cái đã giết chết bốn người đệ tử Lâm môn Kiếm tông.

Ồ đây...

Chính là sơn môn của Lâm môn Kiếm tông!

Dưới chân sơn môn của Lâm môn Kiếm tông, chỉ vì chút việc nhỏ liền giết sạch bốn vị đệ tử của Lâm môn Kiếm tông. Đây là hành vi cuồng vọng đến mức nào?

- Ngươi... Ngươi... Huyền Thiên Tông, ngươi dám cả gan làm vậy? Chẳng lẽ không sợ cao thủ Lâm môn Kiếm tông chúng ta xuất thủ trừng trị?

- Cao thủ Lâm môn Kiếm tông?

Huyền Thiên Tông nhìn Nghiễm Hàn Yên tức giận đến mức sắc mặt trắng bệch, nhưng bởi vì sợ hãi mà tuyệt đối không có bất kỳ hành động mù quáng nào, dường như cảm thấy có chút thú vị!

Bất quá, cảm giác thú vị này chỉ xuất hiện trong chớp mắt, hắn đã lắc đầu mất đi hứng thú.

- Được rồi, đã tới Ván Kiếm Sơn, ta cũng nên vào việc chính rồi!

Nói xong, dưới ánh mắt sợ hãi, đầy kinh khủng của mọi người. Hắn mỉm cười phát phát tay, hướng Ván Kiếm Sơn bước tới.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Hận.

- Bao lâu rồi!

Thanh âm bình thản, nhẹ nhàng, phiêu đảng theo gió, thân thiết giống như người yêu, đầu gối tay ấp, thủ thi bên tai.

Phía sau Ván Kiếm Sơn.

Nơi quy túc của tất cả các trưởng lão, đệ tử hạch tâm, truyền nhân trực hệ Lâm môn Kiếm tông.

Giờ phút này, một người thanh niên ngồi trên đám cỏ xanh, hơi tựa đầu vào một tấm bia màu xanh ngọc, sắc mặt ôn nhu tường hòa.

Gò núi phía sau lưng, đám lá rụng bị gió cuốn lên, xào xạc bay giữa hư không, cuối cùng trôi về nơi xa.

Thỉnh thoảng, bên cạnh những khe nhỏ dọc con đường đá có thể thấy những đóa hoa lan trắng như tuyết, ngoan cường sinh trưởng, đua nhau khoe sắc, tràn ngập khát vọng cùng quyền luyện với sinh mệnh.

Tần sinh!

Một khu mộ địa, khắp nơi nhuộm thuần một màu trắng hoa lan, giống như một bức tranh bồng bồng mĩ lệ.

- Bao lâu rồi?

Người thanh niên tựa đầu vào bia mộ, nhẹ nhàng hỏi, giống như một đôi tình nhân yêu nhau thăm thiết lâu ngày mới gặp lại. Mặc cho khung cảnh xung quanh, hắn dường như không hề cảm thấy chút xa lạ nào.

Thật giống như... Bản thân hẳn nên thuộc về nơi này.

Thuộc về khu mộ này.

- Hẳn là đã 6 năm rồi!

Hắn tự mình lăm bằm, khuôn mặt mang theo nét mỉm cười.

- Cụ thể, hẳn là 2269 ngày.

Ánh mắt hắn nhìn về phía mộ bia đầy dịu dàng.

- Nàng nói, ta nhớ có đúng hay không, Tiểu Nguyệt!

Tiểu Nguyệt.

Trên tấm bia có khắc một dòng chữ nhỏ.

- Ái nữ Lâm Tiểu Nguyệt chi mộ!

Phía dưới, còn có tên người lập.

Không phải ai khác, chính là tông chủ đương nhiệm của Lâm môn Kiếm tông cũng là người sắp truyền lại chức vị cho Long Tấn Vân, bán thân Lâm Húc Nhật.

- Ha ha, không trả lời ta sao, vậy là đồng ý rồi hả? Ha ha, nha đầu này, nàng vẫn chẳng có chủ kiến gì cả!

Người thanh niên mỉm cười, nụ cười tràn ngập dịu dàng.

Chỉ là, dường như vẻ dịu dàng đó không thể che dấu nỗi sự thống khổ đằng sau nó.

- Tiểu Nguyệt, nàng biết không? Sáu năm này, đã xảy ra rất nhiều chuyện.

Người thanh niên nói xong, tiên tay vút thanh bội kiếm màu ám hồng sang bên cạnh, giống như là vút một món đồ không hề để tâm tới.

Nếu như lúc này, vị đệ tử ngoại môn đứng trước 10 của Lâm môn Kiếm tông Nghiễm Hàn Yên kia có mặt ở nơi này, tuyệt đối sẽ nhận ra, thanh kiếm kia chính là thứ khiến cho vị võ giả cao giai Tư Thất Tinh tan thành mây khói trong nháy mắt, thanh kiếm kinh khủng tên Chí tôn Ma kiếm.

Mà người thanh niên trước mặt, không ai khác chính là chủ nhân của Chí tôn Ma kiếm, Huyền Thiên Tông.

- Ta đoạt được một thanh kiếm, một thanh kiếm ngay cả ta cũng không biết, rốt cục là tốt hay xấu, đúng hay sai.

Huyền Thiên Tông thì thảo, nhẹ nhàng đưa tay lau đi vệt bụi trên bia mộ, thần sắc dịu dàng.

- Bất quá ta tin tưởng, chắc là điềm xấu. Người giao thanh kiếm này cho ta, căn bản là không an tâm.

- Phù.

Sau khi lau sạch mộ bia, Huyền Thiên Tông hơi điều chỉnh lại tư thế, tựa lưng vào tấm bia. Cảm giác này giống như là hắn và người yêu đang tựa lưng vào nhau ngắm nhìn bầu trời trong xanh giữa một biển lan trắng.

Một đời cứ như vậy, chớp mắt đã trôi qua.

- Nhưng điều đó cũng không quan trọng. Đúng thì sao, sai thì sao, chỉ cần ta cảm thấy là đúng, cho dù sai cũng là đúng, chỉ cần ta cảm thấy là sai, cho dù đúng cũng là sai, chẳng phải sao?

Nói đến đây, Huyền Thiên Tông ngừng lại.

Khi hắn ngừng lại, dường như khắp thiên địa đều rơi vào yên tĩnh.

- Duy chi tiếc nuôi một điều, nếu nắm trong tay thanh kiếm này trong lòng không thể có oán hận, không thể có sợ hãi, không thể có phẫn nộ, không thể sinh ra tham lam, dục vọng. Nếu không sẽ trở thành kiếm nô của nó, hậu quả sẽ rất nghiêm trọng. Được rồi, Tiểu Nguyệt, nàng biết mà, ta vẫn muốn làm một người tốt. Cho dù là hời đó đi Thánh Ma điện nằm vùng, làm việc chuyện thương thiên hại lý, nhưng mà thâm tâm ta luôn muốn quay trở về Lâm môn Kiếm tông trừ ma vệ đạo. Sở dĩ cầm thanh kiếm này, chỉ là ta muốn tự giám sát bản thân, nàng không nên lo lắng.

Huyền Thiên Tông nói, khuôn mặt vẫn mỉm cười.

Nhưng mà...

Một phút sau đó, nụ cười trên khuôn mặt của hắn chợt tắt...

Trong phút chốc, ánh mắt hắn trở lên băng lãnh, lạnh lùng.

- Nhưng mà

- Cầm hận...

Huyền Thiên Tông bình tĩnh nói, nhưng mà giọng điệu của hắn khiến cho người nghe phải rùng mình sờn gai ốc.

Huyền Thiên Tông ngẩng đầu nhìn lên, phía trên là bầu trời trong vắt.

- Hận!

Bỗng nhiên, hắn vươn tay hung hăng nắm lại, dường như muốn bóp cả chư thiên vạn vật, cả trời đất này thành một nắm.

Ông ông!

Chỉ tôn Ma kiếm vốn bị hắn tiện tay vứt ở một bên đột nhiên chấn động, vang lên từng đợt âm thanh u u.

- Mỗi thù Tần Nhu chết oan, mỗi thù thân bại danh liệt, mỗi thù Huyền Thiên Tông diệt môn, mỗi thù sư tôn chết thảm trong tay, mỗi thù bị Lâm môn Kiếm tông vứt bỏ trên đỉnh thánh phong, mỗi thù cứu tử nhất sinh trong Luyện ngục U cốc, mỗi thù phải trấn áp Chỉ tôn Ma kiếm phát cuồng! Cùng với...

- Thù giết vợ!

Nói xong mấy lời này, mặt mày Huyền Thiên Tông đã mang theo chút dữ tợn.

Mà cạnh đó, Chỉ tôn Ma kiếm chấn động càng thêm mạnh mẽ. Ngọn lửa tím tối màu ám hồng tràn ra từ trên thân kiếm giống như muốn thiêu đốt linh hồn, thiêu đốt hư không.

Kết kết!

Bỗng nhiên Huyền Thiên Tông phát tay, dòng chữ ái nữ Lâm Tiểu Nguyệt chỉ mộ trên tấm bia bị lau đi sạch sẽ.

Rất nhanh một dòng chữ nhỏ khác hiện lên.

Ái nữ Lâm Tiểu Nguyệt chỉ mộ!

Mà người lập cũng biến thành hai chữ Phó Hành.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 9: Tin Đồn.

- Không! Dương Tiêu chấp sự, làm ơn truyền tin giúp đệ tử, để cho đệ tử gặp tông chủ đại nhân. Việc này vô cùng trọng đại, hơn nữa đệ tử tuyệt đối không nói sai bất cứ điều gì.

Khu đệ tử ngoại môn hạnh tâm, bên trong Phẩm Kiếm Cung, một vị thiếu nữ khản thiết nói, mặt mày vẫn còn vương vấn chút sợ hãi. Trước mặt nàng là một người nam tử trung niên sắc mặt lạnh nhạt, ung dung. Người con gái này không phải ai khác, chính là vị đệ tử ngoại môn xếp hạng trước mười, có khả năng rất lớn trùng kích Tiên thiên trở thành đệ tử nội môn Nghiễm Hàn Yên.

- Nghiễm Hàn Yên sự việc ngoại môn hồi báo, Đường Vân chấp sự đã phái người đi xử lý. Một vị đội trưởng chấp pháp Tiên Thiên cảnh, hơn mười vị võ giả cấp 9 thuộc chấp pháp đội. Đội hình như vậy đủ để có thể trấn áp bất cứ tên cuồng đồ nào dám mạo phạm uy nghiêm của Lâm môn Kiếm tông chúng ta. Vì vậy, ngoại môn có thể yên tâm, không cần quá kinh hoàng mà vận dụng đặc quyền gỡ Trấn Hồn Chung, triệu tập toàn bộ chấp sự ngoại môn chúng ta tổ chức hội nghị.

Vị chấp sự cao cấp tên Dương Tiêu bình tĩnh nói, dường như đối với chuyện Nghiễm Hàn Yên quá kinh hoàng có điều bất mãn.

- Không sai! Nghiễm Hàn Yên, ngoại môn phải biết rằng, Vân Kiếm Sơn chính là tổng bộ của Lâm môn Kiếm tông ta. Trên Vân Kiếm Sơn không chỉ có vô

số đệ tử nội môn Tiên thiên cảnh, đệ tử hạch tâm Tông sư cảnh, trưởng lão Truyền kỳ cảnh, còn có tông chủ Lâm Húc nhật cùng sáu vị bán thần tọa trấn. Hơn nữa còn có lão tổ tôn cấp chí tôn thần thoại, nhìn khắp toàn bộ Thánh quang Đế quốc, ngoại trừ hoàng thất ra, không có bất kỳ thế lực nào dám đụng tới Lâm môn Kiếm tông. Càng là cao thủ càng thêm hiểu rõ sự cường đại của tông môn ta, chắc chắn không có bất cứ kẻ ngu muội nào dám là địch nhân của tông môn có được một vị chí tôn thần thoại trấn giữ. Một tên tiểu tử không biết tốt xấu, dám tác oai tác quái trước cửa Lâm môn Kiếm tông, hoàn toàn là tự tìm đường chết. Rất nhanh thôi ngươi sẽ thấy được thi thể của tên tiểu tử kia.

Một vị chấp sự cao cấp khác hơi già nua cũng mở miệng, trong giọng nói không hề che dấu niềm tin tưởng đối với sự cường đại của tông môn. Lời của lão cũng được những vị chấp sự còn lại tán thành. Mọi người đều nghĩ rằng Nghiễm Hàn Yên đang làm lớn chuyện.

- Không!

Nghiễm Hàn Yên thống khổ.

- Chư vị chấp sự, xin hãy tin ta. Người tên Huyền Thiên Tông này tuyệt đối không phải là kẻ cuồng vọng không biết phân biệt. Từ sự tự tin, thái độ lạnh nhạt, bình tĩnh của hắn, có thể thấy hắn tuyệt đối không phải là kẻ lỗ mãng không biết trời cao đất rộng. Hắn nói là sự thật, hắn muốn tới Lâm môn Kiếm tông chúng ta báo thù. Đường Vân chấp sự có tu vi Tiên Thiên hậu kỳ, đủ để trấn giữ ngoại môn, nhưng muốn đối phó người tên Huyền Thiên Tông này...

- Ha ha! Không được? Chẳng lẽ ngươi ám chỉ tên Huyền Thiên Tông kia là một vị cường giả Truyền kỳ, thậm chí bán thần phải không? Coi như là bán thần, cũng không có can đảm khiêu khích Lâm môn Kiếm tông. Trước mặt lão tổ, một vị bán thần, căn bản là không lọt vào mắt. Chẳng lẽ ngươi muốn nói người tên Huyền Thiên Tông kia là một vị cường giả chí tôn thần thoại?

Dương Tiêu mỉm cười, trong giọng nói đã mang theo chút trào phúng.

Nữ tử tên Nghiễm Hàn Yên này, trong lớp đệ tử ngoại môn xếp hạng trước mười, bản thân có hi vọng rất lớn trùng kích Tiên thiên cảnh. Nếu như có thể tiến vào Thiên kiếm Mật cảnh, hoàn toàn có 9 thành xác suất thành tựu Tiên Thiên. Hắn vốn định cân nhắc, nếu như nàng biểu hiện ưu dị, liền giao cho nàng danh ngạch tiến vào Thiên kiếm Mật cảnh để cho nàng thử một lần. Hiện tại, xem ra...Chỉ một chút chuyện nhỏ đã lỗ mãng như vậy, say này căn bản là khó đảm đương một phía. Vì thế, danh ngạch quý báu như vậy, hắn vẫn cần suy xét lại.

- Chí tôn thần thoại..

Nghe được 4 từ này, con ngươi Nghiễm Hàn Yên co rụt lại.

Nàng chợt nhớ lại những lời mà Huyền Thiên Tông giới thiệu về thanh Chí tôn Ma kiếm.

- Kiếm trong tay ta, tên Chí tôn Ma kiếm, cùng Nguyệt thần, Luân hồi, Lôi đình trượng là tứ thần khí từ thời thượng cổ của Nguyệt Ma giới, trong đó kiếm này đứng đầu. Kiếm khí của nó từng xuyên thủng ba đại thế giới. Xích huyết Phần thiên kiếm, không biết có thể đỡ được Chí tôn Ma kiếm một kích hay không?

Những lời đó giờ vẫn còn phlüu đăng bên tai nàng. Lúc đó, nàng cho rằng Huyền Thiên Tông đang nói đùa. Xích huyết Phần thiên kiếm! Đó là thần kiếm bậc nào! Có người nói bản thân kiếm linh của nó đã đáng sợ không thua gì bán thần cảnh! Người thanh niên tên Huyền Thiên Tông kia dám cuồng vọng xuất ngôn không biết Xích huyết Phần thiên kiếm có ngăn được một kích của Chí tôn Ma kiếm hay không? Có thể thấy uy năng của Chí tôn Ma kiếm tuyệt đối vượt xa Xích huyết Phần thiên kiếm. Mà có thể hàng phục một thanh ma kiếm kinh khủng như vậy... Cho dù tu vi thấp nhất cũng đạt tới bậc nào? Nghĩ đến đây, sắc mặt của Nghiễm Hàn Yên đã biến thành trắng bệch, thất thanh hô lớn.

- Chí tôn thần thoại! Người tên Huyền Thiên Tông kia, tám chín phần mười có tu vi chí tôn thần thoại!

- Hồ đồ!

Nghe được những lời Nghiễm Hàn Yên thất thố nói ra. Toàn bộ chấp sự đồng thời hừ lạnh. Một vị lão giả hơi già nua, dường như rất từng trải, giễu cợt cười nói:

- Ta tọa trấn tầng thư các tại ngoại môn nhiều năm như vậy. Đối với chí tôn thần thoại của Thánh quang Đế quốc, thậm chí toàn bộ đại lục, tuy rằng không dám nói rõ như lòng bàn tay, nhưng đều đã từng nghe tới. Thế như ta چرا từng nghe nói qua một vị cường giả chí tôn thần thoại nắm trong tay bội kiếm màu ám hồng còn trẻ như vậy. Thì ra, thế giới thật rộng lớn, ta còn phải học tập nhiều! Ha ha...

- Được rồi! Mọi việc cứ như vậy đi! Kế tiếp chính là truyền ngôi đại diện. Vô số cường giả Thánh quang Đế quốc sẽ tụ tập tại Ván Kiếm Sơn, thậm chí ngay cả hoàng thất cũng cử một vị thân vương tới chúc mừng. Trong hoàn cảnh này, nếu Lâm môn Kiếm tông chúng ta chỉ vì một chuyện con con mà hưng sư động chúng. Truyền ra ngoài chẳng phải sẽ khiến cho đồng đạo trong tu luyện giới chê cười hay sao?

Nghiễm Hàn Yên nhìn thoáng qua vị chấp sự tên Dương Tiêu hoàn toàn không để việc này vào mắt, lại nhìn sắc mặt xem thường của những vị chấp sự còn lại dần cảm thấy tuyệt vọng.

Không một ai tin nàng!

Toàn bộ chấp sự cao cấp có mặt nơi này không một ai tin nàng! Thực giống như không lâu trước đó nàng đối với như lời nói của Huyền Thiên Tông, hồn nhiên chỉ cho rằng hắn đang nói đùa. Chỉ là nàng quá "thấp cổ bé họng". Mặc dù tại ngoại môn, nàng cũng có chút thân phận, nhưng cũng chỉ tương đương với một vị trưởng trấn của một đế quốc mà thôi. Một người trưởng trấn nhỏ bé như vậy, dưới tình huống không có bất kỳ chứng cứ gì, đột nhiên

tìm thành chủ nói muốn gặp hoàng đế bệ hạ, hướng hân hân báo có người muốn hủy diệt đế quốc, vị thành chủ kia sẽ nghĩ như thế nào? Nhất là đế quốc này còn là một đế quốc không lồ số một số hai.

- Chư vị chấp sự, rồi các ngài sẽ thấy... Nay mai thôi! Trong giây phút đại điển truyền ngôi, các ngài sẽ thấy, lời ta nói không phải là hoang tưởng, không phải là sai lầm

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 10: Đại Điển Truyền Ngôi.

Đại điển truyền ngôi.

Đại điển truyền ngôi Lâm môn Kiếm tông.

Tông môn đệ nhất Thánh quang Đế quốc.

Ba nghìn năm trước, lần đầu tiên thế giới này cùng Nguyệt Ma giới tiếp xúc. Mặc dù còn chưa xuất hiện thông đạo không gian, nhưng bị ảnh hưởng từ vị điện cao đẳng Nguyệt Ma giới, toàn bộ đại lục đột nhiên xuất hiện số lượng ma thú khổng lồ, trong một thời gian rất ngắn đã hủy diệt đế quốc cường đại nhất đại lục lúc đó- Vinh diệu chi kiếm!

Từ đó, đại lục bước vào thời kỳ quần hùng cát cứ tranh phong!

Giữa thời đại loạn lạc đó, Thánh quang Đế quốc dưới sự dẫn dắt của đế hoàng, cường thế quật khởi. Chỉ trong 10 năm ngắn ngủi, đã thành lập nên chính quyền vững chắc, trong khoảng thời gian đó, gia tộc cổ xưa Lâm gia đã lập được vô số công lao. Sau đó, Thánh quang Đế quốc đánh đồng dẹp bắc, thống nhất toàn bộ đại lục, thành lập nên hoàng triều tối cao, công lao của Lâm môn Kiếm tông cũng không thể bỏ qua. Có thể nói Lâm môn Kiếm tông chính là đại công thần khai quốc của Thánh quang Đế quốc. Thánh quang đế quốc có thể có được thành tựu rực rỡ này, ngay từ những năm đầu lập quốc đã nhận được sự trợ giúp cực lớn từ Lâm môn Kiếm tông.

Cho dù là hiện tại đã qua 11 đời hoàng đế, nhưng quan hệ giữa đế quốc và Lâm môn Kiếm tông vẫn vô cùng chặt chẽ. Cũng chính dưới sự che chở của hoàng thất Thánh quang Đế quốc, Lâm môn Kiếm tông một mực chiếm giữ tông môn đệ nhất. Cho dù vài chục năm trước đó, mạnh mẽ như Thánh Ma điện cũng không thể lay động.

Lúc này cho dù đại điển truyền ngôi còn chưa chính thức bắt đầu, trong ngoài chính điện Lâm môn Kiếm tông đã vô cùng náo nhiệt. Mỗi vị khách nhân có thể bước vào chính điện, không ai không phải là bá chủ một phương giẫm chân một cái đủ khiến cho trăm vạn người run sợ. Ngay cả trước khi Thánh quang Đế quốc chưa nhất thống thiên hạ, cường giả truyền kỳ có thể mở ra đế quốc vĩ đại, thấy được ở nơi này cũng không có gì lạ lùng.

Về phần Nghiễm Hàn Yên trong mắt đám người Ưng Lan Chi, Dịch Kiên Nguyên là cao thủ không thể với tới hoặc là cường giả Tiên Thiên cảnh, ngay cả tư cách tiến điện cũng không có.

Đây là Lâm môn Kiếm tông!

Kiếm tông đệ nhất Thánh quang Đế quốc!

Đồng thời cũng là một trong những tông môn cường đại nhất của nhân loại trên đại lục.

- Khách nhân đã đến gần đủ!

Một người đàn ông trung niên nhìn qua có chút già nua đứng cạnh chính điện, nhìn lướt qua rất nhiều khách nhân bên trong. Bên cạnh hắn, ngoại trừ một nam tử trẻ tuổi ra, còn có 2 nam 1 tuổi tác tương đương với hắn cùng với 3 người thanh niên còn rất trẻ. Khuôn mặt mỗi người đều mang theo vẻ hồ hững đặc trưng của thượng vị giả.

- Sư huynh, chúng ta nên đi qua rồi!

Một người phụ nữ trung niên trong đó mở miệng.

Người đàn ông trung niên khẽ gật đầu, đi ở phía trước, mang theo đám người đi thẳng vào bên trong chính điện.

Khi nhóm người này xuất hiện, đám đông trong điện còn đang ồn ã lập tức xoay người nhìn lại. Một vài người trong số đó còn vỗ tay nhiệt tình chào hỏi.

- Lâm Húc Nhật tông chủ, nhiều năm không gặp, phong thái ngài vẫn như xưa!

- Ha ha, người thanh niên trẻ tuổi này có phải là vị tuấn kiệt năm đó dẫn theo cao thủ tông môn bất ngờ tập kích Thánh Ma điện, được quý tông môn vô cùng tín nhiệm- thiếu tông chủ Long Tấn Vân. Tuổi trẻ như thế đã có được uy danh bậc này, bây giờ lại tiếp nhận Lâm môn Kiếm tông, quả nhiên là trăm nghe không bằng một thấy.

- Phù du Kiếm chủ, Hư linh Chân nhân, còn vị này hình như là Nghiêm Bích Đào kiếm tông ba tháng trước vừa một mình một kiếm tiêu diệt một con ma thú cấp sử thi tại vết rách không gian bên trong Tạp Mạn sơn mạch.

- 3 người thanh niên kia chắc là đệ tử của ba vị cao nhân này. Xem tu vi, mỗi người đều đã bước vào Truyền Kỳ cảnh, sắp bước vào giai đoạn trùng kích bán thân.

- Quả thực là anh hùng xuất thiếu niên, quả nhiên nội tình Lâm môn Kiếm tông hùng hậu đến cực điểm. Thế hệ trước có Chí tôn Thần thoại vĩ đại Lâm Chân Phương tọa chấn, thế hệ trung niên thì có các cường giả bán thân như Lâm Húc Dương tông chủ, Phù Du kiếm chủ, Hư Linh chân nhân, Nghiêm Bích Đào kiếm tông tọa trấn, lớp trẻ lại có các cao thủ truyền kỳ Long Tấn Vân, Kinh Tinh Hoài, Tề Thiên Phong, Tô Cảnh tiếp bước. Chỉ nhìn vào tiềm lực của Lâm môn Kiếm tông thể hiện ra lúc này, có thể khẳng định, trong vòng nghìn năm tới, Lâm môn Kiếm tông tuyệt đối không suy tàn.

- Suy tàn? Người quá coi thường Lâm môn Kiếm tông rồi. Hiện tại, Lâm môn Kiếm tông đã không còn bị bất cứ địch thủ nào ngăn cản. Trong thời thế này, chỉ vài trăm năm thôi, Lâm môn Kiếm tông sẽ bước vào thời kỳ huy hoàng rực rỡ nhất. Không những không suy tàn, trái lại vô cùng có khả năng chân chính quật khởi! Cho dù vài năm sau có người nói Lâm môn Kiếm tông có tư cách cùng hoàng thất ngang hàng nói chuyện ta cũng tin!

- Đạt tới trình độ của Thánh quang Hoàng thất sao? Tông môn có thể phát triển tới bậc này, là thịnh thế bậc nào?

Đám đông ồn ào vang lên đủ mọi loại nghị luận. Đám người Lâm Húc Dương, Phù du Kiếm chủ... đương nhiên cũng gật đầu đáp lại, Lâm Húc Nhật còn bắt chuyện một hai câu với vài vị cường giả truyền kỳ, bán thân quyền cao chức trọng trong số đó để tỏ vẻ tôn trọng.

- Lâm tông chủ, ngài có thể sắp được thanh thoi rảnh rỗi rồi. Chẳng biết lúc nào chúng ta mới có thể giống như ngài, bỏ xuống trọng trách mang trên người, an tâm tu luyện.

Một người trung niên mặc vương bào, mặt mày có chút hâm mộ nói, hiển nhiên giao tình cùng Lâm Húc Dương không cạn.

- Ha ha, Mộ Họa thân vương, ngài thân quyền cao chức trọng, thể hiện rõ sự tín nhiệm của bệ hạ đối với ngài. Nhiều người ước ao còn không được, nếu ngài lui về ở ẩn. Phương diện tin tức của đế quốc lại không lâm vào hỗn loạn mới lạ.

- Thật ra, ta mong hoàng huynh để cho ta thanh nhàn một chút!

- Mộ Họa thân vương, ngài lại còn tổ khổ. Thực ra quản lý tin tức cũng là một chức quan nhàn tản mà thôi. Hiện giờ đế quốc thái bình, nhu cầu hao phí tăng vọt? Thương thân ta Đường Chính Hải, toàn bộ sinh hoạt trên Bất hủ Chi sơn đều dồn lên trên người ta. Ngay cả thời gian thờ gặp đều không có, so với các người, quả thực ta muốn hưởng chương môn sư huynh cáo lão hồi hương.

Ha ha, Đường Chính Hải trưởng lão, gần đây Thủ Dương chí tôn vĩ đại muốn triệt để thanh trừ ma thú xâm nhập xung quanh Bất hủ Chi sơn, người chịu chút khổ, cũng là vì công hiến cho nhân loại mà!

- Ma thú!... Aizz! Ta cũng chỉ biết nhận mệnh mà thôi!

Đường Chính Khẩu thờ dài, tựa hồ có chút nhức ọc.

- Nhắc đến ma thú, nghe nói tháng 3 năm nay, Nghiêm Bích Đào kiếm tông một người một kiếm tiêu diệt một con ma thú cấp sử thu. Kiếm thuật bậc này thật khiến cho người ta sợ hãi than, ta Hằng Bách Kiếp bội phục. Nếu có cơ hội, mong Nghiêm Bích Đào kiếm tông chỉ giáo một hai...

Lời này là của một nam tử áo đen đứng cạnh đám người Mộ Họa thân vương, Đường Chính Hải vẫn im lặng từ đầu tới giờ.

- Ha ha, Tuyệt Thiên thành chủ Thiên sát Cừu tuyệt kiếm thuật ta cũng ngưỡng mộ đã lâu. Ba vị Hằng Bách Kiếp, Hằng Bách Chiến, Hằng Bách Liệt thân là đệ tử quan môn của Tuyệt Thiên thành chủ, tương đương với việc nhận được chân truyền từ thành chủ.

- Không dám! Không dám!

Hằng Bách Kiếp hơi chấp tay.

- Cũng đã đến lúc bắt đầu rồi!

Lâm Húc Dương nói, ánh mắt dừng ở trên người Long Tấn Vân.

- Đại diện truyền ngòi, bắt đầu đi!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tới Gần.

- Bắt đầu rồi.

- Người này chính là tân tông chủ của Lâm môn Kiếm tông Long Tấn Vân sao?

- Quả nhiên tuổi còn rất trẻ. Nghe nói năm đó Thánh Ma điện bị diệt, hoàn toàn là do mưu trí của Long Tấn Vân. Trong thời khắc mấu chốt khi Thánh Ma điện nội chiến đã chủ trương dốc toàn lực, dẫn theo vô số cao thủ của Lâm môn Kiếm tông, tặng cho Thánh Ma điện một kích trí mạng.

- Lời ấy không giả, Lâm môn Kiếm tông có được huy hoàng ngày hôm nay, công lao của Long Tấn Vân là không thể bỏ qua.

- Ta chính là đệ tử hạch tâm của Lâm môn Kiếm tông, đối với vài vị phó tông chủ của tông môn. Ngoại trừ Long Tấn Vân sư huynh, những người còn lại ta tuyệt đối không tin phục. Long sư huynh chấp chương Lâm môn Kiếm tông, trở thành tông chủ là hoàn toàn xứng đáng.

Ngay khi Lâm Húc Dương mang theo Long Tấn Vân tiến vào đài cao chuyên dùng cho đại diện truyền ngôi, đủ loại nghị luận rít vang lên.

Lúc này, ánh mắt của toàn bộ mọi người có mặt nơi này đều đổ về phía Long Tấn Vân trên đài cao, từ hôm nay trở đi người nam tử trẻ tuổi này đã trở thành một trong những nhân vật có quyền lực nhất Thánh quang Đế quốc. Từ nay về sau, tuyệt đối không một kẻ nào dám mạo phạm nửa phần

- Yên lặng!

Trong lúc đám đông còn đang ồn ã, thanh âm của Lâm Húc Dương dường như mang theo một loại ma lực, đột nhiên đè xuống toàn bộ tiếng ồn ã, quanh quẩn khắp không gian nơi này. Đơn giản 2 từ, đủ để nói lên lực không chế cường đại cùng thực lực khủng bố của vị tông chủ này.

- Chỉ sợ Lâm Húc Dương tông chủ đã đạt tới đỉnh phong bán thần cảnh. Lần này trút xuống trọng trách tông chủ của Lâm môn Kiếm tông, dường như là để chuẩn bị trùng kích Thần thoại cảnh.

Bất hủ chi son Đường Chính Hải cảm khái, sắc mặt hơi ngưng trọng.

- Chí tôn Thần thoại...

Mộ Hóa nhìn Lâm Húc Dương trên đài cao, trầm giọng nói.

- Lâm Húc Dương tông chủ sớm đã có tư cách trùng kích Thần Thoại cảnh, chỉ đáng tiếc tâm cảnh của hắn còn chưa viên mãn. Cho nên tới tận bây giờ, hắn vẫn chưa từng thử qua.

- Tâm tình không viên mãn?

Đường Chính Hải gạt mình.

- Người nói tới trận chiến Thánh Ma điện năm đó?

Mộ Hóa Khẽ gật đầu.

- Trận chiến đó?

Hiển nhiên đối với chi tiết sự việc năm đó Hằng Bách Kiếp không thể nào biết được, sắc mặt hơi có chút nghi hoặc.

- Chuyện này, nói ra rất dài dòng.

Mộ Hóa khẽ thờ dài.

Cục diện trước mắt cũng không phù hợp để nói đến việc này.

Thấy vậy, Hằng Bách Kiếp cũng không hỏi thêm.

Thấy toàn trường đã yên tĩnh trở lại. Lâm Húc Dương khẽ gật đầu, Hư Linh chân nhân với vai trò người chủ trì đứng ở một bên liền tiến lên, cao giọng hô:

- Lâm môn Kiếm tông, đại diện truyền ngôi chính thức bắt đầu!

Nghe được Hư Linh chân nhân tuyên bố, Long Tấn Vân đứng ở một bên, thần sắc hơi khẩn trương, nhưng nhiều hơn là hưng phấn.

Rất cuộc!

Rốt cuộc cũng đến ngày này.

Cuối cùng hắn cũng trở thành tông chủ của Lâm môn Kiếm tông, trở thành một trong những kẻ có quyền lực nhất Thánh quang Đế quốc!

- Dương Tiêu chấp sự, ngươi phát hiện ra điều gì?

Bên ngoài đại điện truyền ngôi Lâm môn Kiếm tông, một người nam tử trung niên tu vi Tiên Thiên đại thừa đi tới.

- Không, Hạ Nguyên chấp sự!

Dương Tiêu quay đầu nhìn về phía người nam tử trung niên gật đầu.

- Khu vực ta phụ trách cũng không phát hiện điều gì dị thường.

- Vậy là tốt rồi, khu vực bên trong đã có các trưởng lão phụ trách, cũng không cần chúng ta quan tâm. Chúng ta chỉ cần canh giữ tốt khu vực của bản thân là được.

- Hạ Nguyên chấp sự an tâm, mỗi giây phút ta đều mười phần cảnh giác, tuyệt đối không để cho bất kỳ kẻ nào quấy rối, phá hư đại điện truyền ngôi.

Dương Tiêu nhìn thoáng qua Hạ Nguyên nói.

- Chỉ là Hạ Nguyên chấp sự, chúng ta điều động lực lượng lớn như vậy chỉ là để bảo vệ 3 dặm xung quanh đại điện truyền ngôi, có phải là chuyện bé xé ra to quá rồi không? Tông môn chúng ta chính là tông môn đệ nhất Thánh quang Đế quốc, chẳng lẽ còn có kẻ đui mù nào dám gây rối loạn trong giây phút then chốt này.

- Không sợ nhất vạn, chỉ sợ vạn nhất, cẩn thận chút cũng không sao.

Thấy Hạ Nguyên nói vậy, Dương Tiêu cũng không nói thêm gì nữa. Dù sao đại điện truyền ngôi cũng phải kéo dài suốt cả một ngày, coi như là đề phòng cao độ, cũng chỉ trong vòng 1 ngày 1 đêm mà thôi. Trong lúc 2 vị chấp sự nói chuyện, một người nam tử thoát nhìn hơi trẻ tuổi nhưng đã có tu vi Tiên Thiên cảnh vội vã chạy tới, sắc mặt bối rối nói.

- Có phải Dương Tiêu chấp sự, Hạ Nguyên chấp sự không?

- Há? Vương Hôn? Ngươi vội vã như vậy là có việc gì?

- Xảy ra chuyện lớn rồi! Ta phải đi gặp các trưởng lão bẩm báo!

- Chờ chút, ta nhớ là gần đây ngươi được phái đi tìm Đường Vân chấp sự cơ mà. Chẳng lẽ việc này có liên quan Đường Vân chấp sự?

Đường như Dương Tiêu nghĩ đến việc gì, vội vã hỏi thăm.

Vị chấp sự tên Vương Hôn hiển nhiên là nhận chức chưa lâu. Đối mặt với việc bất thành linh, hoàn toàn không có biện pháp xử lý. Nghe được câu hỏi của Dương Tiêu cũng không có giấu diếm.

- Đường Vân chấp sự đã chết. Ta tìm thấy thi thể của hắn trên ngọn núi nơi các vị tiên bối yên nghỉ, không chỉ có Đường Vân chấp sự, toàn bộ ba vị tông sư bảo vệ núi cùng với đội thị vệ 100 người cũng đã bị giết chết. Hiện trường không hề có dấu vết đánh nhau, giống như là.....

Nói đến đây, ánh mắt hắn co rụt lại, giọng điệu hơi sợ hãi.

- Giống như là ba vị trưởng lão Tông sư cảnh cùng 100 vị thị vệ không hề có sức phản kháng đã bị hung thủ dễ dàng mạt sát.

- Đường Vân chấp sự đã chết?

- Còn có 3 vị trưởng lão cùng đội thị vệ?

Nghe được những lời này, không chỉ Dương Tiêu biến sắc, ngay cả Hạ Nguyên mặt mày cũng trắng bệch.

- Dễ dàng mạt sát 3 vị tông sư cùng 100 thị vệ. Coi như là cường giả cấp đại tông sư cũng không thể làm được... Tám chín phần mười là do cường giả Truyền kỳ cảnh xuất thủ.

Mặt mày Hạ Nguyên trắng bệch, run run nói.

- Đã chết 3 vị tông sư, nhưng bây giờ lại là thời khắc mấu chốt của đại điện truyền ngôi, cho dù là trưởng lão, cũng không có biện pháp xử lý. Nhất định phải báo cho các vị sư thúc, sư bá. Đi, ta đi cùng ngươi.

- Ba vị tông sư!

- Chẳng phải là Đường Vân chấp sự đi tìm kiếm người thanh niên tên Huyền Thiên Tông trong miệng Nghiễm Hàn Yên hay sao? Nàng đã chết, chẳng

lẽ....

Nhớ đến suy đoán của Nghiễm Hàn Yên lúc đó, rốt cục Dương Tiêu vô pháp duy trì bình tĩnh, mặt mày kinh hoàng nói.

- Sự tình không có đơn giản như trong tưởng tượng. Nhất định phải báo lại cho tông chủ việc này!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Bắt Đầu.

- Hồi bẩm Phong trưởng lão, thuộc hạ có việc trọng yếu muốn cầu kiến tông chủ. Lâm môn Kiếm tông ta bị địch nhân tập kích!

Cảm nhận thấy tính nghiêm trọng của sự việc, Dương Tiêu lập tức đi tới trước mặt một vị lão giả có tu vị Tông sư hậu kỳ, sắc mặt lo lắng nói. Lão giả này tên Trương Hồi Phong, là một trong những vị trưởng lão duy trì trật tự của đại điện truyền ngôi. Bản thân có tư cách tiếp xúc trực tiếp với tông chủ Lâm môn Kiếm tông.

- Cầu kiến tông chủ?

Trương Hồi Phong nhìn Dương Tiêu lại nhìn về phía đại điện truyền ngôi đã bắt đầu, nhú mày nói.

- Lâm môn Kiếm tông ta chính là tông môn đệ nhất Thánh quang Đế quốc, có được Chí tôn Thần Thoại vĩ đại tọa trấn. Kẻ nào không biết tốt xấu lại dám dương oai tác quái tại Lâm môn Kiếm tông?

- Huyền Thiên Tông! Một thanh niên tên là Huyền Thiên Tông, căn cứ vào suy đoán của chúng thuộc hạ, người tên Huyền Thiên Tông này cho dù không phải là tồn tại đáng sợ cấp bản thân cũng là cường giả Truyền kỳ cảnh. Trước đó thuộc hạ có nhờ Đường Vân chấp sự đi điều tra hẩn, nhưng tại tổ sơn, nàng đã bị hẩn tàn nhẫn sát hại, đồng thời bị hại còn có ba vị trưởng lão canh giữ tổ sơn!

- Đường Vân đã chết? Còn cả 3 vị trưởng lão canh giữ tổ sơn? Có thật hay không?

- Thiên chân vạn xác! Thuộc hạ còn chưa có lá gan dám mang việc này ra đùa!

Dương Tiêu thề thốt, Trương Hồi Phong lập tức hiểu được tính nghiêm trọng của vấn đề. Hẩn nhìn thoáng qua Lâm Húc Dương đang tiến hành đại điện truyền ngôi, nói:

- Đại điện truyền ngôi đang bước vào giai đoạn then chốt, không thể bị cắt đứt. Ta mang người đi gặp Phù Du kiếm chủ, Bích Đào kiếm tông!

Nói xong lão mang theo Dương Tiêu hướng về phía bên trong đại điện truyền ngôi đi tới.

Đại điện truyền ngôi do Hư Linh chân nhân chủ trì, Phù Du kiếm chủ cùng Nghiễm Bích Đào kiếm tông đứng bên dự lễ. Cạnh đó còn có Mộ Họa thân vương và một số vị cường giả Truyền kỳ cảnh. Cho dù có khả năng xuất hiện một vị cường giả Truyền kỳ, thậm chí Bản thân cảnh mưu toan phá hoại đại điện truyền ngôi, vì đại cục, Trương Hồi Phong cũng không dám lộ ra. Đi tới phía sau lưng Phù Du kiếm chủ, lão chỉ có thể đè thấp thanh âm xuống, nhỏ giọng nói.

- Phù Du sư bá, có chuyện cần ngài giải quyết!

- Hà?

Phù Du kiếm chủ khẽ nhú mày.

- Chuyện gì?

- Trương Hồi Phong nhìn thoáng qua mấy người Hằng Bách Kiếp đứng cạnh đó, do dự trong chốc lát, cuối cùng vẫn nhỏ giọng bẩm báo.

- Có một người thanh niên tên Huyền Thiên Tông xông vào tông môn, tại tổ sơn đồng đánh chết một vị chấp sự Tiên Thiên cảnh cùng ba vị trưởng lão Tông sư cảnh canh phòng tại đó. Căn cứ vào tin tức mà một vị đệ tử ngoại môn cung cấp. Người tên Huyền Thiên Tông này đến Lâm môn Kiếm tông ta là để trả thù. Chỉ sợ hẩn sẽ gây bất lợi đối với đại điện truyền ngôi.

- Huyền Thiên Tông? Đánh chết ba vị trưởng lão canh giữ tổ sơn?

Sắc mặt Phù Du kiếm chủ phát lạnh.

Lại có kẻ không biết tốt xấu, dám tại Lâm môn Kiếm tông bọn họ tạo sát nghiệt?

- Phù Du kiểm chủ, chuyện gì vậy? Nếu cần trợ giúp, cứ mở miệng, nếu đủ khả năng tại hạ nghĩa bất dung từ!

Mặc dù Trương Hồi Phong đã tận lực giảm thấp thanh âm của mình, nhưng đám người Hằng Bách Kiếp, Mộ Họa đều là tồn tại Bán thần, chỉ cần bọn họ nguyện ý triển khai lĩnh vực, trong vòng 10 dặm bất kỳ biến động nhỏ nào đều có thể nghe thấy rõ ràng, huống hồ là đoạn đối thoại giữa Trương Hồi Phong cùng Phù Du kiểm chủ.

- Không cần, chỉ là một tên tặc tử mà thôi! Ta ra ngoài xử lý, mong rằng sẽ không quấy rầy nhã hứng của chư vị!

Nghiêm Bích Đào kiểm tông đứng một bên liếc mắt nhìn Phù Du kiểm chủ nói.

- Nếu đối phương đã dám đến Lâm môn Kiểm tông, ắt hẳn là có chút thủ đoạn. Huyền Thiên Tông, đây không phải là danh hào của một vị Chí tôn Thần thoại, tuy nhiên phỏng chừng cũng sẽ không thấp hơn Truyền kỳ cảnh. Cần thận một chút, tốc chiến tốc thắng, không nên gây ra động tĩnh quá lớn, tránh quấy rầy tới đại diện truyền ngôi.

- Sư huynh yên tâm, ta đi một lát sẽ trở lại!

Phù Du kiểm chủ nói, đứng lên, dự định từ đám người Dương Tiêu, Nghiễm Hàn Yên tìm hiểu tình hình cụ thể, sau đó tróc nã cuồng đồ tên Huyền Thiên Tông kia. Nhưng đúng lúc này, Dương Tiêu vốn đi cùng Trương Hồi Phong đang cung kính đứng sau lưng hắn, dường như phát hiện ra điều gì trong đám đông đang đứng phía dưới, ánh mắt đột nhiên ngưng lại trên người một thanh niên áo lam.

- Bộ dáng 26 27, vận áo lam, tóc mai bạc trắng, tay cầm một thanh ma kiếm màu ám hồng....

Trong đầu hồi tưởng lại miêu tả của Nghiễm Hàn Yên về Huyền Thiên Tông. Dương Tiêu nhìn chòng chọc vào người thanh niên áo lam đứng cách đó năm, sáu chục mét, quên cả hô hấp. Đúng lúc đó, dường như cảm nhận được điều gì đó, người thanh niên này quay đầu lại, nhìn về phía Dương Tiêu chấp sự nở một nụ cười mà không phải cười.

- Làm sao vậy?

Trương Hồi Phong là người thứ nhất nhận ra sự dị thường của Dương Tiêu.

- Người thanh niên kia... hoàn toàn trùng khớp với miêu tả của Nghiễm Hàn Yên về Huyền Thiên Tông!

Trong chớp mắt Dương Tiêu nhìn về phía người thanh niên đó, quả thực hắn bị dọa sợ.

Sau khi đánh chết một vị chấp sự Tiên Thiên cảnh, 3 vị trưởng lão tông sư cảnh. Hắn còn dám quang minh chánh đại hiện ngang xuất hiện trong đại điện truyền ngôi. Đó là việc cuồng vọng đến bậc nào? Quả thực là không coi ai ra gì, hoàn toàn không để Lâm môn Kiểm tông bọn họ vào mắt.

- Phù Du đại nhân....

Đương nhiên là Phù Du kiểm chủ cũng nghe được những lời này của Dương Tiêu. Ánh mắt hắn cũng hướng về phía thanh niên áo lam nhìn lại. Cùng lúc đó, người thanh niên này cũng nhìn về phía hắn. Ánh mắt hai người đụng nhau trong hư không, cũng không tạo ra bất kỳ gợn sóng nào.

Bình tĩnh!

Bởi vì người thanh niên áo lam kia quá bình tĩnh, hoàn toàn không giống một tên cuồng đồ dám đại khai sát giới ngay tại Lâm môn Kiểm tông bọn họ.

Bất quá....

Dưới cái nhìn chăm chú của một vị cường giả bán thần, không ngờ hắn không lộ ra nửa phần dị dạng....

Phù Du kiểm chủ khẽ nhíu mày sau đó dời bước, rất nhanh đã vượt qua cự ly năm sáu chục mét giữa hai người, đứng ở trước mặt thanh niên áo lam. Phù Du kiểm chủ là nhân vật bậc nào, cho dù nhân vật chính của hôm nay là 2 người Lâm Húc Nhật, Long Tấn Vân. Nhưng khi Phù Du kiểm chủ dời bước xuất hiện trước mặt thanh niên áo lam, lập tức hấp dẫn được ánh mắt của không ít người.

- Các hạ rất lạ mặt, không biết xưng hô như thế nào?

Thanh niên áo lam nhìn thoáng qua Dương Tiêu đứng sau lưng sau lưng Phù Du kiểm chủ, mỉm cười nói.

- Chẳng phải là các ngươi đã biết?

Sắc mặt Phù Du kiểm chủ trầm xuống.

- Ngươi là Huyền Thiên Tông.

- Là ta.

Thấy người thanh niên trả lời sáng khoái như vậy, thần quang trong mắt Phù Du kiểm chủ cứng lại, áp bách tinh thần giống như thực chất tràn ra.

- Đường Vân chấp sự cùng với ba vị trưởng lão trên tổ sơn là do ngươi giết?

Đường như thanh niên áo lam hoàn toàn không cảm thấy loại áp bách kia, thần sắc đạm nhiên trước sau như một.. kèm theo chút lạnh lùng.

- Đương nhiên!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13: Nội Dung Võ Kịch.

- Há?

Thấy thanh niên áo lam tên Huyền Thiên Tông này dám thừa nhận mình giết chết 1 vị chấp sự cùng ba vị trưởng lão Tông sư cảnh ngay trước mắt cường giả bán thần cảnh Phù Du kiếm chủ, Dương Tiêu trợn mắt. Ngay cả Trương Hồi Phong, mặt mày cũng cứng ngắc.

- Tốt! Can đảm lắm!

Mặt mày Phù Du kiếm chủ lạnh lùng, ánh mắt nhìn về phía Huyền Thiên Tông không chỉ mang theo tinh thần áp bách, kèm theo đó còn là sát khí.

- Là ngươi tự mình thúc thủ chịu trời, hay là ta phải động thủ?

Huyền Thiên Tông nhìn Phù Du kiếm chủ, người đàn ông hùng mạnh này mang đến cho y chút cảm giác quen thuộc, khuôn mặt y mang theo chút hồi ức nói,

- Phù Du kiếm chủ, cần gì phải vội vàng tìm chết như vậy? Bây giờ con chưa tới thời điểm cao trào mà. Theo kế hoạch của ta, đợi cho đến khi Lâm Húc Nhật kết thúc mấy lời nói nhảm này, sau đó chính thức truyền lại chức vị cho Long Tân Vân. Đứng vào giây phút đó, ta liền đại khai sát giới, động thủ bây giờ có phải là quá sớm hay không? Chờ chút, chờ chút đã!

- Đại khai sát giới? Tại Lâm môn Kiếm tông chúng ta đại khai sát giới?

Nói lời này cũng không phải là Phù Du kiếm chủ mà là Nghiêm Bích Đào kiếm tông đứng cách đó không xa.

Huyền Thiên Tông cũng không có áp chế thanh âm, không chỉ là Phù Du kiếm chủ ngay cả đám người Trương Hồi Phong, Dương tiêu đều nghe thấy rõ ràng. Ngay cả mấy vị cường giả bán thần không thuộc Lâm môn Kiếm tông khẽ nhủ này, còn Nghiêm Bích Đào kiếm tông thì không nhận được hừ lạnh một tiếng, từ từ đứng lên, ánh mắt như lợi kiếm đâm thẳng về phía Huyền Thiên Tông.

- Tiểu bối, lời này có phần quá cuồng vọng. Xung tên đi, dưới kiếm Nghiêm Bích Đào ta không chém kẻ vô danh!

Huyền Thiên Tông nhìn thoáng qua Nghiêm Bích Đào, trên khuôn mặt vẫn là nụ cười lạnh nhạt. Thế nhưng nụ cười này của y khiến cho người bên cạnh không hề cảm thấy chút ấm áp nào, ngược lại là cảm giác lạnh lẽo giống như là rơi vào trong hầm băng.

- Quá cuồng vọng? Thân là một đại nhân vật phản diện, một đại ác nhân cần độc địa thì phải độc địa, cần cuồng vọng thì phải cuồng vọng hay sao? Như vậy mới khiến cho các vị ở đây nhận là đứng trên lập trường đại nghĩa lắm nhien có được lý do đường hoàng giết chết ta, mà không cảm thấy chút tội lỗi nào. Trên thực tế, ta cảm thấy bản thân còn quá khách khí, ít nhất ta còn không có hung ác xông thẳng vào.

- Tiểu bối, ngươi muốn chết!

Nghe được những lời đùa bỡn này của Huyền Thiên Tông, thần quang trong mắt Nghiêm Bích Đào biến thành lãnh lệ, 2 đạo kiếm quang thực chất hóa từ trong đôi mắt của hắn bắn ra, hóa thành 2 thanh kiếm ý chém giết tinh thần, chém giết linh hồn, hung hăng đâm về phía Huyền Thiên Tông.

- Quá dễ dàng thức giấc, ta còn có nhiều lời loại chưa kịp nói ra mà!

Trên khuôn mặt của Huyền Thiên Tông vẫn là nụ cười mỉm, nhưng lúc này dường như ẩn chứa sau nụ cười ấy còn kèm theo cả vẻ châm chọc.

Bùm!

Trong lúc nói chuyện, 2 đạo kiếm ý mà Nghiêm Bích Đào kiếm tông bắn tới tiêu tán giữa hư không, đồng thời một tiếng nổ giống như là tiếng sấm vang lên.

- Há?

Thấy kiếm ý của mình bị phá vỡ dễ dàng, về mặt Nghiêm Bích Đào cứng lại. Loại kiếm thuật lấy "thần" làm kiếm này, ngay cả cường giả Bán thần cảnh dưới tình huống không kịp đề phòng, cũng sẽ bị chấn động tâm thần. Cường giả Truyền kỳ cảnh, cho dù có thể ngăn cản loại kiếm thuật này, tinh thần cũng sẽ có chút biến hóa. Nhưng mà người thanh niên đứng trước mặt này, sau khi đánh tan kiếm thuật của hắn lại không hề biến hóa chút nào.

Tám chín phần mười!

Người thanh niên tên Huyền Thiên Tông cũng là một tồn tại Bán thần cảnh.

Trong giây lát, về mặt Nghiêm Bích Đào, Phù Du kiếm chủ đều trở nên ngưng trọng, ngay cả mấy người Mộ Họa, Hằng Bách Kiếp ngồi cạnh đó cũng âm thầm liếc mắt nhìn nhau, đều thấy được sự ngạc nhiên trong mắt đối phương.

Khi Nghiêm Bích Đào cường giả đồng cấp với tông chủ Lâm môn Kiếm tông Lâm Húc Dương tự mình xuất thủ, đánh ra một loại kiếm thuật công kích tinh thần, đã kinh động không ít cường giả cạnh đó, phần lớn mọi người đều dời mắt khỏi đại diện truyền ngôi, nhìn về phía 3 người Huyền Thiên Tông, Nghiêm Bích Đào, Phù Du kiếm chủ.

Mặc dù đại diện truyền ngôi mang ý nghĩa trọng đại, nhưng cũng chỉ mang tính tượng trưng, nghi thức khô khan. So với đại diện truyền ngôi mà nói, việc có người dám gây chuyện ngay giữa lúc này, đồng thời kinh động khiến cho Nghiêm Bích Đào, Phù Du kiếm chủ tự mình xuất thủ hiển nhiên là hấp dẫn được lực chú ý của mọi người hơn.

- Chuyện gì?

Đến lúc này, Lâm Húc Nhật cũng chỉ có thể tạm dừng đại diện truyền ngôi lại, trầm giọng hỏi.

- Chương môn sư huynh....

Nghiêm Bích Đào đang muốn mở miệng nói chuyện này mình có thể giải quyết, Huyền Thiên Tông đã cướp lời hơi khoát tay nói.

- Lâm Húc Dương tông chủ, mời tiếp tục. Nội dung võ kịch còn chưa đến đoạn cao trào như ta mong muốn, không thể bỏ dở, mời tiếp tục.

- Ủ? Người là người phương nào?

Lâm Húc Dương nhìn Huyền Thiên Tông, khẽ nhíu mày hỏi.

Chẳng biết vì sao thanh niên áo lam đứng trước mặt lại mang đến cho lão cảm giác hơi quen thuộc.

- Ta là ai, cũng không quan trọng... Quan trọng là đại diện truyền ngôi không thể bỏ dở.

- Tiểu bối, nếu người thực tâm không muốn làm gián đoạn đại diện truyền ngôi. Vậy thì ra ngoài cùng ta, chúng ta lên đỉnh Vân Kiếm Sơn phân cao thấp.

Việc đã đến nước này, Nghiêm Bích Đào cũng chỉ có thể tận lực khống chế ảnh hưởng trong phạm vi nhỏ nhất. Bằng không, hai vị cường giả Bán thần cảnh vùng tay đánh đấm ngay tại nơi này. Bọn họ thì không sao, thế nhưng không ít khách quý Tiên Thiên cảnh, Tông sư cảnh sẽ khó tránh khỏi không bị vạ lây.

- Khó mà làm được, sao ta có thể bỏ lỡ thời khắc máu chó của đại diện truyền ngôi.

Huyền Thiên Tông từ chối, lần thứ hai nở nụ cười giễu cợt.

- Ta còn muốn tận mắt chứng kiến Lâm Húc Nhật tông chủ truyền lại chức vị cho Long Tấn Vân phó tông chủ. Sau đó chứng kiến Long Tấn Vân phó tông chủ đại nghĩa凛 nhiên tuyên bố tương lai huy hoàng của Lâm môn Kiếm tông ra sao.

- Hà?

Long Tấn Vân liếc mắt nhìn Huyền Thiên Tông, hần mơn hồ cảm thấy mục đích chủ yếu mà người thanh niên tên Huyền Thiên Tông này tới đây là vì bản thân mình. Chỉ là việc này đã không còn trọng yếu, chỉ bằng vào việc hắn dám gây chuyện ngay giữa lúc này, cho dù đám người Lâm Húc Nhật có đồng ý tha cho hắn một mạng, Long Tấn Vân hắn cũng tuyệt đối không để cho kẻ này tiếp tục sống trên đời.

- Tương lai huy hoàng? Tiểu bối, rốt cuộc người đến Lâm môn Kiếm tông ta với mục đích gì?

- Chẳng lẽ vị chấp sự này còn chưa nghe rõ? Đầu tiên để cho tân nhiệm tông chủ tuyên bố xong tương lai huy hoàng của Lâm môn Kiếm tông các người, về phần mục đích của ta....

Dưới cái nhìn chăm chăm của toàn bộ cường giả của Lâm môn Kiếm tông, nụ cười trên khuôn mặt Huyền Thiên Tông vẫn không hề thay đổi.

- Chờ Long Tấn Vân phó tông chủ tuyên bố xong, ta liền giết sạch Lâm môn Kiếm tông các người, để mọi người trong Lâm môn Kiếm tông hiểu được rằng- hần dám nói dối!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 14: Tuyên Án.

Đại diện truyền ngôi của Lâm môn Kiếm tông, đó là việc trọng đại bậc nào.

Đại diện truyền ngôi bắt đầu tuyệt đối sẽ kinh động tới toàn bộ cường giả trên đại lục. Đừng nói tới bách đại tông môn nằm trong quốc nội Thánh quang Đế quốc, ngay cả những thế lực lớn bên ngoài Thánh quang Đế quốc như Bất hủ chi sơn, Tuyết Thiên thành đều phái sứ giả tới chúc mừng. Không chỉ có cường giả của nhân loại, ngay cả Mộc linh tộc, Dực Nhân tộc, vũ tộc cũng đều phái sứ giả tới. Có thể nói thịnh hội bậc này, thu hút toàn bộ các thế lực, chủng tộc cường đại trên đại lục tới coi xem, nhất cử nhất động của Lâm môn Kiếm tông trong giờ phút này, không lâu sau sẽ truyền đi khắp toàn bộ đại lục.

Trong hoàn cảnh này, giữa đại diện truyền ngôi thu hút ánh mắt của toàn bộ đại lục, lại có người dám can đảm tuyên bố hủy diệt tông môn đệ nhất Thánh quang Đế quốc. Nếu như Lâm môn Kiếm tông không xử lý thỏa đáng, việc này truyền ra ngoài, tuyệt đối sẽ trở thành trò cười cho thiên hạ. Mà Lâm môn Kiếm tông cũng đừng mơ tưởng có thể tiếp tục giữ được chỗ đứng trong hàng ngũ tông môn đỉnh cấp trên đại lục.

- Diệt Lâm môn Kiếm tông ta?

Nghe được lời này của Huyền Thiên Tông, Lâm Húc Dương còn chưa mở miệng, Hư Linh chân nhân phụ trách đại diện truyền ngôi đã tiến lên, mặt mũi lạnh lùng hỏi. Giờ phút này bất kỳ người nào có mặt tại đây đều cảm nhận được sát khí kinh khủng tản ra từ trên người vị cường giả Bán thần cảnh lâu đời này.

- Tiểu bối, ngươi vừa mới nói cái gì? Ta không nghe rõ, ngươi lặp lại lần nữa.

- Diệt Lâm môn Kiếm tông các ngươi. Trường lão ngài già quá rồi nên có chút nghễnh ngãng hay sao? Uổng cho tu vi của ngài còn là Bán thần cảnh, công phu không tới nơi tới chốn mà. Tuy nhiên cũng không sao, dù sao chỉ ít phút nữa thôi ngài cũng không dùng được nữa.

Nhìn Huyền Thiên Tông trước sau như một bình tĩnh nói ra những lời này, toàn bộ cường giả tới tham gia đại diện truyền ngôi của Lâm môn Kiếm tông nhìn hẩn như một kẻ điên. Nếu như Lâm môn Kiếm tông không phải là chủ nhà, hơn nữa không biết tu vi Huyền Thiên Tông ra sao, bọn họ tuyệt đối sẽ nhảy ra hung hăng dạy dỗ cho tên tiểu tử cuồng vọng này một bài học. Ngay cả mấy người ngoài cuộc như Mộ Hóa, Đường Chính Hải cũng khẽ chau mày, ánh mắt nhìn về phía Huyền Thiên Tông có chút bất thiện.

Tên tiểu bối này... quá can rở.

- Ha ha! Tốt! Tốt! Thật can đảm, tới Lâm môn Kiếm tông chúng ta tuyên bố diệt sạch trên dưới toàn bộ tông môn. Huyền Thiên Tông ngươi chính là người đầu tiên, cho dù năm đó điện chủ Thánh Ma điện cũng không có can đảm này.

Nghe được những lời này của Huyền Thiên Tông, Hư Linh chân nhân giận quá hóa cười, tiếng cười tràn ngập sát khí. Hiển nhiên đối với kẻ ngay giữa Lâm môn Kiếm tông dám động thủ giết người còn luôn miệng hô hào diệt cả tông môn bọn họ này đã khiến vị cường giả Bán thần cảnh lâu đời phần nào tới cực điểm.

- Tiểu bối, những lời ngươi nói ra đều sẽ phải trả một cái giá rất đắt!

- Hư Linh sư tỷ, đối phó với tên tiểu bối này, tỷ cần gì phải tự mình xuất thủ?

Nghiêm Bích Đào nói, lập tức tuốt kiếm ra khỏi vỏ.

- Tiểu bối, xuất kiếm!

- Nhưng mà đại diện truyền ngôi còn chưa đến hồi cao trào, đã muốn chết rồi sao?

- Cảm miệng! Nếu còn không xuất kiếm, đừng trách ta xuất thủ vô tình!

- Thực tiếc, chỉ là cũng không sao cả, mặc dù mục tiêu đầu tiên là Long Tấn Vãn, không thể chứng minh cho các ngươi thấy ý đang nói dối. Nhưng ta cũng không định để cho các ngươi thấy được mặt trời ngày mai!

Huyền Thiên Tông liếc mắt nhìn đám khách nhân đến xem lễ nói.

- Chư vị, cần thanh trãng. Lúc ta bắt đầu động thủ, uy lực cực lớn ngay cả ta cũng không khống chế được. Bởi vậy, vì tránh dả thương người vô tội, những người không thuộc Lâm môn Kiếm tông tốt hơn là nên rời đi.

Những lời này của hắn thông qua thủ pháp đặc thù, truyền đi khắp toàn bộ Lâm môn Kiếm tông. Không chỉ Lâm môn Kiếm tông, ngay cả một ít đệ tử trong phạm vi Vãn Kiếm Sơn cũng nghe thấy rõ ràng. Trong số những người này, có cả Nghiêm Hàn Yên.

- Thanh âm này.....

Nghe được thanh âm này, sắc mặt Nghiễm Hàn Yên tái nhợt.

Trong phút chốc nàng chợt nhớ về cảnh tượng ngày đó, Tư Thất Tinh bị ngọn lửa màu đen bốc ra thanh ma kiếm màu ám hồng kia đốt thành tro bụi. Nghĩ tới đây, mặc dù nàng có cảm tình sâu đậm với Lâm môn Kiếm tông, nhưng vẫn tạm lui ra khỏi phạm vi của Lâm môn Kiếm tông. Trong thời khắc mấu chốt của đại điển truyền ngôi, có thể nói khách nhân tôn quý nhiều không kể xiết, một người đệ tử ngoại môn như nàng rời đi, cũng không có bao nhiêu người chú ý tới. Trái ngược với tiểu nhân vật Nghiễm Hàn Yên, đám cường giả Truyền kỳ, Bán thần đến từ nhiều thế lực trên đại lục thì cười nhạo không thôi.

- Tiểu tử này tự coi mình là ai? Chỉ tôn Thần thoại?

- Chỉ tôn Thần thoại là thân phận bậc nào? Mỗi một vị Chỉ tôn Thần thoại trên đại lục ta đều biết tới, nhưng mà ta chưa từng nghe qua có nhân vật nào tên Huyền Thiên Tông?

- Gần đây ta cũng không cảm thấy thiên địa dị biến, nguyên khí bạo động. Có thể thấy rằng cũng không có người nào thăng cấp Thần thoại cảnh. Tiểu tử này cho dù mạnh đến thế nào đi chăng nữa cũng chỉ là bán thần mà thôi. Bán thần, phóng tới địa phương khác, hoàn toàn có thể mở ra một tông môn nhất lưu, tuyệt đối là bá chủ một phương. Nhưng nếu muốn tiêu diệt thế lực đỉnh cấp có được Chỉ tôn Thần thoại trấn giữ như Lâm môn Kiếm tông? Mười người như hắn cũng không đủ!

- Chờ xem Lâm môn Kiếm tông dạy cho hắn một bài học!

Đủ loại nghị luận truyền ra từ trong đám đông đến xem lễ. Một bên là kiếm tông đệ nhất Thánh quang Đế quốc Lâm môn Kiếm tông, một bên là một tiểu nhân vật họ chưa từng nghe nói qua, nếu lựa chọn, bọn họ đương nhiên đều nghĩ Lâm môn Kiếm tông chiếm cứ ưu thế tuyệt đối.

Bởi vậy, cho dù Huyền Thiên Tông đã "hào tâm" nhắc nhở, nhưng cũng không có người nào rời đi.

- Không đi sao? Quả nhiên ta không thích hợp là một nhân vật phản diện mà. Lời nói ra không chút nào hung ác, không dọa được người khác.

Huyền Thiên Tông nhìn về phía đám đông không ai nhúc nhích. Trên khuôn mặt vẫn là nụ cười mỉm.

- Đã như vậy, ta coi các ngươi đều là người của Lâm môn Kiếm tông là được!

- Đối với người của Lâm môn Kiếm tông, tuyên án của ta chỉ có một.

Bình!

Trong sát na, tám vài quần quanh chuỗi kiếm màu ám hồng hóa thành mạt phẫn.

Một thanh bảo kiếm tràn ngập cao quý, thần thánh xuất hiện dưới ánh mắt chúng nhân. Khóe miệng Huyền Thiên Tông nhếch lên, hắn mỉm cười, nụ cười lãnh khốc mà dữ tợn.

- Giết sạch!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 15: Xuất Kiếm.

- Rốt cuộc cũng xuất kiếm.

Nghiễm Bích Đào nhìn thoáng qua thanh bảo kiếm màu ám hồng trong tay Huyền Thiên Tông, bản năng của lão cảnh báo rằng thanh kiếm kia không phải vật phẩm, chỉ là lão vẫn có lòng tin rất lớn đối với thanh bội kiếm cấp truyền kỳ của mình, không hề để ý rằng, thời khắc Huyền Thiên Tông rút kiếm, từ trên người y bốc lên một cỗ uy áp cường đại, lão vội bước hướng về phía Huyền Thiên Tông bước tới.

- Nhớ kỹ, người giết ngươi, chính là ta Nghiễm Bích Đào!

Nói xong, một luồng kiếm khí màu xanh biếc giống như có thể xé rách hư không mang theo sắc bén có thể đốt cháy nguyên khí, bắn thẳng về phía Huyền Thiên Tông. Luồng kiếm khí này sắc bén kinh khủng, mang theo khí thế không gì không thể đốt cháy, ngay cả những bán thần như Đường Chính Hải, Mộ Hóa... cũng phải động dung.

- Đây là thực lực của Nghiễm Bích Đào kiếm tông? Kiếm khí có thể chém giết ma thú sử thi? Thật đáng sợ!

- Sí điểm Phần thiên! Phần thiên Kiếm quyết! Một trong mười đại kiếm thuật mạnh nhất đại lục! Là môn kiếm thuật tối thượng mà Lâm môn Kiếm tông dựa vào khi diệt Thánh Ma điện.

- Có thể tận mắt chứng kiến uy năng của Phần thiên Kiếm quyết, chuyến đi này không còn gì nuối tiếc!

Dù loại cảm xúc xuất hiện trong lòng ba vị cường giả Bán thần đứng cạnh đó quan sát khiến họ cảm khái không thôi.

Nhưng mà không đợi ba người thưởng thức xong dư vị mà môn kiếm thuật này mang tới. Đột nhiên một loại khí tức khác biệt từ trên người Huyền Thiên Tông cách đó không xa tràn ra.

Không hề sợ hãi!

Không hề kinh hoàng!

Ngay cả việc cơ bản nhất là đề phòng kiếm khí mà cường giả Bán thần chém ra cũng không hề có.

Nếu có, vẫn chỉ là nụ cười mỉm lạnh nhạt mà ẩn dấu đằng sau là sự trào phúng đối với lời lẽ hào hùng của ba vị bán thần đã bị tuyên cáo tử hình.

Chú!

Trong nháy mắt, khí kiếm khí của Nghiêm Bích Đào bắn ra áp sát thân thể Huyền Thiên Tông, rút cuộc y cũng đâm ra một kiếm.

Kiếm khí nổ tung!

Chiu chiu!

Giây phút khi 2 luồng kiếm khí va chạm, giống như là một viên đạn bắn trúng một quả bóng bay, kiếm khí mà Nghiêm Bích Đào kiếm tông bắn ra lập tức tan nát.

Bẻ gãy nghiền nát!

Bẻ gãy nghiền nát một cách quá dễ dàng!

Sắc bén khiến cho người ta phải chấn động!

Sắc bén có thể xé rách cả linh hồn!

Sắc bén có thể đâm nát cả hư không!

Dường như không gì có thể ngăn cản được sự sắc bén này!

Kiếm khí của Nghiêm Bích Đào? Không được? Bội kiếm truyền kỳ của lão? Không được? Linh vực bán thần? Không được! Ngay cả bản thân lão.....? Cũng không được?

Trong chớp mắt sau khi phá nát kiếm khí của Nghiêm Bích Đào, đạo kiếm khí kia không hề dừng lại, bắn thẳng về phía bội kiếm của lão- Thanh Minh.

Bụp!

Thanh bội kiếm cấp truyền kỳ của Nghiêm Bích Đào rung lên bần bật, phát, rền vang đầy thống khổ. Nhưng quá trình này chỉ duy trì chưa đến một giây liền tắt ngúm, kéo theo đó thanh bảo kiếm truyền kỳ lão tồn ao vô số tâm huyết luyện chế thành lập tức vỡ vụn.

Xuyên thủng!

Xuyên thủng!

Xuyên thủng!

Dưới ánh mắt trợn trừng chất chứa đầy nghi hoặc của Nghiêm Bích Đào, luồng kiếm khí kia đâm thủng kiếm khí của lão, đâm thủng bội kiếm của lão, đâm thủng linh vực bán thần, cuối cùng...

Trong lúc lão còn đang mải mê nghi hoặc, luồng kiếm khí đó xuyên thủng mi tâm của lão, mang theo tiếng rít xé rách hư không đâm thẳng về phía chân trời.

Bụp!

Cảm nhận đầu lâu bị kiếm khí xuyên thủng, cả người Nghiêm Bích Đào phát mộng, dưới sự sắc bén chấn động nhân tâm, lão hoàn toàn không kịp làm ra phản ứng.

Trên thực tế, cũng không cần lão phải phản ứng.

Trong giây phút luồng kiếm khí đâm thủng thân thể Nghiêm Bích Đào. Toàn thân lão từ trong ra ngoài, từ linh hồn cho tới thân thể đều đã bị ngọn lửa màu đen đốt sạch.

Trong đám cuồng giả bán thần có mặt nơi này, Hư Linh chân nhân tu vi cao nhất đột nhiên gầm lên một tiếng đầy bi ai.

Bùm!

Trong nháy mắt, thân thể Nghiêm Bích Đào nổ tung, hóa thành khói bụi. Bị chuỗi kiếm kiếm màu ám hồng trong tay Huyền Thiên Tông cắn nuốt trong nháy mắt.

Nghiêm Bích Đào!

Bán thần Lâm môn Kiếm tông!

Chiến tích từng chém giết ma thú sử thi!

Tan thành khói bụi!

Chấn động!

Chấn động khiến người ta hít thở không thông!

Mọi người nhìn hư không rỗng tuếch, Nghiêm Bích Đào kiếm tông tan thành khói bụi, cảm thấy trước ngực nặng trĩu giống như trái tim bị bóp chặt, khiến cho bọn họ hít thở không thông. Nghiêm Bích Đào kiếm tông, một mình một kiếm chém giết ma thú sử thi, đó là tồn tại cường hãn, kinh khủng đến cực nào!

Nhưng chỉ trong nháy mắt đã bị đánh chết, kết cục thi cốt vô tồn.

Mấy phút trước thôi, bọn họ vẫn còn chờ xem hài kịch, cười nhạo Huyền Thiên Tông không biết tự lượng sức mình. mấy phút sau, cả đám chết lặng, đọng lại trên khuôn mặt mỗi người vẫn là nụ cười giễu cợt.

- Không!

- Sư đệ!

- Huyền Thiên Tông! Ta muốn đem người băm thây vạn đoạn!

Cùng lúc đó Phù Du kiếm chủ cũng nổi giận gầm lên một tiếng đầy thê lương.

- Tiểu Nguyệt, bắt đầu rồi.

Huyền Thiên Tông lâm bầm.

Đây cũng là những từ ngữ cuối cùng trong khi hắn còn bình tĩnh.

Một giây sau, một cỗ sát khí ngập trời, hận ý thao thiên, lửa giận phản thiên tràn ra từ trên người của hắn. Lấy hắn làm trung tâm, một cột khí bắn thẳng lên, phá tan tầng mây trùng trùng điệp điệp trên bầu trời Lâm môn Kiếm tông.

Thiên địa biến sắc!

Giết!

Một tiếng gào thét điên cuồng giống như vang vọng từ một thế giới khác từ trong miệng Huyền Thiên Tông vang lên.

Cái gì mà bình tĩnh tường hòa!

Cái gì mà phong khinh vân đạm!

Cái gì mà mỉm cười tự nhiên!

Giờ phút này dưới sát ý cuồng bạo cùng sự điên cuồng đến tận cùng, toàn bộ đều vỡ nát.

Chỉ tồn Ma kiếm!

Ma kiếm đệ nhất tam giới!

Lần đầu tiên chân chính bộc lộ bản chất dữ tợn của nó trong mắt thế nhân.

- Huyền Thiên Tông, chết đi!

Phù Du kiếm chủ là người đứng gần y nhất, lập tức bạo phát ra công kích mãnh liệt, kiếm khí phủ khắp bầu trời, hình thành nên lĩnh vực mà bao trùm trong đó là lửa cùng sát ý, toàn bộ lĩnh vực không ngừng sôi trào, giống như là phải luyện hóa hết thủy sinh linh bên trong thành tro tàn.

Nhưng mà lĩnh vực của lão còn chưa kịp bộc lộ uy năng, luồng kiếm khí kinh khủng kia lần thứ hai bắn tới.

Trong nháy mắt, lĩnh vực tạo thành từ lửa và sát ý của lão bị xé toạc.

Sự sắc bén của Chí tôn Ma kiếm, đủ để xuyên thủng vạn vật.

Phù Du kiếm chủ còn chưa kịp thấy gì, sự sắc bén khiến cho lão cảm thấy giống như linh hồn bị xé rách đã phong tỏa khắp bốn phía xung quanh. Trong thời khắc mấu chốt, dựa vào bản năng có được từ vô số lần sinh tử, lão hơi nghiêng đầu qua một bên.

Xoẹt!

Máu tươi phun ra.

Kiểm khí sắc bén không gì có thể ngăn cản xuyên thủng bả vai lão.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16: Thanh Tràng.

Tận mắt thấy được sự đáng sợ của ngọn lửa đen kia, Phù Du kiếm chủ không chút do dự vùng kiếm chặt xuống cánh tay trái.

Ngay khi lão vừa chém xuống cánh tay trái xuống, cánh tay đó đã bị ngọn lửa đen cắn nuốt sạch sẽ hóa thành tro bụi bị gió cuốn đi.

Thấy kết cục của cánh tay, Phù Du kiếm chủ phát lạnh. Đối với luồng kiếm khí kia, lão đột nhiên cảm thấy sợ hãi khó nói thành lời.

Nhưng mà, còn không đợi lão hoàn hồn, cảm giác kia một lần nữa bủa vây chặt lấy lão

Trong sát na lão xoay người nhìn Huyền Thiên Tông..

Lão thấy tuyệt vọng!

Hơn 100 luồng kiếm khí!

Tròn trĩnh hơn 100 luồng kiếm khí!

Hơn 100 luồng kiếm khí đan xen tạo thành một con ốc phủ bốn phía xung quanh lão.

- Không!

Tiếng kêu thê lương cùng thảm thiết quanh quẩn giữa hư không.

Bùm!

Trong sát na, Phù Du kiếm chủ- cường giả bán thân bị hơn 10 luồng kiếm khí xuyên thủng. Ngọn lửa đen cắn nuốt nỗi sợ hãi cùng tuyệt vọng rồi sau đó thiêu thân thể lão thành tro bụi.

Không chỉ Phù Du kiếm chủ.

Bởi vì phạm vi bao phủ của trên 100 đạo kiếm khí quá lớn.

Một mình Phù Du kiếm chủ căn bản là không thể đỡ hết. Ngoại trừ 10 đạo kiếm khí bắn lưng lão ra, những luồng kiếm khí còn dư phủ xuống Trương Hồi Phong, Dương tiêu cùng với một vài vị khách đứng cạnh đó.

Bùm! Bùm! Bùm!

Khắp nơi đều là tiếng kêu thảm thiết.

Tiên Thiên? Tông sư? Truyền kỳ?

Bất luận là kẻ nào! Bất luận là tu vi gì? Chỉ cần bị kiếm khí đánh trúng, kết cục không gì khác ngoài bị xuyên thủng sau đó bị ngọn lửa màu đen ẩn chứa bên trong cắn nuốt hóa thành tro bụi.

Thì cốt vô tồn!

Chỉ trong mấy mắt, đã có hơn 10 vị cao thủ Tiên thiên cảnh, vài vị cường giả Tông sư cảnh, cùng vài vị khách quý Truyền kỳ cảnh bị vạ lây chết ngay tại chỗ.

Thanh trảng! (Dọn dẹp)

Đây mới thực sự là thanh trảng!

- A!

- Rốt cục đây là loại kiếm thuật gì?

- Khủng khiếp! Quá khủng khiếp! Ngay cả Nghiêm Bích Đào kiếm tông cùng Phù Du kiếm chủ đều không phải là đối thủ của hắn. Bán thần, hai vị bán thần vĩ đại, mỗi một vị đều đủ khả năng mở ra một thế lực nhất lưu, trở thành bá chủ một phương.

- Chạy mai! Chúng ta chỉ là người đến dự lễ, cũng không phải thành viên của Lâm môn Kiếm tông, chúng ta không có liên quan!

Vài chục vị khách nhân thân phận tôn quý từ vong. Rốt cuộc đám khách nhân vốn còn đang chờ xem hài kịch cũng rơi vào sợ hãi và hỗn loạn.

Thực tế, vài chục vị khách từ vong cũng không phải là nguyên nhân chính, chủ yếu chính là kết cục của Nghiêm Bích Đào cùng Phù Du kiếm chủ.

Nghiêm Bích Đào! Phù Du kiếm chủ!

Đây chính là bán thần vĩ đại, là nhân vật đậm chân một cái đủ để khiến cho thủ đô Thánh quang Đế quốc run rẩy. Nếu bọn họ nguyện ý quản lý địa bàn, lập tức có thể dập tắt chương sống chết của hàng triệu người. Ngoại trừ Chí tôn Thần thoại, bán thần chính là người phát ngôn mạnh nhất trên đại lục.

Cường đại là như thế, trước mặt người thanh niên tên Huyền Thiên Tông kia lại nhỏ bé đến vậy. Sự cường đại của hắn, đã vượt quá cực hạn tâm lý của tất cả mọi người. Trước khi Huyền Thiên Tông xuất thủ, đối với cuồng ngôn muốn diệt Lâm môn Kiếm tông, mọi người đều cảm thấy y nói khoác mà không biết ngượng mồm. Nhưng giờ phút này....

Không một người nào hoài nghi nửa phần những lời y đã nói.

Nếu như Lâm môn Kiếm tông Thần thoại Chí tôn Lâm Trần Phương xuất thủ, có thể ngăn cản hoặc chống lại Huyền Thiên Tông. Nhưng nếu Lâm Trần Phương không ra mặt, kết cục của Lâm môn Kiếm tông chỉ có một.

Diệt môn!

Triệt để bị hủy diệt!

- Chạy! Chạy mau!

- Chiến đấu bức này, chúng ta căn bản không có khả năng can dự vào, nếu bị vạ lây, chúng ta chỉ còn đường chết!

- Chạy, nhanh chạy khỏi Lâm môn Kiếm tông!

Giây phút này, trong đầu tất cả mọi người chỉ còn một ý nghĩ này, ngay cả những bán thần như Mộ Hóa, Hằng Bách Kiếp cũng không ngoại lệ.

Quá kinh khủng.

Quá cường đại.

Đều là Bán thần, Nghiêm Bích Đào, Phù Du kiếm chủ còn chưa kịp phản ứng đã bị đánh chết, đổi lại là bọn họ, kết cục cũng không khác gì.

Chí tôn Thần thoại!

Hung nhân bức này, chỉ có Chí Tôn Thần thoại vĩ đại mới có thể chống lại!

- Ha ha! Sợ hãi đi! Run rẩy đi! Biết run rẩy cùng sợ hãi rồi sao? Chỉ là, đã muộn rồi! Cơ hội đã bị bỏ lỡ, không một kẻ nào có thể sống rời khỏi Lâm môn Kiếm tông! Chết! Chết! Các ngươi đều phải chết!

Huyền Thiên Tông cười lên đầy điên cuồng. Một khắc sau, y đột nhiên giơ thanh kiếm trong tay lên cao, hướng về phía cột khí do sát khí, oán hận, phần nộ ngưng tụ thành chém ra một kiếm.

Trong sát na, một luồng kiếm khí khiến cho người ta phát ra sợ hãi từ linh hồn bắn ra từ Chí tôn Ma kiếm, mang theo lực lượng xuyên thủng vạn giới, nổ tung giữa hư không.

Ầm! Ầm! Ầm!

Bầu trời run rẩy.

Kiểm khí trùng tiêu, bộc phát ra lực lượng xé rách toàn bộ mây xanh trên bầu trời vài trăm dặm xung quanh Lâm môn Kiếm tông. Từng vòng không gian rung động mà mắt thường có thể thấy được truyền ra khắp bốn phía, không gian chấn động giống như là sắp bị xé rách.

- Phủ xuống! Phủ xuống đi!

Đúng lúc này, Huyền Thiên Tông lần thứ hai huy kiếm, ba luồng kiếm khí khổng lồ dọc theo cột khí, xông thẳng lên trời, điên cuồng đánh vào phiến không gian đang không ngừng khuyếch tán.

Ầm! Ầm!

Hư không vang lên một tiếng nổ cực lớn, chấn động khắp đất trời!

Rốt cục!

Xé rách!

Bầu trời phía trên Lâm môn Kiếm tông bị xé rách!

Một cổ khí tức kinh khủng tràn ra từ bên trong vết rách điên cuồng trùng kích bốn phía xung quanh.

Huyền Thiên Tông vung tay giống như là đang kéo một thứ gì đó từ bên trong thế giới kinh khủng kia ra ngoài. Một kết giới to lớn nhanh chóng hình thành, bao phủ toàn bộ Lâm môn Kiếm tông. Lực lượng bạo ngược cùng kinh khủng không ngừng rít gào bên trong không gian kết giới.

- Đây là.....

Từng tận mắt thấy qua thế giới đáng sợ kia, Hằng Bách Kiếp trợn trừng 2 mắt, nhìn chằm chằm vào bên trong thông đạo không gian, trong ánh mắt đầy vẻ sợ hãi cùng khó có thể tin!

- Nguyệt Ma giới!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Thần Thoại.

- Nghiệp chướng!

Một tiếng hét cực lớn, giống như là một tiếng sét ầm ầm dội lại, lay động lòng người, chấn động mãnh liệt đổ dồn về phía khe hở hư không đang cuộn cuộn không ngừng, dường như là muốn xé nát nó.

- Lâm Trần Phương!

- Sư tôn!

- Đây là thanh âm của lão tổ! Lão tổ tới!

- Huyền Thiên Tông tại Lâm Môn kiếm tông không kiêng nể gì cả, thậm chí còn muốn dùng đại thần thông, mưu toan đã thông thế giới này cùng Nguyệt Ma giới, để cho lực lượng của Nguyệt Ma giới tràn xuống nơi này phá hủy Lâm Môn kiếm tông. Hành động cuồng vọng như vậy, rốt cục đã kinh động đến lão tổ thần thoại cảnh bảo vệ Lâm Môn kiếm tông- Lâm Trần Phương.

- Chí tôn thần thoại! Cuối cùng Chí tôn thần thoại Lâm Trần Phương cũng ra tay.

Đám đông không ngừng truyền ra tiếng kinh thán.

Vốn bởi vì Huyền Thiên Tông đánh chết hai đại bán thân, hơn mười vị khách quý đến dự lễ, còn đã thông cả đường hầm không gian đến Nguyệt Ma giới, mượn lực lượng của vị diện này tạo thành một kết giới phủ kín toàn bộ Lâm Môn kiếm tông, khiến cho toàn bộ người của Lâm Môn kiếm tông cùng khách mời cảm thấy sợ hãi. Nhưng lúc này ngay khi tiếng hét của Lâm Trần Phuong từ bên trong kiếm tông vang lên, trong lòng rất nhiều cường giả có mặt tại đây hoàn toàn cảm thấy yên tâm, giống như trong lòng có một cây "định hải thần châm" vậy.

Nhất là những chấp sự, trưởng lão của kiếm tông. Huyền Thiên Tông ngay tại tông môn bọn hắn làm càn như vậy, thậm chí đại khai sát giới, sát hại hai vị trưởng bối bán thân của bọn hắn, khiến cho uy nghiêm của tông môn đệ nhất Thánh quang đế quốc mất hết. Hành vi bức này khiến cho bọn hắn hận Huyền thiên tông thấu xương. Lúc này chỗ dựa của bọn hắn đã tới, mặt mày bọn hắn trở nên dữ tợn, hận không thể thay Lâm Trần Phuong ra tay, chém chết tên ác đồ cuồng vọng này bằng Xích huyết phản thiên kiếm.

Giữa tiếng hét kinh thiên, một đạo kiếm khí giống như là sông dài đốt cháy chân trời, bắn tới từ phía sau Lâm môn kiếm tông. Nhiệt độ kinh khủng giống như là sắp nung chảy cả chân không.

- Nghiệp chương nhận lấy cái chết!

- Lâm Trần Phuong.

Ầm ầm!

Tiếng gào trầm thấp từ miệng huyền thiên tông vang lên. trong sát na ánh mắt hắn tập trung tại luồng khiếm khí phá không đốt tới. Dường như chí tôn ma kiếm cảm ứng được sát khí ngập trời của kí chủ, phát sinh một tiếng kiếm minh rõ to, lần thứ 2 bắn ra kiếm khí bén nhọn.

Bành!

Phong mang xuyên thủng vạn vật, hung hãn va chạm cùng kiếm khí đốt cháy hư không từ phía chân trời bắn tới. Trong nháy mắt, một vòng sóng xung kích bằng mắt thường có thể thấy được khuếch tán, chôn vùi vạn vật, một tòa lầu 6 tầng nằm trong phạm vi sóng xung kích tan thành mây khói trong nháy mắt.

Lửa bay đầy trời, văng tung tóe khắp bốn phía. Mặc kệ là kiến trúc, cây cối, hoa cỏ, nam thạch, bị những đóm lửa này va phải lập tức hóa thành tro tàn. Nhiệt độ kinh khủng khiến cho cả không gian cũng bị vạn vụn.

- Làm sao có thể!

Chứng kiến kiếm khí Lâm Trần Phuong bắn tới bị Huyền Thiên tông một kiếm đánh tan. Hư linh chân nhân vừa nãy còn kêu gào mau giết Huyền thiên tông trọn trùng hai mắt nhìn ngọn lửa trên bầu trời, trong ánh mắt tràn ngập không tin.

Chặn!

Không chỉ bà ta.

Trong nháy mắt Chí tôn ma kiếm cùng kiếm khí Lâm Trần Phuong va chạm. Đám người Hằng Bách Kiếp, Mộ Hóa, Đường Chính Hải cũng chấn kinh, một suy đoán đáng sợ xuất hiện trong lòng tất cả mọi người.

Chênh lệch giữa bán thân cùng chí tôn thần thoại rất lớn. Căn bản là hai người không cùng cấp bậc.

Thế giới này... Chống lại chí tôn thần thoại

Chỉ có chí tôn thần thoại.

- Người là...

Giữa hư không, một lão giả vận trường bào đỏ như lửa, cầm trên tay một thanh thần kiếm đỏ như lửa, lẳng không bay tới.

Lâm trần phuong!

Chí tôn thần thoại của Lâm Môn Kiếm tông!

Mà thanh thần kiếm đỏ như lửa kia chính là thần khí đứng hàng thứ 3 của Thánh quang đế quốc - Xích huyết phản thiên kiếm.

Nhìn khắp toàn bộ Thiên hoang, thanh kiếm này có thể đứng hàng trước mười, ngay cả kiếm linh cũng có đủ thực lực chống lại chí tôn thần thoại đáng sợ.

Vì sao Lâm Môn kiếm tông có thể chống lại sự hợp sức của hai đại chí tôn thần thoại trấn giữ Thánh Ma điện? Chính là bởi vì sự tồn tại của thanh kiếm này.

- Ta nhận ra khí tức của linh hồn người.

Lâm trấn phương đứng giữ hư không, ánh mắt giống như hai thanh lợi kiếm, trực tiếp đâm sâu vào linh hồn Huyền thiên tông.

- Tưởng rằng nguy trang, ta liền không nhìn thấu khuôn mặt của ngươi? Ngươi là kẻ phản bội lớn nhất của Lâm môn kiếm tông! Khi sư diệt tổ, tội ác ngập trời, cam nguyện truy lục, trở thành chó săn của Thánh ma điện Phó hành!

- Phó hành!

Lâm trấn phương vừa xuất hiện, lập tức nói ra tên thật của Huyền thiên tông, ngay lập tức mọi người chấn kinh.

- Phó hành? Khi sư diệt tổ, khiến cho Huyền thiên tông nuôi nấng hấn trưởng thành bị diệt môn, đồng thời gia nhập vào Thánh ma điện Phó hành?

- Thiếu điện chủ Thánh ma điện, đại ma đầu trên tay dính đầy má tươi Phó hành?

- Con rể của điện chủ Tàn thiên liệt Phó hành? Người kế thừa Thánh ma điện?

Huyền thiên tông!

Năm đó cũng là một đại tông nhất lưu, mặc dù không thể so sánh với những thế lực đỉnh cấp có chí tôn thần thoại chấn giữ như Lâm môn kiếm tông, bất hủ chi son, tuyệt thiên thành, nhưng tại Thánh quang đế quốc cũng có danh tiếng hiển hách. Một tông môn nhất lưu như vậy bị diệt, không chỉ có Thánh quang đế quốc, ngay cả những tông môn khác nằm ngoài Thánh quang đế quốc cũng nghe tiếng.

Huyền Thiên tông chính là bạch nhãn lang Phó hành mà bọn họ bồi dưỡng ra, hấn dẫn theo rất nhiều ma đầu Thánh ma điện, trở lại tiêu diệt tông môn, toàn bộ bảo vật mà tông môn tích súc đều rơi vào trong tay Thánh ma điện. Ngay cả tông chủ Huyền thiên tông coi hấn như con cũng bị kẻ này sát hại tàn nhẫn. Hành động phát rồ khi sư diệt tổ như vậy khiến cho toàn thiên hạ khiếp sợ.

Tên của Phó hành cũng truyền khắp thiên hạ.

Đương nhiên là ác danh người người phi nhỏ.

Mà sau khi Huyền thiên tông bị tiêu diệt, người tên Phó hành này lại càng thêm sa đọa, trở thành tay sai tàn nhẫn hung ác nhất Thánh ma điện chỉ đứng sau hai vị điện chủ. Tông môn bị diệt trên tay hấn nhiều vô số kể, tu luyện giả chết trong tay hấn tính bằng con số nghìn vạn. Không ít người ở đây cũng có thân bằng cố hữu gián tiếp hoặc trực tiếp chết dưới kiếm của hấn.

- Không ngờ lại là tên ma đầu này!

- Phó hành? Chẳng phải kẻ này đã bị đánh gục trên đỉnh thánh phong Thánh ma điện rồi sao. Vì sao lại có thể xuất hiện tại đây?

- Dur nghiệt của Thánh ma điện, còn cả gan dám bước vào Lâm môn kiếm tông! Đơn giản là không biết sống chết!

- Rất nhiều nhân sĩ tu luyện giỏi chết dưới kiếm của tên ma đầu này? Lâm trấn phương chí tôn mau giết hấn, vì vô số đồng đạo chết oan báo thù!

- Một vị huynh đệ của ta ở Tàn hoàng tông bị Phó hành dẫn người tiêu diệt, hấn cũng chết trong trận chiến ấy. Lâm trấn phương chí tôn, xin hãy mau ra tay, trấn áp ma đầu giương cao chính nghĩa!

- Giết hấn!

- Giết tên ma đầu này!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Xích Huyết Phần Thiên Kiếm.

Hiện trường đại diện truyền ngôi dường như có xu thế sôi trào, mặc dù không phải là tất cả mọi người đều ồn ào. Nhưng sau khi những tu luyện giả này rõ ràng sở tác sở vi năm đó của Phó hành. Ánh mắt đám đông nhìn về phía hấn tràn ngập coi thường.

Khi sư diệt tổ.

Bất kể trong một tông môn hay thế lực nào đều là tội lớn không thể dung thứ.

- Rốt cục cũng khiến ta cảm nhận được một chút đãi ngộ mà người xấu phải có, ha ha!

Huyền thiên tông cười khê, nghe đám đông quát mắng, chỉ trích, phẫn nộ. Lúc đầu hắn chỉ cười khê, càng về sau tiếng cười càng lớn, cuối cùng trở thành nụ cười đầy điên cuồng.

Hắn cười, cười đầm đìa thoải mái, cười không kiêng nể.

- Không sai, ta chính là đại ma đầu khi sư diệt tổ, chính là đao phủ tiêu diệt vô số tông môn, chính là kẻ phản bội lớn nhất, thế thì làm sao? Ha ha, coi như ta giết sạch thân bằng cố hữu của các người thì làm sao? Các người tới mà báo thù, tới mà giết ta! Ta không chỉ muốn diệt Lâm môn kiếm tông mà còn muốn giết sạch tất cả các người. Các người, một người cũng đừng nghĩ sống mà rời khỏi nơi này. Chết! Mọi người có mặt nơi này đều phải chết, các người đều phải chết! Ta muốn Lâm môn kiếm tông máu chảy thành sông! Ha ha!

Cuồng tếu!

Tiếng cười đầy điên cuồng!

Dường như cảm nhận được sự điên cuồng của kí chủ, chuỗi chí tôn ma kiếm hắn nắm chặt trong tay cũng không ngừng bập bùng ngọn lửa đen. Đồng thời ngọn lửa này liên tục tràn vào trong thân thể, cắn nuốt cảm giác căm hận, điên cuồng trong tim hắn, giống như đối với nó, đây chính là món ăn ngon nhất thiên hạ.

Tiếng cười điên cuồng vang vọng khắp Lâm môn kiếm tông, đồng thời thân thể Huyền thiên tông chìm nổi giữa ngọn lửa đen khiến cho hắn giống như một tên yêu ma tuyệt thế vừa bước ra từ địa ngục sâu thẳm, tản ra ma khí ngập trời.

Một vài cường giả tiên thiên gan bé lại chưa từng chứng kiến cảnh tượng này bị dọa đến toàn thân run rẩy. còn đám đại tông sư, cường giả truyền kỳ cảnh thì cảm giận vô cùng.

Nhất là đám tu luyện giả có cừu oán cùng Huyền thiên tông, người người trừng lớn hai mắt. Nếu như không phải vừa rồi Huyền thiên tông sử dụng thủ đoạn cực kỳ máu tanh, chém giết hai vị bán thần cảnh, khiến cho bọn hắn minh bạch song phương chênh lệch cực lớn. Sợ rằng lúc này, mọi người đã không nhận được, đồng loạt xông lên phân thân tên ma đầu này.

- Ma quỷ? Phó hành, người đã chân chính trở thành ma quỷ!

Lâm húc nhật không hề kiêng kị nhìn về phía Huyền thiên tông cả người bị ngọn lửa màu đen vờn quanh đang không ngừng cười đầy điên cuồng. Ánh mắt lão lạnh như băng đầy sát ý.

- Xem ra, năm đó ta quyết định trục xuất người khỏi Lâm môn kiếm tông thực là chính xác!

- Phó hành!

Lúc này, Long tấn vân cũng đứng dậy, một bộ ân hận, đáng đáp vô cùng đau đớn.

- Năm đó hai chúng ta là sư huynh đệ, không ngờ lúc này người biến thành bộ dáng như vậy. Trở thành một tên ma đầu phát rồ, quả nhiên mắt ta bị mù, năm đó lại cùng loại người như người làm bạn.

- Ha ha, Lâm húc nhật, Long tấn vân, thỏa thích mà diễn trò đi. Các người làm vậy ta đều hiểu được. Lâm húc nhật, người là vì sự phát triển sau này của Lâm môn kiếm tông, còn Long tấn vân, người lại vì muốn chấp chương Lâm môn kiếm tông, trở thành tông chủ đời sau của Lâm môn kiếm tông, các người thỏa thích mà kêu gào đi, thỏa thích mà dựng lên cho bản thân hình tượng đại nghĩa凛 nhiên, để cho hành động của các người được trên dưới toàn bộ Lâm môn kiếm tông ủng hộ! Có lỗi gì, cứ thỏa thích mà nói đi, tội ác thế nào đi chăng nữa cứ dõ lên đầu ta, ta đều thừa nhận. Ta thừa nhận tất cả! Ha ha, bây giờ ta cho các người cơ hội cuối cùng, hưởng thụ nốt chút đạo đức cao thượng của các người đi. Rất nhanh thôi, toàn bộ người Lâm môn kiếm tông đều phải chết, ta sẽ để cho các người tận mắt chứng kiến, mọi thứ mà các người hi vọng sẽ tan thành mây khói trong tay tên ma đồ rồ dại này.

- Nghiệt súc! Người muốn chết!

Thấy Huyền thiên tông làm càn ngay ở trước mặt vị chí tôn thần thoại như mình, Lâm trấn phương gầm lớn đầy giận dữ.

- Người cho rằng tiến vào thần thoại cảnh thì có thể làm càn trong Lâm môn kiếm tông? Cuồng vọng! Không biết trời cao đất rộng! Thần thoại cảnh thì sao? Bằng vào ta cùng Xích huyết phản thiên kiếm, cho dù người là một cường giả thần thoại cảnh chân chính, cũng sẽ bị ta chém dưới kiếm!

Giữa tiếng gầm đầy giận dữ, Xích huyết phản thiên kiếm trong tay lão vang lên một tiếng kiếm minh, hư ảnh một vị thần ma chìm trong biển lửa từ thân kiếm bay lên trời. Ngay khi hư ảnh này xuất hiện, nhiệt độ xung quanh kéo lên cực nhanh. Những kiến trúc xung quanh Lâm môn kiếm tông không lửa tự cháy. Ngay cả một vài cường giả tiên thiên, cũng phải té xuất tiên thiên cương khí, chặt vật ngăn cản nhiệt lượng kinh khủng!

- Xích huyết! Giết!

Lâm trấn phương huy kiếm chém xuống, hư ảnh vị thần ma đầy kinh khủng vượt qua hư không, vung tay nắm chặt, một thành cự kiếm bằng lửa hướng về phía Huyền thiên tông toàn lực chém xuống.

- Xích huyết phản thiên kiếm? Người có thần kiếm, cấy vào thần kiếm chẳng lẽ ta không có! Xích huyết phản thiên kiếm! Cho dù hôm nay liều mạng, ngọc thạch câu phần, ta cũng phải chém chết người!

Huyền thiên tông rít gào đầy căm hận. Trong nháy Chử tôn ma kiếm nhân kiếm hợp nhất, cả người hóa thân thành kiếm, giống như một ngôi sao băng bùng cháy ngọn lửa u tối, mang theo quyết tâm ngọc thạch câu phần, trực tiếp va chạm cùng phong mang của Xích huyết phản thiên kiếm.

- Giết!

Bành!

Ầm ầm ầm!

Thần ma Xích huyết phản thiên kiếm cùng lửa đen Chử tôn ma kiếm va chạm trực tiếp. Năng lượng cực lớn khiến cho không gian xuất hiện một con lốc. Trong sát na dường như thời gian dừng lại, không gian dừng lại, khiến cho vạn vật hít thở không thông! Ngay cả mạnh như bản thân Lâm húc nhật, Hư linh chân nhân, Hằng bách kiếp, Đường chinh hải, Mộ hóa cũng cảm thấy dường như trái tim bị một bàn tay khổng lồ bóp chặt, không thể thở nổi. Mà linh hồn bọn họ trong khoảnh khắc hai kiếm va chạm cũng triệt để đọng lại.

Đây là trận quyết đấu khiến cho kẻ khác hít thở không thông.

Đây là va chạm sinh tử trong nháy mắt!

- Thiên đạo chủ sát!

Thanh âm giống như có thể xuyên thủng linh hồn đột nhiên dội lại giữa hư không.

Ầm ầm!

Ánh mắt hư ảnh vị thần ma trực tiếp ngăn cản sao băng u tối trở nên đầy sợ hãi, sau một chuỗi tiếng chấn động liên tán loạn, cuối cùng nổ tung thành vô số đốm lửa, tiêu tán giữa hư không.

Đồng thời cùng lúc đó, Xích huyết phản thiên kiếm Lâm trấn phương nắm trong tay rên lên một chuỗi tiếng kiếm minh đầy thống khổ. Trong nháy mắt thân kiếm nứt toát ra, xuất hiện vô số vết rạn.

Chỉ nháy mắt sau.

Bành!

Thân kiếm nổ tung thành mạt phần.

- Không!

Xích huyết phản thiên kiếm!

Vẫn lạc.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19: Cuồng Vọng.

- Không! Không! Xích huyết! Tại sao có thể như vậy!

Nhìn Xích huyết phản thiên kiếm bị một kiếm đánh nát, Lâm trấn phương phát mộng!

Xích huyết phản thiên kiếm!

Đây chính là một trong ba thần khí mạnh nhất Thánh quang đế quốc, chỉ bằng kiếm linh đã đủ để có thể chống lại một vị chí tôn thần thoại. Phản thiên kiếm quyết được xưng là một trong thập đại thần kiếm thuật của Thiên hoàng thế giới đủ để cho Lâm môn kiếm tông tung hoành thiên hạ chính là biến hóa từ sự huyền diệu của Xích huyết phản thiên kiếm.

Xích huyết phản thiên kiếm!

Đó là tượng trưng tinh thần cho Lâm môn kiếm tông!

Đối với Lâm trấn phương mà nói, Xích huyết phản thiên kiếm không chỉ là một thanh thần kiếm, hơn nữa nó còn là đồng bạn đã gắn bó cùng lão đánh đồng dẹp bắc. Nằm trong tay Xích huyết phản thiên kiếm, cho dù bất lão chống lại tồn tại vượt qua thần thoại cảnh, thần vương cấp. Lão cũng dám đánh

một trận.

Nhưng mà bây giờ.

- Xích huyết phản thiên kiếm! Võ vụn!

Nhìn hư ảnh hóa thân tiêu tán trên bầu trời, Lâm húc nhật trừng lớn hai mắt, nhìn chăm chăm Lâm trấn phương đứng giữa hư không, nhìn chăm chăm mảnh nhỏ của thanh thần kiếm bị nghiền nát với ánh mắt không thể tin nổi.

Người tên Huyền thiên tông này...

Chẳng lẽ ngay cả định hải thần châm của Lâm môn kiếm tông- Lâm trấn phương cũng có thể đánh bại?

- Võ! Võ nát! Xích huyết phản thiên kiếm bị đánh nát? Một thanh thần khí, chỉ cần khí linh bất diệt, vĩnh viễn sẽ không bị nghiền nát. Lúc này Xích huyết phản thiên kiếm bị đánh nát, chẳng lẽ..

- Xích huyết phản thiên kiếm, bỏ mình!

- Một kiếm... Chỉ cần một kiếm, thanh kiếm kia đã đánh chết Xích huyết phản thiên kiếm!

Đám người Lâm húc nhật khiếp sợ đến toàn thân phát mộng, đám cường giả bán thần Hằng bách kiếp, Đường chinh hải, mộ hóa cũng cảm thấy trái tim lạnh buốt. Mặc dù bọn hắn không biết ý nghĩa của Xích huyết phản thiên kiếm đối với Lâm trấn phương. Nhưng cũng biết, Xích huyết phản thiên kiếm là tồn tại tương đương với chí tôn thần thoại vĩ đại. Nhưng hiện tại, thần kiếm kinh khủng bậc này bị Huyền thiên tông giết chết trong nháy mắt, chẳng lẽ....

- Ha ha, ha ha!

Chứng kiến Xích huyết phản thiên kiếm bị nghiền nát trong nháy mắt, Huyền thiên tông điên cuồng cười lớn, cười đầy vui sướng.

- Một kiếm! một kiếm! Quả nhiên không chịu nổi một kiếm! Ha ha ha!

Trong tiếng cười vang vọng, một lượng lớn khói đen từ miệng, mũi tai, con ngươi của hắn toát ra. Dường như có một ngọn lửa đang không ngừng đốt cháy thứ gì đó trong thân thể hắn.

- Xích huyết phản thiên kiếm! Đây chính là Xích huyết phản thiên kiếm, một trong ba thần khí mạnh nhất của Thánh quang đế quốc! Là thứ mà người dựa vào để chiến thắng chí tôn thần thoại khác, là nguyên nhân lớn nhất dẫn tới Thánh ma điện bị diệt! Một kiếm! Một kiếm! Xích huyết phản thiên kiếm của người không chịu nổi Chí tôn ma kiếm một kiếm! Ha ha! Lâm trấn phương, mắt đi Xích huyết phản thiên kiếm người cũng chỉ là một chí tôn thần thoại phổ thông! Còn có tư cách gì cuồng vọng trước mặt ta? Còn có tư cách gì kiêu ngạo trước mặt ta! Còn có tư cách gì ngăn cản Chí tôn ma kiếm trong tay ta! Ngăn cản ta tiêu diệt Lâm môn kiếm tông! Ha ha ha ha!

Giờ phút này, không ai dám đứng ra chỉ trích Huyền thiên tông cuồng vọng.

Chứng kiến Lâm trấn phương đứng giữa hư không không có chút động tĩnh gì. Giờ phút này toàn bộ người có mặt nơi này sợ đến nỗi không dám ho he bất cứ thanh âm nào.

Ma điểm ngập trời!

Giữa tiếng cười rồ dại, toàn thân Huyền thiên tông boả phủ trong ma điểm ngập trời, đầy kinh khủng, dữ tợn.

Chỉ vài phút trước đó, tiếng cười của hắn còn khiến cho đám cường giả tông sư, truyền kỳ cảnh lòng đầy căm phẫn, hận không thể tự mình ra tay, đánh chết tên ma đầu cuồng ngạo này, sau đó bằm thịt hắn ra làm vụn mảnh. Nhưng giờ phút này.

Không nói được một lời.

Không có bất kỳ kẻ nào dám hé răng nói một chữ.

Nơi này chỉ còn quanh quẩn tiếng cười đầy căm rờ của Huyền thiên tông đang bị ngọn lửa đen thiêu đốt. Tiếng cười đó không chỉ khiến cho đám cao thủ Tiên thiên cảnh run rẩy. Ngay cả những cường giả tông sư, truyền kỳ cảnh cũng phát lạnh trong lòng.

- Giờ phút này thật là yên tĩnh!

Cười to một tràng, Huyền thiên tông đột nhiên dừng lại, thì thào nói.

Mà ánh mắt hắn quét về phía Lâm trấn phương, Lâm húc nhật cùng Long tấn vân.

- Vì sao đám cao tầng Lâm môn kiếm tông các người không nói gì? Lúc này các người nên đứng ra chủ trì đại cục mới phải. Long tấn vân, chẳng phải ta là kẻ khi sư diệt tổ, tội ác chồng chất hay sao Ngay cả sư tôn ta đều chết dưới kiếm của ta, chẳng phải người tận mắt nhìn thấy, đồng thời còn ghi lại hay sao? Lúc này, mau đứng ra, ngửa chánh ngôn từ chỉ trích ta đại nghịch bất đạo. Còn có Lâm húc nhật, tông chủ đại nhân vĩ đại, nhanh đứng thóa mạ ta, cả hai người nhanh đứng ra!

Chứng kiến Huyền thiên tông cuồng vọng trào phúng tông chủ, một vị trưởng lão tông sư cảnh nhất thời không nhịn được đứng lên chỉ trích.

- Huyền thiên tông, tên ma đầu tội ác tày trời! Đừng quá phách lối, tổ sư Lâm trấn phượng nhất định có thể trấn áp, tiêu diệt ngươi.

- Đúng, lúc này mới phù hợp với nội dung của vở kịch! Lúc này, các ngươi hẳn là phải chỉ trích ta!

Huyền thiên tông nói, quét mắt về phía trưởng lão tông sư cảnh, trong ánh mắt có chút khen ngợi.

Nhưng mà, chỉ trong nháy mắt, hắn đã nắm tay bắn ra một đạo kiếm khí, vạch thùng hư không xuyên thùng qua trán vị trưởng lão này, tiên huyết đỏ sẫm rơi đầy đất.

- Ngươi...

- Ta là một người thành thật, các ngươi nói ta là ma đầu, ta thừa nhận. Là một tên ma đầu trong miệng các ngươi, ta nên tận lực hoàn thành chức trách của mình.

Nói xong, ánh mắt hắn đảo qua rất nhiều tu luyện giả, cuối cùng dừng lại trên người một vị tân khách tu vi truyền kỳ cảnh.

- Ta nhớ kỹ, lúc trước ngươi nói ngươi là bằng hữu của tông chủ Tần hoàng tông. Ta diệt Tần hoàng tông, ngươi muốn báo thù cho hắn đúng không?

Vị cường giả truyền kỳ bị Huyền thiên tông chỉ đích danh mồ hôi trên trán chảy như mưa, há miệng muốn nói cái gì, nhưng cuối cùng bởi vì sợ hãi mà vội vàng phủ nhận.

- Không, không có, ta không nói là muốn báo thù.

Àm!

Người này còn chưa nói hết lời, một đạo kiếm khí đã xuyên thùng trán hắn, ngọn lửa đen ẩn trong kiếm khí thôn phệ thân thể hắn chỉ trong nháy mắt.

Kết cục tan thành tro bụi lần thứ hai xuất hiện.

- Ta ghét nhất bị kẻ khác nói láo!

Huyền thiên tông nói, ánh mắt lần thứ hai dừng lại trên người một thanh niên trẻ tuổi tu vi tông sư cảnh.

- Ta nhớ kỹ ngươi cũng nói muốn giết ta thay trời hành đạo, giương cao chính nghĩa, đúng không?

- Khục! Huyền thiên tông, ngươi không nên đắc ý, ta Trương vọng tuyết từ trước tới nay dám nói dám làm. Nói muốn giết ngươi liền dám thừa nhận. Lúc này thực lực ngươi mạnh hơn ta, nhưng nếu ngươi cho ta mười năm, nhất định ta sẽ siêu việt ngươi, chém ngươi dưới kiếm!

Người thanh niên tông sư cảnh tên Trương vọng tuyết này mạnh miệng nói, nhưng mà bàn tay phải đang nắm kiếm lại khẽ run rẩy.

- Tốt! Rất thành thực, ta rất thích người có tính cách như ngươi!

Huyền thiên tông có chút hài lòng khẽ gật đầu, thấy sắc mặt Trương vọng tuyết hơi vui vẻ dường như mới trút được gánh nặng, giọng điệu liền biến đổi.

- Ngươi muốn giết ta, nếu ta không nhanh chóng trả thảo trừ căn, chẳng phải là bị ngu ngốc? Được rồi, ngươi đi chết đi!

- Không! Đừng mà..

Sắc mặt Trương vọng tuyết đại biến, muốn nói điều gì nhưng mà một đạo kiếm khí đã xuyên thùng trán hắn. Một giây sau ngọn lửa đen từ trong cơ thể hắn bùng lên, còn chưa nói hết lời đã im bật.

- Được rồi

(Quả nhiên Huyền thiên tông là người xấu.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Chịu Thua.

Được rồi!

Lâm húc nhật lạnh lùng nói.

Thấy khách nhân mình mời tới bị Huyền thiên tông trâm chọc như vậy, lão thân là tông chủ Lâm môn kiếm tông, nhất định phải đứng ra tỏ vẻ.

- Phó hành!

- Phó hành là ai? Chẳng phải hắn đã chết trên đỉnh thánh sơn rồi sao?

....

Lâm húc nhật nhìn chăm chăm Huyền thiên tông, trầm giọng nói.

- Huyền thiên tông, rốt cục ngươi muốn làm gì? Có chuyện gì cứ hướng về phía Lâm môn kiếm tông ta mà đến. Nhưng người này chỉ là khách đến thăm, không có liên quan gì đến ân oán giữa hai ta, ngươi hãy để cho bọn họ rời khỏi nơi này.

- Lúc trước ta từng nói, để cho bọn hắn rời đi. Nhưng bọn hắn không nghe, ta không còn biện pháp.

- Ngươi....

Lâm húc nhật trừng mắt nhìn Huyền thiên tông, ánh mắt đầy giận dữ. Nhưng mà, vừa muốn nổi giận, lão chợt nhớ tới thực lực đáng sợ của người thanh niên này. Lão đành phải dẫn lòng nén cơn giận dữ xuống.

- Chuyện năm đó, ta thừa nhận, Lâm môn kiếm tông chúng ta có lỗi với ngươi. Ngươi oán hận, muốn trút giận, cứ đổ lên đầu chúng ta là được, không nên phát tiết vào bọn họ.

- Chuyện năm đó?

Huyền thiên tông, dời mắt nhìn về phía Long tán vân.

- Chuyện năm đó, ta sắp quên mất rồi. Không bằng, để vị tông chủ mới này nhắc lại, rốt cuộc năm đó đã xảy ra chuyện gì?

Long tán vân nhìn Huyền thiên tông, năm đó người này chính là đối thủ lớn nhất của hắn trên con đường nắm giữ Lâm môn kiếm tông, trong lòng ngập tràn thù hận.

Phó hành!

Rõ ràng chỉ là đệ tử của Huyền thiên tông, thế nhưng sau khi đi tới Lâm môn kiếm tông, liền cướp đi tất cả vinh quang vốn nên thuộc về hắn. Không chỉ là sự tôn Lâm húc nhật, ngay cả Lâm tiểu nguyệt người hắn vốn ái mộ trong lòng cuối cùng cũng bỏ theo kẻ này. Cuối cùng điều khiến hắn không thể chấp nhận chính là Lâm húc nhật lại dự định truyền cho kẻ đó vị trí tông chủ đời sau của Lâm môn kiếm tông.

Mặc dù sư tôn nói làm như vậy là để cho Phó hành càng thêm trung thành, tận tâm, vì Lâm môn kiếm tông mà bán mạng. Nhưng mà hắn Long tán vân không thể chấp nhận sự thật bất kỳ chuyện gì đều bị đối phương đề đầu cười cợt, nhất là phương diện người thừa kế Lâm môn kiếm tông, hắn không cho phép xuất hiện bất kỳ đối thủ nào.

Trong tương lai, Lâm môn kiếm tông chỉ có thể thuộc về hắn.

Vì vậy, hắn âm thầm cùng Phó điện chủ Thánh ma điện Cổ thiên cơ hợp tác. Chính mồm báo cho Cổ thiên cơ thân phận của Phó hành. Đồng thời nguyện ý dâng tặng toàn bộ Huyền thiên tông để bày tỏ thành ý. Đồng thời sau khi bắt giữ được sư tôn của Phó hành, khiến cho Phó hành lúc đó vốn được Tân thiên liệt coi trọng, phải tự tay đánh chết người nuôi nấng mình để biểu thị sự trung thành đối với Thánh ma điện.

Mặc dù vì để bảo vệ thân phận của Phó hành không bị tiết lộ, tông chủ Huyền thiên tông cam nguyện chết dưới kiếm Phó hành. Kế hoạch mượn tay Phó điện chủ thánh ma điện Cổ thiên cơ giết chết Phó hành thất bại, nhưng hắn vẫn có thể dựa vào mưu kế ghi lại cảnh tượng tông chủ Huyền thiên tông chết ở dưới kiếm Phó hành, khiến cho Phó hành thân bại danh liệt.

Phó hành vừa chết, trên dưới Lâm môn kiếm tông không còn bất kỳ kẻ nào có thể tranh đoạt ngôi vị tông chủ Lâm môn kiếm tông cùng hắn. Mà hắn, dựa vào hàng loạt biểu hiện sau đó, có được sự công nhận của toàn bộ Lâm môn kiếm tông. Hôm nay tiếp nhận ngôi vị tông chủ Lâm môn kiếm tông, trở thành một trong những thanh niên có quyền lực nhất Thánh quang đế quốc.

Nhưng mà hiện tại!

Đổ bể!

Mọi thứ đều đổ bể!

Mất thấy ngôi vị tông chủ Lâm môn kiếm tông chỉ còn cách hắn có một bước. Đúng lúc này Huyền thiên tông lại xuất hiện, phá tan tất cả.

Hận!

Thù hận khắc cốt铭 tâm!

Nhưng mà ngoại trừ thù hận ra, còn có sợ hãi!

Sợ hãi thực lực kinh khủng của Huyền thiên tông Phó hành!

Lâm trấn phương, thậm chí ngay cả Lâm trấn phương cũng không phải đối thủ của hắn!

Ngay cả Xích huyết phân thiên kiếm có thể sánh ngang chí tôn thần thoại, cũng không phải đối thủ của hắn!

Huyền thiên tông!

Từ khi nào hắn đã cường đại đến trình độ này?

Rốt cục những năm này đã xảy ra chuyện gì?

- Như vậy là, Long tấn vân tông chủ không nhớ ra?

Huyền thiên tông quét mắt nhìn qua rất nhiều đệ tử Lâm môn kiếm tông đến xem lễ, tiện tay chỉ một cái, một đạo kiếm khí phá vỡ hư không, xuyên thủng qua trán một vị đệ tử tông sư cảnh, sau đó tiếp tục xuyên qua ba người đệ tử, một vị tân khách, tạo thành một con đường đầy máu tanh giữa đám người đông nghịt.

- Huyền thiên tông!

Lâm húc nhật rít gào.

- Như vậy, ngươi rất tức giận!

Huyền thiên tông liếc mắt nhìn Lâm húc nhật, khóe miệng nhếch lên tựa cười mà không phải cười. Dưới ánh mắt nhìn chăm chú của lão, lần thứ hai vung tay điểm ra. Một đạo kiếm khí không lồ mang theo lực lượng nghiền ép, lần thứ hai bắn thẳng về phía đám đông. Kết quả, ít nhất hơn mười vị cao thủ Lâm môn kiếm tông cùng tân khách bị đánh chết tại chỗ.

Đám đông hoảng loạn kêu gào.

- Huyền thiên tông, mau dừng tay lại!

- Như vậy, các ngươi còn chưa nhận rõ cục diện. Còn hi vọng có thể dựa vào vị đại nhân chí tôn thần thoại Lâm trấn phương của các ngươi sao?

- Huyền thiên tông!

Lâm trấn phương đứng giữa hư không, đã phục hồi lại từ trong bị ai. Mặc dù lúc này ánh mắt lão nhìn Huyền thiên tông đầy căm hận, hận không thể chém hắn thành mảnh nhỏ, vì Xích huyết phân thiên kiếm báo thù. Nhưng lão không thể vì kích động nhất thời mà khiến cho toàn bộ Lâm môn kiếm tông rơi vào tình cảnh vạn kiếp bất phục.

- Huyền thiên tông, ngươi không nên quá đáng. Đây là chí tôn thần thoại, nếu như ta thực sự liều mạng, ngọc thạch câu phân. Cho dù trong tay ngươi là một thanh thần kiếm cường đại, chưa chắc ta đã không thể đồng quy vu tận cùng ngươi! Tốt hơn, ngươi nên biết điều một chút!

- Đồng quy vu tận?

Nghe được những lời này, giống như là nghe được một chuyện gì vô cùng buồn cười, Huyền thiên tông lần thứ hai cười phá lên.

- Đồng quy vu tận, định hải thần châm của Lâm môn kiếm tông, chí tôn thần thoại vĩ đại Lâm trấn phương bệ hạ lại muốn cùng ta đồng quy vu tận? Ta sợ quá, ha ha ha ha!

- Ngươi....

Nghe được những lời đầy châm chọc khiêu khích này, Lâm trấn phương giận tím mặt.

- Sư tôn!

Lâm húc nhật trầm giọng nói.

- Sư tôn, chuyện này hãy để ta giải quyết!

Lâm trấn phương lạnh mặt nhìn chăm chăm Lâm húc nhật cùng Huyền thiên tông, nhớ tới quan hệ của Huyền thiên tông cùng Lâm tiểu nguyệt, cuối cùng gật đầu.

- Huyền thiên tông! Rốt cục phải làm sao, ngươi mới dừng chuyện này lại, nhanh nói đi!
- Dừng chuyện này lại?
- Huyền thiên tông nhếch miệng cười nhạt.
- Trước tiên, ngươi nên để cho ta thấy được một chút thành ý!
- Thành ý....

Lâm húc nhật nhìn về phía đám đông khách mời, trong lòng lão hiểu rõ Huyền thiên tông muốn điều gì. Việc này đối với danh dự của Lâm môn kiếm tông đã kích quá lớn. Nhưng mà tình thế trước mặt, nếu lão không nói. Hiển nhiên Huyền thiên tông sẽ không từ bỏ ý đồ. Đến lúc đó, đừng nói là danh dự, ngay cả việc có thể giữ được Lâm môn kiếm tông hay không còn khó nói. Đắn đo hồi lâu, rốt cục Lâm húc nhật hít sâu một hơi, trầm giọng nói.

- Chuyện Phó hành khi sư diệt tổ, là nói lão....

Ầm!

Một vị trưởng lão chủ trì lễ nghi đứng cạnh Lâm húc nhật ngã xuống, trên trán xuất hiện một lỗ máu. Ánh mắt mang theo khiếp sợ không cam lòng cuối cùng ngã xuống...

- Lâm húc nhật tông chủ, mời tiếp tục....

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 21: Không Thể Ngăn Cản.

- Huyền thiên tông! Ngươi đừng quá can rở!

Lâm húc nhật rít lên chói tai, nhìn chăm chăm Huyền thiên tông.

- Can rở? Ta quá can rở? Đột nhiên ta không muốn chơi nữa, lúc này các ngươi còn vọng tưởng? Như vậy hãy để ta đến đập nát chút vọng tưởng còn sót lại của các ngươi đi?

Huyền thiên tông lạnh lùng nói đầy can rở. Đôi tóc mai bạc trắng không ngừng phát phơ theo dòng nguyên khí chấn động. Hần chột giờ cao tay trái, hướng hư không nắm chặt lại.

Ầm ầm!

Toàn bộ thông đạo đến Nguyệt ma giới chấn động, một lượng lớn năng lượng thuộc về Nguyệt ma giới tràn xuống từ đường hầm không gian.

- Chí tôn ma kiếm! Tận tình hấp thu lực lượng mà ngươi cần đi! Những thứ ngươi cần, ta sẽ cho ngươi tất cả! Lúc này hãy cùng ta đại khai sát giới!

Sau khi Huyền thiên tông nói xong hai từ cuối cùng, từ bên trong đường hầm thông đến Nguyệt ma giới tràn ra một lượng lớn ngọn lửa đen tụ tập lại, quấn vòng quanh thân Chí tôn ma kiếm. Đường như được những lực lượng này cung cấp thêm năng lượng, trong nháy mắt thân kiếm rực sáng. Vô số đạo kiếm khí sắc bén có thể xuyên thủng hết thảy từ trên thân Chí tôn ma kiếm bắn ra phủ xuống hiện trường đại diện truyền ngôi giống như một cơn mưa rào, không có bất kỳ khe hở nào.

- Không tốt!
- A! Chạy mau!
- Tên ma đầu này muốn đại khai sát giới! Chạy mau!
- Cẩn thận kiếm khí!
- Huyền thiên tông! Ngươi dám ra tay với ta, Tam sinh đảo ta cùng ngươi thề chết không thôi!

Kiếm khí dày đặc từ trên trời ụp xuống, bao phủ toàn bộ sáu vạn bảy nghìn đệ tử, trưởng lão, chấp sự của Lâm môn kiếm tông cùng hơn một vạn quan khách đến từ đại lục có mặt nơi này. Trong nháy mắt, hiện trường trở nên hỗn loạn, toàn bộ cường giả đều té xuất ra cương khí hộ thân, mưu toán chống lại cơn mưa kiếm khí. Những nhân vật đạt tới cấp bá chủ truyền kỳ cảnh đồng loạt triển khai lĩnh vực, bảo vệ một phương. Một vài cường giả tự tin, lập

tức rút kiếm trực tiếp đối mặt với những đạo kiếm khí đang bắn tới.

Nhưng mà.....

Vô ích.

Tiên thiên cũng tốt, tông sư cũng được, cho dù là cường giả truyền kỳ cảnh hùng bá nhất nhưng, trước mặt con mura kiếm khí này hoàn toàn không có một chút sức phản kháng nào.

Àm ! Âm! Âm!

Trên hiện trường, ngọn lửa màu đen nở rộ. Trong nháy mắt vài nghìn người, bao gồm tinh anh tông môn cùng không ít đại nhân vật có thể hô mưa gọi gió, thậm chí còn có cả tông chủ, cường môn, giáo chủ, điện chủ của một vài thế lực nhất lưu nhị lưu không hề có bất kỳ sức phản kháng nào đã bị xuyên thủng dưới cơn mưa kiếm khí, biến thành tro bụi.

- Không!

- Dừng tay, buông tha chúng ta, chúng ta cùng ngươi không cừu không oán!

- Sư huynh!

- Huyền thiên tông! Tên đại ma đầu này, ta cùng ngươi không chết không thôi!

Tiếng gào thét đầy giận dữ, tiếng kêu rên, hoảng sợ trước sự uy hiếp của tử vong, tiếng rít gào căm hận vang vọng khắp bốn phía. Khí tức chết chóc phủ kín hiện trường.

- Căm hận đi! Sợ hãi đi! Phẫn nộ đi! Tuyệt vọng đi! Ha ha, các ngươi nói không sai, ta Huyền thiên tông chính là một tên ma đầu tội ác chồng chất, giết người vô số! Ta Huyền thiên tông chính là phát rồ, chính là đồ vong ân phụ nghĩa giết cả người nuôi dạy mình! Nếu ngay cả ngươi nuôi ta lên người ta còn dám giết, ngay cả người ta yêu nhất chết ở trước mặt ta còn nhẫn nhịn được. Thiên hạ này còn chuyện gì ta không dám làm? Là một tên ma đầu tuyệt thế, nếu không đại khai sát giới, làm ra một ít tội ác điên cuồng thì chẳng phải là sẽ khiến cho các ngươi thất vọng hay sao, ha ha ha ha!

- Nghiệt chương! Hôm nay, cho dù bỏ mình thân tử đạo tiêu, ta cũng phải giết chết tên nghiệt súc nhà ngươi!

Lâm trấn phương tận mắt chứng kiến Huyền thiên tông đại khai sát giới ngay ở trước mặt của mình, chém giết mấy nghìn cường giả. Lão không thể kiềm chế được, mở miệng rống giận, ngọn lửa hùng lực phủ khắp toàn thân, hóa thành một bàn tay cực lớn, chộp về phía Huyền thiên tông. Dưới một trào này, dường như thiên địa vạn vật đều co rút lại, dường như sắp bị bàn tay lửa này đốt thành tro tàn.

- Nghiệt súc! Lâm trấn phương, ngươi lão cầu này! Năm đó, quyết tâm tiêu diệt Thánh ma điện là ngươi, năm đó để ta đi nằm vùng cũng là ngươi, năm đó hại chết Huyền thiên tông một môn trên dưới mấy nghìn đệ tử cũng là ngươi. Cuối cùng, trên đỉnh thánh sơn, ngươi chủi ta là ma đầu, đại khai sát giới cũng là ngươi! Ngươi tính là cái thá gì! Vì thỏa mãn dã tâm của mình, vì để Lâm môn kiếm tông trở thành tông môn đệ nhất Thánh quang đế quốc, ngươi không biết liêm sỉ ra tay với một người con gái yếu đuối không hề tu luyện chỉ vì bức bách điện chủ Thánh ma điện Tần thiên liệt không dám xuất thủ sợ sợ ném chuột vỡ đồ. Tên súc sinh khoác da người nhà ngươi có tư cách gì mà chỉ trích ta? Ngươi tính là thứ gì? Nếu như ta là súc sinh thì ngươi ngay cả súc sinh cũng không bằng!

Nói xong, dường như nhớ lại cảnh tượng năm đó trên đỉnh thánh sơn, ánh mắt Huyền thiên tông càng thêm điên cuồng. Ngọn lửa kinh khủng màu đen không ngừng toát ra từ bề trong thất khiếu hắc. Chỉ tôn ma kiếm được tiếp thêm ý niệm giận dữ, căm hận, giết chóc điên cuồng lập tức ngân vang một tiếng kiếm minh đầy vui sướng.

- Chết!

Giữa cơn cuồng loạn, Huyền thiên tông ngửa mặt lên trời huyết dài một tiếng. Dưới sự tức dục của căm hận, giết chóc, điên cuồng Chỉ tôn ma kiếm hóa thân thành hủy diệt chí chủ, phong mang bén nhọn, quét ngang chư thiên. Kiếm phong sở chí (nơi kiếm chỉ tới) hư không vỡ nát từng từng thốn một chỉ để lại vết tích là ngọn lửa màu đen là nhân chứng nơi nó từng quét qua.

Kiểm phong cùng bàn tay lửa của Lâm trấn phương va vào nhau. Trong nháy mắt, bàn tay đủ để có thể đánh tan Ván kiếm sơn vỡ nát, vô số đốm lửa giống như một ngôi sao vỡ nát văng tung tóe khắp bốn phía khiến cho mọi vật trong vòng 10 cây số xung quanh cháy lên hùng hực.

- Giết!

Một kiếm đánh tan bàn tay khổng lồ, Huyền Thiên Tông mang theo một lượng lớn lửa cùng khói đen xông thẳng về phía trước, nhắm về phía Lâm trấn phương bay tới.

Kiểm khí xuyên thủng vạn vật!

- Không tốt!

Lâm trấn phương trừng mắt, trường bào màu đỏ vận trên thân bay phàn phật. Trong giây phút bị Chỉ tôn ma kiếm tập trung, một loại sắc bén có thể xuyên thủng linh hồn dọa lão sư hèn phi phách tán.

- Hur không phong trần, ngăn cản!

Lâm trấn phương vung tay nắm chặt, chỉ tôn thần thoại nắm trong tay không gian pháp tắc, có thể tạo ra một hàng rào không gian trước mặt mình chỉ trong nháy mắt. Trước mặt hàng rào này, cho dù mười vị bán thần liên thủ cũng không thể đánh vỡ.

Nhưng...

Đổi mặt với Lâm trấn phương không phải là mười vị bán thần!

Mà là chỉ tôn ma kiếm!

Đứng đầu bốn đại thần khí của Nguyệt ma giới---- Chỉ tôn ma kiếm!

Thanh ma kiếm chỉ cần một kích đã có thể xuyên thủng hàng rào tam giới!

Ầm!

Trong nháy mắt, hàng rào không gian nát bấy, hóa thành khí lưu.

Ngang dọc tam giới!

Sở hướng vô địch!

Không!

Chỉ tích tắc sau, kiếm khí của Chỉ tôn ma kiếm dưới ánh mắt khó có thể tin của Lâm trấn phương, xuyên thủng đầu lão.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 22: Người Tốt.

- Người...

Lâm trấn phương cảm nhận được rất rõ ràng, một loại năng lượng đáng sợ đang điên cuồng lan tràn trong thân thể lão, cắn nuốt hồn phách lão, phân giải tất cả ý chí tinh thần của lão.

- Vì đại chỉ tôn thần thoại, lão tổ Lâm môn kiếm tông, Lâm trấn phương đại nhân. "Ngài" diệt Thánh ma điện thì sao, "ngài" phát triển Lâm môn kiếm tông trở thành tông môn đệ nhất Thánh quang đế quốc thì sao? Một đại diện truyền ngôi có thể khiến cho vạn tông đến chúc mừng thì sao? Hiện tại, toàn bộ trên dưới Lâm môn kiếm tông phải quỳ gối run rẩy, kêu rên, sợ hãi, hủy diệt dưới Chỉ tôn ma kiếm của ta. Vì sao? Bởi vì quyết định năm đó của "ngài", vì để bảo vệ hình tượng quang huy chánh nghĩa của tông môn mà coi ta một kẻ từng vì Lâm môn kiếm tông "các ngài" lập ra vô số công lao hân mã, nhưng vì nằm vùng mà phải giết chóc quá nặng trở thành kẻ phản bội mà diệt trừ! Chúc mừng "ngài", hoa tươi, vỗ tay, bởi vì quyết định "chính xác" của "ngài", vốn dĩ Lâm môn kiếm tông có thể truyền thừa thêm vài trăm năm tráng lệ, nay sẽ bị diệt môn. "Ngài" sợ dưới cửu tuyền sẽ không được tiếp tục bồi bạn cùng Lâm môn kiếm tông của "ngài", tiếp tục tận hưởng huy hoàng cùng vinh quang sao? Rất nhanh thôi, ta sẽ tiến toàn bộ người Lâm môn kiếm tông xuống bồi bạn cùng "ngài". Đường xuống hoàng tuyền, "ngài" có thể mang theo Lâm môn kiếm tông tiếp tục chinh chiến thiên hạ, vắn đỉnh vinh quang kiếm tông đệ nhất của địa ngục.

- Không! Lâm môn kiếm tông không thể bị hủy diệt trong tay ta, tuyệt đối không! Huyền thiên tông, cho dù chết, ta cũng muốn người đi theo chôn cùng!

Lâm trấn phương tru lên một tiếng đầy thống khổ cùng bất cam. Lực lượng kinh khủng ẩn dấu trong thân thể lão bất chợt nổ tung, trong nháy mắt, một cỗ năng lượng lực lượng hủy thiên diệt địa tràn ra bên ngoài từ trong thân thể lão.

- Huyền thiên tông! Cho dù chết ta cũng sẽ không để cho người sống khá giả!

- Ngoan lắm!

Cảm nhận được cỗ năng lượng kinh khủng đủ để có thể khiến cho Văn kiếm sơn bốc hơi bốc phát từ trong cơ thể Lâm trấn phương. Khuôn mặt Huyền thiên tông không hề có chút nào sợ hãi, ngược lại vẫn chỉ là nụ cười nhạt nhẽo.

- Vì đại Lâm trấn phương các hạ, nói thật cho ngài biết. Giết chóc sẽ không ngừng tăng trưởng lực lượng của Chỉ tôn ma kiếm, tế xuất Chỉ tôn ma kiếm giết chết toàn bộ người nơi này, cái giá phải trả sẽ rất lớn, rất có khả năng, sẽ khiến cho ta hoàn toàn biến thành kiếm nô của chuỗi kiếm này. Đây cũng là nguyên nhân vì sao dưới một kiếm này, ngài vẫn còn có thời gian nói nhảm. Bởi vì ta không dám tiếp tục sử dụng lực lượng của Chỉ tôn ma kiếm. Cảm

on "ngài", Lâm trấn phương các hạ thật vô tư, cảm ơn "ngài" đã tự bạo, không chỉ sẽ khiến cho ma kiếm chủ động hộ chủ, mà còn tiêu hao lực lượng do giết chóc ban nãy, đồng thời còn tiêu diệt 9 thành sinh linh có mặt tại nơi này. Đáng lẽ, nếu ta biến thành kiếm nô mất đi lý trí, Lâm môn kiếm tông còn có một đường sinh cơ. Nhưng hiện tại, chỉ cần đối phó với một thành tàn binh bại tướng... Quả thực là không có chút áp lực nào! Ta đại biểu cho Lâm môn kiếm tông sắp bị diệt môn, cảm tạ "ngài". Tổ sư vĩ đại của Lâm môn kiếm tông, Lâm trấn phương các hạ!

Thanh âm quanh quẩn bên tai Lâm trấn phương, lời nói này, nụ cười này đầy châm chọc cùng chế giễu.

- Ngài thực là một người tốt!

- Không!

Tiếng kêu đầy tuyệt vọng!

Giờ phút này tiếng kêu của Lâm trấn phương chân chính là tuyệt vọng!

Khi lão còn sống, đều vì sự phát triển của Lâm môn kiếm tông mà nỗ lực. Lúc này lão tự bạo, cũng chỉ vì muốn bảo vệ Lâm môn kiếm tông, có thể thấy được địa vị của Lâm môn kiếm tông trong lòng lão. Có thể nói rằng, Lâm môn kiếm tông chính là sinh mạng của lão.

Vốn cho rằng tự bạo hi sinh tính mạng, có thể tranh thủ cho Lâm môn kiếm tông một đường sinh cơ, có lẽ Huyền thiên bị thương nặng, Lâm môn kiếm tông có thể sẽ lưu lại được chút hương hỏa truyền thừa. Nhưng mà lão không ngờ rằng, bởi vì quyết định lựa chọn tự bạo, cùng Huyền thiên tông ngọc thạch câu phân, mới khiến cho đường sinh cơ duy nhất còn dự lại của Lâm môn kiếm tông triệt để đoạn tuyệt!

Lâm môn kiếm tông! Chính là tất cả đối với lão!

Nhưng mà không ngờ rằng, đường sinh cơ duy nhất còn lại của Lâm môn kiếm tông lại bị đoạn tuyệt trong tay lão. Gián tiếp lão đã khiến cho Lâm môn kiếm tông triệt để hủy diệt. Chân tướng tàn khốc, khiến cho vị chí tôn thần thoại này triệt để tuyệt vọng!

Ầm ầm!

Giữa tiếng kêu gào đầy tuyệt vọng, lực lượng hủy diệt mà chí tôn thần thoại tự bạo rốc cục cũng bộc phát.

- Không hay!

- Trời ạ! Tự bạo! Lâm trấn phương chí tôn muốn tự bạo!

- Chạy! Chạy mau!

Tiếng gầm rú đầy hoảng sợ vang vọng khắp đó đây.

Một vị chí tôn thần thoại tự bạo, đừng nói là truyền kỳ, bán thần, coi như là chí tôn thần thoại nếu có mặt rong khu vực trung ương vụ nổ cũng vô cùng có khả năng bị cỗ năng lượng này giết chết. Đáng tiếc, cho dù phản ứng của bọn họ nhanh hơn nữa, cũng không bằng sóng xung kích hình thành từ vụ nổ.

Sóng xung kích mang theo hủy diệt không cách nào hình dung ra, lấy Lâm trấn phương làm trung tâm, tràn về khắp bốn phía. Dưới sự hủy diệt của cỗ năng lượng này, bất kể là nhân loại, cỏ cây, kiến trúc, chim, cá, tất cả giống như bị vấy trong một con lốc, biến thành tro bụi chỉ trong nháy mắt.

Sóng xung kích bằng mắt thường có thể thấy được đã phá hủy hết thấy văn minh nhân loại nằm trên Ván kiếm sơn. Khu vực năm sáu chục km xung quanh bị san thành bình địa, dòng thác hủy diệt khiến cho toàn bộ đỉnh Ván kiếm sơn tan thành tro bụi. Bất kể là đệ tử ngoại môn, tối tử, hạ nhân cùng toàn bộ sinh linh sống trên đỉnh Ván kiếm sơn đều bị diệt sạch.

Tai nạn hủy diệt trên đỉnh Ván kiếm sơn khiến cho người sống dưới chân núi hít thở không thông.

Sau khi Ván kiếm sơn bị hủy diệt, một cột khói hình nấm khổng lồ bốc thẳng lên trời cao khiến cho người ta cảm thấy khó thở.

Hít thở không thông!

Kinh khủng!

Tuyệt vọng!

Đây là ý nghĩ chung của toàn bộ người sống dưới chân núi.

Run rẩy!

Run rẩy không ngừng!

Quảng hàn yên may mắn thoát khỏi Lâm môn kiếm tông, chứng kiến Lâm môn kiếm tông bị sóng hủy diệt biến thành tro tàn, toàn thân run rẩy, hoàn toàn mất đi tư duy, giống như là một xác chết vô hồn..

Nàng muốn mở miệng gào thét, nhưng giờ phút này toàn thân nàng giống như là rơi vào ác mộng vô tận, mặc nàng kêu gào, rên xiết, nhưng vẫn không thể thốt lên một lời nào.

Lâm môn kiếm tông!

Trên đỉnh núi chính là Lâm môn kiếm tông!

Đại phái đệ nhất Thánh quang đế quốc, ba mươi vạn ngoại môn đệ tử, sáu nghìn đệ tử nội môn, tám trăm đệ tử chân truyền, cùng với rất nhiều trưởng lão, chưởng sự, thị vệ, tôi tớ, tạp dịch.

Hiện tại...

Ha ha ha ha!

Tiếng cười đầy căm rở vang lên từ trung ương vụ nổ, vang vọng khắp toàn bộ Ván kiếm sơn. Tiếng cười giống như là tiếng gào từ địa ngục sâu thẳm này khiến cho toàn bộ người dân sống dưới chân núi Ván kiếm sơn run rẩy.

- Hủy diệt! Hủy diệt! Hủy diệt! Ha ha, từ giờ trở đi, thiên hạ không còn Lâm môn kiếm tông nữa!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 23: Long Tấn Vân.

Giữa lửa khói, Huyền thiên tông đứng ngao ngễ giữa hư không. Khói cùng bụi đen thoát ra từ thất khiếu của hắc đã mỏng hơn rất nhiều. Nhưng toàn thân hắc vẫn bao phủ bởi ngọn lửa đen, thoát nhìn giống như một ác ma vừa bò ra từ trong địa ngục.

- Hủy diệt! Toàn bộ Lâm môn kiếm tông đều bị hủy diệt, bị hủy trên tay ngươi, Lâm trấn phương, ha ha ha ha....

Tiếng cười đầy căm rở vang vọng giữa khung cảnh Lâm môn kiếm tông cuộn cuộn khói lửa.

Mặc dù như vậy, Lâm môn kiếm tông vẫn còn có những cường giả truyền kỳ cảnh, bán thần cảnh nhờ vào lĩnh vực của mình mà chặt vật sống sót qua vụ nổ do một vị chí tôn thần thoại tự bạo. Nhưng mà, bóng dáng người thanh niên bị ngọn lửa màu đen bao trùm cùng tiếng cười đầy căm rở vang vọng khắp bốn phía đã chú định trở thành con ác mộng không bao giờ quên trong lòng mỗi người có mặt nơi này.

- Huyền thiên tông!

Tiếng gầm rú đầy căm hận, vọng ra từ màn khói dày đặc.

Một khắc sau, một đạo kiếm khí nóng rực xuyên thủng màn khói, bắn thẳng về phía Huyền thiên tông đang đứng sừng sững giữa hư không.

Ầm!

Không chút hành động dư thừa nào.

Huyền thiên tông chỉ vung tay, đạo kiếm khí kia đã bị hắc nắm chặt trong lòng bàn tay rồi bóp nát vụn.

- Chỉ đến trình độ này?

Tiếng cười của Huyền thiên tông vụt tắt, hắc xoay người dời mắt nhìn về phía một hình bóng vọt theo ra từ bên trong màn khói đen. Dưới ánh mắt của hắc, dường như bị một lực lượng vô hình khống chế, khu vực lửa cháy xung quanh đó tắt ngóm chỉ trong nháy mắt, lộ ra hình dáng người xông tới.

Không ai khác, chính là tông chủ đương nhiệm của Lâm môn kiếm tông- Lâm húc nhật.

Chỉ là, giờ phút này toàn thân lão vô cùng chặt vật, không chỉ khoe miệng tràn ra máu tươi. Ngay cả bộ trường bào màu đỏ hoa lệ cũng đã rách bươm, búi tóc trên đỉnh đầu đã bị đốt trụi không. Hoàn toàn không còn chút khí độ vạn chúng chúc mừng như trước đó. Ngoại trừ đám người Lâm húc nhật, Long tấn vân, Kinh tình hoài, Tề thiên phóng, Tô cần, Hằng bách kiếp, Đường chinh hải, Mộ hóa tuy rằng khí tức yếu ớt, bộ dáng chặt vật nhưng rất cục vẫn sống sót qua vụ nổ.

Đây cũng là dự tính của Lâm trấn phương.

Cho dù chí tôn thần thoại như lão cũng không ngăn cản được Huyền thiên tông. Muốn bảo tồn nhất mạch Lâm môn kiếm tông, biện pháp duy nhất chính

là dựa vào tự bạo đồng quy vụ tận cùng Huyền thiên tông. Bởi vì Huyền thiên tông phải thừa nhận hầu hết lực lượng của vụ nổ, phần còn lại vẫn chưa đủ để có thể giết chết những cường giả truyền kỳ đã ngưng tụ ra lĩnh vực.

Chỉ cần cường giả truyền kỳ cảnh trở nên không chết, Lâm môn kiếm tông vẫn còn hi vọng đồng sơn tái khởi.

Quả thực tính toán của lão không tệ.

Chỉ tiếc, Huyền thiên tông có Chí tôn ma kiếm hộ chủ. Chỉ cần Chí tôn ma kiếm có đầy đủ lực lượng. Đừng nói là một vị chí tôn thần thoại tự bạo, coi như là thần vương, thậm chí là thần hoàng cũng đừng hòng giết chết được ký chủ của nó.

Ký chủ của Chí tôn ma kiếm tử vong?

Chỉ có một trường hợp.

Bị thanh ma kiếm này khống chế, trở thành kiếm nô, cuối cùng bị nó cắn nuốt tất cả lực lượng mà chết.

Mà lúc này...

Lực lượng Chí tôn ma kiếm có được, vẫn nằm trong phạm vi Huyền thiên tông có thể áp chế được.

- Tông chủ Lâm môn kiếm tông, Lâm húc nhật các hạ!

- Huyền thiên tông!

Huyền thiên tông nhìn vị tông chủ Lâm môn kiếm tông thân hình đã lão đảo sắp ngã, nhưng giọng nói chất đầy thù hận khắc cốt铭心, lần thứ hai nhoeo miệng cười.

- Lâm tông chủ, từ trong giọng nói của ngài ta cảm thấy ngài rất hận ta, hận không thể băm vằm ta thành vạn mảnh? Không sao, năm đó ta cũng cảm thấy không khác gì ngài.

Nói xong, ánh mắt của hắn đảo qua đám người Long tán vân, Hằng bách kiếp, Mộ hóa, Đường chinh hải. Ngoại trừ 8 người này ra, còn có 8 vị tông chủ, trưởng lão truyền kỳ cảnh còn sống.

Mà toàn bộ Lâm môn kiếm tông...

Chỉ vài phút trước thôi khung cảnh còn đầy tung bừng, lúc này chỉ còn sót lại 16 người còn sống.

- Sống sót không ít, vì miễn ảnh hưởng đến tâm tình của ta. Tốt nhất nên giết vài người trước. Được rồi, bắt đầu từ ngươi, Hư linh chân nhân. Vừa rồi ngươi thực lợi hại, khiến ta giật cả mình.

Nói xong, Huyền thiên tông nâng tay nhắm về phía Hư linh chân nhân lúc này ngay cả đứng cũng không vững.

- Không nên!

Tô cần đứng cạnh đó vội vàng hô lên, chắn ở trước người Hư linh chân nhân, thần sắc sảo thâm nói.

- Phó hành sư huynh, van cầu huynh. Nể tình sư tỷ Tiểu nguyệt, hãy dừng lại đi. Dù sao đây cũng là tông môn của sư tỷ, là nhà của sư tỷ.

- Nhà?

Huyền thiên tông nhìn Tô cần, sau đó dời mắt nhìn về phía Lâm húc nhật, nụ cười trên khuôn mặt biến thành dữ tợn.

- Ngươi xác định?

- Huyền thiên tông! Có gì ngươi cứ nhắm vào ta. Bọn họ vô tội, những vị khách này cũng là người vô tội. Nếu ngươi đồng ý buông tha bọn họ, ta nguyện tự sát ngay trước mặt ngươi, để ngươi có thể nguôi ngoai cơn giận trong lòng.

Lúc này Lâm húc nhật đã từ trong phần nô vì tông môn gần như bị tiêu diệt tỉnh lại.

Lâm môn kiếm tông đã sắp diệt vong. Chỉ còn dư lại vài vị để từ truyền kỳ cảnh như Hư linh chân nhân, Tô cần, Long tán vân, Tề thiên phóng. Nếu như những người này chết nốt, Lâm môn kiếm tông sẽ triệt để diệt vong. Hoàn cảnh như vậy, cho dù lão hận không thể lột da, xả thịt, uống máu Huyền thiên tông, nhưng lại không có đủ bản lĩnh. Vì để cho Lâm môn kiếm tông có thể truyền thừa tiếp, lão đành nhẫn nại.

- Nhắm vào ngươi?

Huyền thiên tông cười nhạt nhìn Lâm húc nhật.

- Trên thực tế, ngươi cũng chỉ là kẻ bị đầu độc, giống như một con rối đáng thương mặc cho kẻ khác chơi đùa. Nếu như nói ngươi thực sự đã làm sai

chuyện gì, vật thì cũng chỉ có một chuyện.

Giết Lâm tiểu nguyệt.

Nhớ lại, thần sắc Lâm húc nhật cũng trở nên thống khổ.

- Ta sẽ đền mạng.

- Đền mạng? Ha ha, đầu sỏ gây nên còn chưa bị chém đầu, sao đã vội vàng nhắc tới đền tài này.

Huyền thiên tông nói xong sau đó dời mắt nhìn sang Long tấn vân.

Long tấn vân có thể được mọi người coi là tông chủ kế nhiệm, đương nhiên tu vi sẽ vượt hơn đám người Tô cần, Tề thiê phóng. Máy người này còn có thể sống sót, hấn với tu vi truyền kỳ hậu kỳ đương nhiên cũng sẽ không ngoại lệ. Thấy Huyền thiên tông nhìn về phía mình, trong lòng Long tấn vân nhất thời run lên. Bất quá, hấn cũng hiểu rằng Huyền thiên tông tuyệt đối sẽ không bỏ qua cho mình, dứt khoát cường ngạnh.

- Huyền thiên tông, tên ác ma này, đừng hòng yêu ngôn hoặc chúng (nói xằng bậy mê hoặc người khác). Ta tuyệt đối sẽ không khuất phục, lúc này ta chỉ hận vì sao năm đó không nghiền xương ngươi thành tro bụi, khiến ngươi hồn phi phách tán. Nếu không Lâm môn kiếm tông cũng sẽ không gặp phải tai họa này.

- Có cốt khí!

Dường như Huyền thiên tông rất thương thức Long tấn vân, lần thứ hai nở nụ cười nhạt.

- Ta thích người có cốt khí. Nếu không vừa chơi được một lát đã chết rồi.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Tìm Cách.

- Long tấn vân!

- Huyền thiên tông, tên ma đầu này, có bản lĩnh thì một kiếm giết ta đi!

- Giết ngươi?

Huyền thiên tông không ngừng đánh giá Long tấn vân:

- Không khiến cho ngươi thân bại danh liệt, sao ta có thể giết ngươi? Lúc này, ta cũng muốn ngươi phải ném thử kết cục người người lên án, người người phi nhò! Ta muốn ngươi phải sống trong đau đớn, quần quai, tận cho đến khi tinh thần ngươi tan nát, ta mới lấy tính mạng của ngươi.

- Thân bại danh liệt?

Thân bại danh liệt sẽ đau đớn.

Gặp quỷ đi.

Chỉ cần còn sống, mọi chuyện đều còn có hi vọng, đông sơn tái khởi. Danh dự? Danh dự là cái quái gì? Huyền thiên tông hấn bị ta tính kế mà rơi vào cảnh thân bại danh liệt? Nhưng bây giờ, bởi vì có được lực lượng cường đại, cuối cùng lại có thể chúa tể sinh tử của ta. Chỉ cần có thực lực, coi như là thân bại danh liệt thì sao? Cùng lắm rời khỏi nơi này, đi nơi khác, thay đổi hình dáng, hưởng thụ vinh hoa phú quý. Chỉ có sống sót được, mới là chân thật nhất.

Nghĩ vậy, tuy rằng trong lòng vui mừng vì tìm được đường sống. Nhưng khuôn mặt Long tấn vân lại lộ vẻ sợ hãi.

- Huyền thiên tông, ngươi muốn làm gì?

- Làm gì? Chẳng phải năm đó ngươi vu hãm ta khi sư diệt tổ sao? Hiện tại, ta cũng muốn ngươi ném thử cảm giác này? Hư linh chân nhân đúng không, bắt đầu từ ngươi trước!

Nói xong, ánh mắt Huyền thiên tông trở nên u ám. Trong nháy mắt, Long tấn vân cảm thấy một lực lượng đáng sợ xâm nhập vào thần hồn của hấn, chớp

mất đường như hấn mất đi quyền khống chế thân thể.

- Ngươi làm gì? Huyền thiên tông! Ngươi đừng hòng khống chế ta! Ta quyết phản kháng!

Long tấn vân gầm lớn, dường như muốn dựa tựa thoát khỏi sự khống chế của Huyền thiên tông. Đồng thời hấn khống chế chân khí của bản thân phun ra một ngụm máu tươi, giống như là đụng phải thương thể trên người.

- Huyền thiên tông!

Long tấn vân kinh hô, Tô cần đứng chắn trước người Hư linh chân nhân vội vàng rút kiếm, nhìn Long tấn vân đầy vẻ đề phòng.

- Tô cần sư muội, mau tránh ra, tên ma đầu này dùng tà thuật khống chế ta, ta không khống chế được bản thân mình.

- Sư huynh!

- Mau tránh ra!

Long tấn vân hô lớn, giống như là thực sự không thể khống chế được thân thể, đột nhiên xuất kiếm, chém thẳng về phía Tô cần.

Keng!

Ánh lửa bắn ra tứ phía.

Vốn đã bị thương nặng hơn Long tấn vân, tu vi cũng không bằng hấn, Tô cần bị lực lượng của một kiếm này đánh bay.

- Long tấn vân!

Lâm húc nhật hét lớn, muốn tiến lên. Nhưng lão vừa mới cất bước, một cỗ lực lượng cảm cố không gian chỉ thuộc về cường giả thần thoại cảnh đã phủ lên trên người lão, khiến lão không thể tiến thêm một bước.

- Hư linh sư bá!

Long tấn vân gào to, nhưng trong lòng hấn lại cảm thấy vui sướng có chút bệnh hoạn.

- Giết, giết lão thái bà này, sau đó giả bộ đau đớn muốn chết, là có thể lừa gạt Huyền thiên tông. Chỉ cần sống qua ngày hôm nay, cần gì phải quan tâm tới thân bại danh liệt, cần gì phải quan tâm tới sống chết của Lâm môn kiếm tông. Chỉ cần ta còn sống, cho dù các ngươi chết sạch thì đã làm sao. Còn sống là còn hi vọng, hơn nữa, năm đó khi Lâm húc nhật muốn truyền ngôi lại cho ta, lão thái bà Hư linh này lại dám phản đối. Ta đã sớm nhìn bà già này không vừa mắt, nhân cơ hội này, chấm dứt luôn một thể.

- Long tấn vân! Ngươi dám!

Hư linh chân nhân giận dữ rống to.

- Ngu ngốc, vì mạng sống, có gì không dám!

Trong chớp mắt, Hư linh chân nhân còn chưa kịp phản kháng đã bị đã bị Long tấn vân chém chết.

- Hư linh sư bá! Không!

Giết chết Hư linh xong, Long tấn vân gầm lên đầy thâm thù, bộ dạng thương tâm gần chết, nhưng trong lòng lại cảm thấy vui vẻ.

- Rất cục cựa cũng giết, giả bộ một chút. Lần này, chắc chắn Huyền thiên tông sẽ thả ta đi, tốt nhất là lại khiến ta giết sạch toàn bộ người nơi này, kể cả Lâm húc nhật. Lão già này chậm chạp không chịu truyền ngôi cho ta, độc chiếm chiếc ghế tông chủ. Nếu như để ta sớm trở thành tông chủ, ta đã thành lập phòng ngự cường đại xung quanh Lâm môn kiếm tông, nói không chừng lại có thể ngăn cản Huyền thiên tông!

- Súc sinh!

Nhưng mà hành vi này của hấn, khiến cho Lâm húc nhật giận tím mặt!

- Long tấn vân!

Ngay cả Tô cần, Tề thiên phóng, Kinh tinh hoài cũng nhìn về phía Long tấn vân với ánh mắt khó mà tin được. Mà đám người Hằng bách kiếp, Đường chính hải, Mộ hóa nhìn về phía vị tông chủ kế nhiệm của Lâm môn kiếm tông này, ánh mắt có chút thương hại.

- Hà?

Cảm nhận được sự dị thường của mọi người, Long tấn vân hơi đổi sắc:

- Ta bị bí thuật của Huyền thiên tông khống chế, giết Hư linh chân nhân cũng là bất đắc dĩ, tại sao bọn họ lại nhìn ta như vậy? Chẳng lẽ ta để lộ sơ hở? Không có khả năng, người Lâm môn kiếm tông dễ dàng bị lừa gạt lắm cơ mà. Năm đó chuyện của Huyền thiên tông, chẳng phải bọn họ bị ta đùa trên tay dễ như bốn hay sao? Rõ ràng ta cấu kết với phó điện chủ Thánh ma điện Cổ thiên cơ, nhưng cuối cùng bọn họ lại tin lời ta, coi Huyền thiên tông là kẻ phản bội. Với chỉ số thông minh như vậy, làm sao có thể thấy được kế hoạch trong lòng ta!?

Đủ loại ý nghĩ hiện lên trong đầu Long tán vân.

- Súc sinh! Tên súc sinh này!

Mà lúc này, Lâm húc nhật sớm đã gầm lên đầy giận dữ, ánh mắt nhìn về phía Long tán vân, hận không thể phun ra lửa. Nếu như không bị lực lượng không gian của Huyền thiên tông giam cầm, chỉ sợ rằng điều đầu tiên mà lão làm lúc này không phải là xông lên đánh chết Huyền thiên tông- địch nhân lớn nhất của Lâm môn kiếm tông, mà là tự tay đâm chết Long tán vân, thanh lý môn hộ.

- Tuyệt vời! Long tán vân, ý tưởng của ngươi phong phú lắm. Chóp mắt thôi đã nghĩ được nhiều thứ như vậy, đủ loại tâm kế khiến cho ta cũng phải thốt lên hai từ "bội phục" Thảo nào, thảo nào trên dưới toàn bộ Lâm môn kiếm tông bị ngươi quay vòng vòng. Thảo nào ngươi có thể khiến cho lão già Lâm húc nhật này cam tâm tình nguyện giao lại chức vị tông chủ cho ngươi.

Huyền thiên tông nhìn về phía Long tán vân giống như được mở rộng tầm mắt. Bộ dạng như là lần đầu tiên gặp mặt vị thiên tài của Lâm môn kiếm tông này.

- Ngươi...

Thấy ý nghĩ trong đầu bị Huyền thiên tông nói toạc ra, Long tán vân biến sắc, một ý tưởng bất hảo hiện lên trong đầu hắn.

- Ngươi... Ngươi đã làm cái gì?

- Không có gì, chỉ dùng chút thủ đoạn khiến cho suy nghĩ trong đầu ngươi hiển hóa ra thôi. Giống như là thương thức trò hề thôi.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 25: Tương Tàn.

Chỉ một câu nói, trong nháy mắt đã khiến cho Long tán vân đường đường là tông chủ kế nhiệm Lâm môn kiếm tông lạnh lẽo giống như rơi vào hầm băng.

Vừa rồi...

Vì cho rằng tìm được đường sống, hắn từng có đủ loại ý nghĩ đại nghịch bất đạo trong đầu. Mọi việc bị lộ ra, cho dù chỉ cần một người biết được những thứ này cũng sẽ khiến cho Lâm môn kiếm tông nổi cơn sóng gió. Bây giờ lại...

Thảo nào vừa rồi ánh mắt mọi người nhìn về phía hắn lại hèn mọn như vậy. Toàn bộ kế hoạch của hắn đều bị những người này biết được.

- Long tán vân, chẳng lẽ ngươi cho rằng ta ngu ngốc đến mức tha ngươi một mạng, cho ngươi cơ hội đông sơn tái khởi sao?

Lời này vừa nói ra, mặt mày Long tán vân vốn đang kinh hoàng chợt cứng lại, nháy mắt hắn đã hiểu rõ kế hoạch của Huyền thiên tông. Nhưng cho dù là như vậy, hắn vẫn không cam lòng hỏi.

- Lúc trước ngươi nói, khiến ta phải thân bại danh liệt, khiến ta phải sống tiếp trong đau đớn đều là giả dối?

- Sống tiếp trong đau đớn? Loại người như ngươi sao có thể biết được đau đớn là thứ gì? Ta chỉ cho ngươi một tia hi vọng, cho ngươi có ý chí cầu sinh, sau đó sẽ từ từ dập nát cái hi vọng đó. Cho tới bây giờ, ta chưa từng nghĩ sẽ lưu lại cho ngươi một con đường sống. Ha ha ha, không thể không nói, màn biểu diễn vừa rồi của ngươi quá đặc sắc đó! Ha ha ha

Nghe được tiếng cười đầy kiêu ngạo cùng điên cuồng này của Huyền thiên tông, Long tán vân cảm thấy trong lòng lạnh buốt.

Nếu lúc trước hắn chết dưới kiếm của Huyền thiên tông, chí ít còn có thể bảo lưu hình tượng quang minh. Nhưng mà hiện tại, bộ mặt thật của hắn đã bị lộ ra ngoài để cho toàn bộ Lâm môn kiếm tông biết được. Mọi người đều biết được nhân cách của hắn, cho dù cuối cùng Huyền thiên tông bỏ qua cho hắn, hắn cũng đừng hòng sống qua ngày hôm nay.

Chỉ ít.

Lâm môn kiếm tông tuyệt đối sẽ không để cho hấn sống rời khỏi nơi này.

- Vì sao? Vì sao? Vì sao ngươi đã nói muốn khiến cho ta thân bại danh liệt, khiến ta phải sống tiếp trong đau đớn!

- Xin lỗi, ta nói dối.

Huyền thiên tông nhún vai.

- Súc sinh! Súc sinh! Long tấn vân, ta hận! Ta hận Lâm húc nhật ta mất mù, không ngờ lại tin vào tên súc sinh này! Cuối cùng khiến cho Lâm môn kiếm tông ta rơi vào cảnh này, ta hận, ta thật hận!

Lâm húc nhật điên cuồng gầm thét, hai mắt như muốn nứt ra, khí tức cường đại trên người điên cuồng rung chuyển lực lượng không gian của Huyền thiên tông đang giam cầm lão. Giờ phút này, cho dù rút gân lột da, nghiền xương Long tấn vân thành tro cũng không thể nguôi ngoai mối hận trong lòng lão.

- Không ngờ, thật không ngờ đường đường là kiếm tông đệ nhất Thánh quang đế không, Lâm môn kiếm tông lại xuất hiện một tên đệ tử lang tâm cầu phế đến như vậy. Hơn nữa, tên đệ tử này lại còn lấy được tín nhiệm của từ trên xuống dưới toàn bộ Lâm môn kiếm tông, suýt nữa trở thành tông chủ của Lâm môn kiếm tông.

Đường chinh hải thờ dài, vì Lâm môn kiếm tông có chút tiếc hận.

Hằng bách kiếp không nói gì.

Sự thật trước mắt, tiền căn hậu quả của cuộc chiến diệt môn này, kết hợp với tin tức bọn hấn thu được trước đó, mọi người đã có được phán đoán sơ bộ trong lòng.

Mọi chuyện, đều do một tay Long tấn vân gây ra.

Đồng thời cũng có thể nói là Lâm môn kiếm tông gieo gió gặt bão.

Đặt mình vào hoàn cảnh của Huyền thiên tông, có được thực lực cường đại như vậy, đổi lại là bọn hấn thì tám chín phần mười bọn hấn cũng sẽ trả thù, chỉ là không quyết liệt như Huyền thiên tông, diệt sạch toàn bộ Lâm môn kiếm tông mà thôi.

- Giết! Giết đi! Lâm húc nhật, muốn giết, ta sẽ để cho ngươi giết.

Cảm nhận được đủ loại cảm xúc có cảm hận, có phẫn nộ, có hồi hận tán ra từ trên người Lâm húc nhật, Huyền thiên tông vung tay, giải trừ lực lượng không gian trói buộc trên người lão.

- Súc sinh, chết đi cho ta, hôm nay ta phải thanh lý môn hộ.

Vừa được tự do, Lâm húc nhật lấy tốc độ nhanh nhất xông về phía trước, xung quanh lão lửa cháy bùng bùng, hình thành một đạo kiếm khí nóng rực, chớp mắt đã phủ xuống người Long tấn vân.

- Lâm húc nhật, lão già chết tiệt. Mọi chuyện đều là do ngươi, nếu không phải tại ngươi tín nhiệm một người ngoài, lại còn truyền cho hấn cả chức vị tông chủ, ta cần gì phải làm như vậy. Đều tại ngươi, đều là lỗi của ngươi!

Long tấn vân rống giận, hoàn toàn không có ý định thủ chịu trời. Trong nháy mắt bảo kiếm tuốt ra khỏi vỏ, ngăn cản kiếm khí Lâm húc nhật húc nhật chém tới. Hai người bắt đầu xông vào nhau chém giết.

- Thầy trò phải bội, rút kiếm tương tàn, thực là khôi hài....

Huyền thiên tông chứng kiến Long tấn vân cùng Lâm húc nhật điên cuồng chém giết nhau, nụ cười càng thêm xán lạn.

Lâm húc nhật là cường giả bán thần cảnh, tu vi mạnh hơn Long tấn vân, đồng thời sau vụ nổ thương thế của lão cũng nhẹ hơn. Từ việc lão có vẫn có đủ sức phản kháng Huyền thiên tông là có thể nhìn ra được. Biết được sở tác sở vi những năm gần đây của Long tấn vân. Lão đã hận thấu xương tên đệ tử xuýt nữa trở thành tông chủ Lâm môn kiếm tông kiếm tông này. Mỗi một chiêu mỗi một thức đều dùng toàn lực. Nhưng mà cũng không thể khinh thường Long tấn vân. Mặc dù truyền kỳ hậu kỳ kém bán thần, nhưng cũng kém không quá xa, chống lại Lâm húc nhật đã trọng thương, hấn vẫn có thể đấu ngang tay. Nhất thời, Lâm húc nhật cũng không giết được Long tấn vân.

- Lâm húc nhật, thực sự ngươi quá thất bại. Dạy dỗ được một tên đệ tử, thì hấn khiến cho Lâm môn kiếm tông các ngươi rơi vào vực sâu hủy diệt. Cuối cùng ngay cả thanh lý môn hộ cũng không làm được. Ta thay ngươi cảm thấy xấu hổ, loại người như ngươi, thực sự không biết sống trên cõi đời này làm cái gì. Mà thôi, năm đó, tốt xấu ta cùng ngươi cũng có chút giao tình. Nhìn ngươi thanh lý môn hộ vất vả đến vậy, ta hảo tâm giúp ngươi một tay.

Huyền thiên tông một bộ tiếc hận nói, sau đó hướng về phía Long tấn vân điểm một chỉ.

Long tấn vân vốn đang tránh một kiếm Lâm húc nhật chém tới, lập tức bị trói buộc.

- Không tốt!

Bị trói buộc giữa hư không, Long tấn vân trở mắt nhìn kiếm khí đâm thủng người hắn.

- Súc sinh chết đi cho ta.

- Không! Dừng tay! Sư tôn, mau dừng tay lại!

Long tấn vân kêu lên thê lương thảm thiết, toàn thân bị kiếm khí nóng cháy của Lâm húc nhật đốt thành tro bụi chỉ sau vài hơi thở.

Long tấn vân!

Tông chủ mới của Lâm môn kiếm tông, hôm nay vốn là ngày hắn tiếp nhận đại vị tông chủ, trở thành một trong những thanh niên quyền thế nhất Thánh quang đế quốc. Có lẽ đây chính là giây phút hắn bước lên đỉnh cao trong cuộc đời mình. Nhưng ngờ đâu, đúng giây phút đó, hắn lại bị Huyền thiên tông cướp đoạt mọi thứ. Tại giây phút chói sáng nhất, âm ảm ngả xuống.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 26: Dâm Uy.

- Ha ha ha...

Tận mắt chứng kiến Long tấn vân chết dưới kiếm của Lâm húc nhật, Huyền thiên tông cười lên đầy nhạo nhẽo.

- Tâm tình ta, bất chợt tốt hơn rất nhiều.

- Huyền thiên tông, oan có đầu nợ có chủ, Long tấn vân có lỗi với ngươi, nay đã bị tông chủ xử tử tại chỗ. Mà Lâm môn kiếm tông chúng ta vì ngươi cũng đã gặp phải tai kiếp hủy diệt, chuyện này, hắn là nên dừng lại ở đây.

Người đệ tử Lâm môn kiếm tông truyền kỳ cảnh còn sống sót tên Tề thiên phóng trầm giọng nói.

Long tấn vân đã chết, hắn thân là đệ tử Lâm môn kiếm tông lại có tu vi truyền kỳ, trong lòng khó mà tránh khỏi có chút động tâm với ngai vị tông chủ của tông môn cổ xưa này.

- Oan có đầu nợ có chủ. Quả thực những lời này không hề sai, nhưng mà dường như lúc này còn có người chưa chết thì phải.

Huyền thiên tông nói xong, liếc mắt nhìn Lâm húc nhật.

Tồn căn đứng một bên thấy Huyền thiên tông không định buông tha cho Lâm húc nhật, nhất thời la lên.

- Phó hành sư huynh, dù sao tông chủ cũng là cha của Tiểu nguyệt sư tỷ, hắn...

Ầm!

Kiếm khí xuyên thủng.

Tò căn còn chưa dứt lời, mi tâm đã bị kiếm khí của Chí tôn ma kiếm xuyên thủng qua, chớp mắt sau đó đã bị ngọn lửa đốt thành cát bụi.

- Tò sư muội!

- Vô si!

- Huyền thiên tông!

Tận mắt thấy Tò căn bị giết, Kinh tình hoài, Tề thiên phóng, Lâm húc nhật đồng thời gào lên đau đớn. Lâm húc nhật lập tức bước lên phía trước, nhìn chằm chằm Huyền thiên tông phần nộ quát.

- Huyền thiên tông, có ân oán gì cứ nhắm vào ta. Ngươi muốn giết ta, mặc ngươi động thủ. Tò căn, Tề thiên phóng, Kinh tình hoài chỉ là vãn bối, những người này đều vô tội.

- Vô tội? Ai biết được bọn họ vô tội hay không?

Huyền thiên tông nhìn Lâm húc nhật đang vô cùng tức giận, lại lướt mắt nhìn qua hai người Kinh tình hoài, Tề thiên phóng.

- Muốn chứng minh hai người bọn họ có tội hay không. Đơn giản thôi, giống như năm đó Cổ thiên cơ bắt ta phải chứng minh có bất kỳ quan hệ gì cùng Huyền thiên tông hay không. Hai người các ngươi giết Lâm húc nhật, giết hần ta liền tin các ngươi vô tội.

- Huyền thiên tông!

- Không có khả năng, ta tuyệt đối không ra tay với tông chủ.

Ngay cả Mộ hóa thân vương đứng bên cũng không nhìn được bước lên trầm giọng nói.

- Huyền thiên tông, ta là Mộ hóa thân vương của Thánh quang đế quốc. Hành động trước đó của ngươi, hoàn toàn có thể nói là xuất phát từ trả thù. Vì điểm này Thánh quang đế quốc chúng ta có thể không truy cứu, nhưng nếu ngươi còn tiếp tục lạm sát kẻ vô tội. Thần vương vĩ đại bệ hạ tuyệt đối...

Ầm!

Còn chưa nói hết câu, Mộ hóa thân vương đã trợn mắt, vừa định chuyển thân né tránh. Một cỗ lực lượng không gian chỉ chí tôn thần thoại mới có thể chấp chưởng đã trói chặt thân thể hắn. Một giây sau, một đạo kiếm quang đã xuyên thủng qua trán hắn.

- Không!

Giữa tiếng gào kinh hoàng, ngọn lửa màu đen lại rực cháy, cắn nuốt hần một cách sạch sẽ.

- Mộ hóa thân vương!

- Ghê tởm!

Thấy Mộ hóa thân vương bị giết. Hai vị bán thần cảnh Hằng bách kiếp, Đường chinh hải không nhìn được gào lên đầy giận dữ.

- Thiếu chút nữa quên mất, ở đây có vẻ có không ít người vô tội.

Huyền thiên tông nhìn Hằng bách kiếp, Đường chinh hải cùng năm vị cường giả truyền kỳ còn sót lại sau vụ nổ khi Lâm trấn phương tự bạo.

- Để chứng minh các ngươi vô tội, động thủ, giết Lâm húc nhật, ai giết lão, ta tin rằng người đó vô tội.

Mấy vị truyền kỳ cảnh còn sót lại liếc mắt nhìn nhau, cũng không có ra tay. Một người trong số đó cùng Lâm húc nhật có quan hệ tương đối tốt, càng lớn tiếng nói.

- Không có khả năng, ta tuyệt đối không ra tay với Lâm húc nhật tông chủ, ta tuyệt đối sẽ không khuất phục trước dâm uy của ngươi.

Ầm!

Kiếm khí phải không!

Vị cường giả truyền kỳ này còn chưa nói hết câu đã bị một kiếm chém chết.

Tàn nhẫn!

Tàn khốc!

Thủ đoạn như vậy, khiến cho nỗi sợ hãi trong lòng những cường giả truyền kỳ cảnh còn lại khuếch đại lên vô số lần.

Sau khi giết chết vị cường giả truyền kỳ cảnh có thể hùng bá một phương kia, Huyền thiên tông giống như là vừa làm chuyện gì đó rất nhỏ nhặt nói.

- Các ngươi không nói gì. Rất tốt, không nói, ta coi như các ngươi thừa nhận, thừa nhận bản thân có cấu kết cùng Lâm húc nhật. Vậy các ngươi chết đi...

- Đủ rồi.

Lâm húc nhật gào lên giận dữ.

- Đủ rồi! Huyền thiên tông, mau dừng tay lại! Ta biết, ta biết ngươi muốn gì! Muốn ta phải ném trái mìn thống khổ năm đó ngươi phải thừa nhận.Được rồi! ta biết, như ngươi mong muốn!

Lâm húc nhật nói xong, nhìn về phía Hằng bách kiếp, Đường chinh hải, Tề thiên phóng, Kinh tình hoài, trầm giọng nói.

- Chư vị! Ra tay đi! Hôm nay là do Lâm húc nhật ta kéo chư vị vào trận tai kiếp này. Mọi sai lầm, đều phải do Lâm húc nhật ta gánh chịu.

- Lâm húc nhật tông chủ!

- Tông chủ!

- Sư bá!

Đường chinh hã, Tề thiên phóng bi ai hô lớn.

Àm!

Lại một đạo kiếm khí giết chết một vị cường giả truyền kỳ khác.

Lần này, ánh mắt ba vị cường giả truyền kỳ còn sót lại đều xuất hiện sợ hãi. Sắc mặt một người trong đó biến thành dãy dụa, dường như nội tâm đang giằng co mãnh liệt.

- Quá chậm, hết nói này nói nọ, nhưng vẫn không có ra tay. Ta không có nhiều thời gian như vậy. Ba lần hô hấp, ta cho các ngươi thời gian ba lần hô hấp. Sau ba lần hô hấp còn không ra tay, ta tự mình tiến các ngươi đi.

- Ra tay!

Tận mắt thấy Huyền thiên tông lại ra tay giết chết một quý khách mình mời đến, Lâm húc nhật gầm lên đau đớn, lạnh lùng nói.

- Chư vị, mau ra tay. Nếu mọi người còn coi ta là bạn, xin hãy để cho ta giúp đỡ mọi người trong giây phút sau cùng này. Mọi người hãy mau ra tay!

Nói xong, lão nhìn Tề thiên phóng. Kinh tình hoài quát lớn.

- Hai người các ngươi còn không ra tay. Chẳng lẽ ngay cả mệnh lệnh của tông chủ, các ngươi cũng không nghe hay sao?

- Tông chủ!

- Sư bá!

- Lâm húc nhật tông chủ.

Tề thiên phóng, Kinh tình bộ dạng đau thương.

- Xin nhắc nhở, đã qua thời gian một hơi.

- Động thủ.

Lâm húc nhật trợn mắt nhìn Tề thiên phóng, Kinh tình hoài, giọng nói đầy bi thương cùng bất cam.

- Nhân năm đó, quả hôm nay, Lâm môn kiếm tông trong tay ta rơi vào kiếp nạn hủy diệt. Lâm húc nhật ta còn mặt mũi nào gặp lại các vị trưởng bối, sư huynh dưới đó. Chỉ có lấy cái chết, mới có thể chuộc tội! Ra tay đi.

- Sư bá!

- Tông chủ, xin lỗi, đệ tử có tội!

Rốt cục, thời gian giới hạn sắp tới gần, Tề thiên phóng là người đầu tiên không chịu nổi áp lực bởi vì từ phong phủ xuống, bi ai gầm lên một tiếng, xuất kiếm, kiếm phong bén nhọn, đâm thẳng vào người Lâm húc nhật.

Tiên huyết đỏ thẫm tràn ra chảy dọc theo lưỡi kiếm.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Tuyệt Diệt.

- A! Dừng tay.

Trong nháy mắt bị những kiếm khí này phong tỏa, mấy vị bán thần cùng truyền kỳ mang theo bất cam, phẫn nộ, khua tay điên cuồng rút gươm, liều mình bùng nổ lực lượng toàn thân. Nhưng mà không chờ bọn hắn bộc phát ra toàn bộ thực lực, pháp tắc không gian mà chí tôn thần thoại nắm trong tay tuyệt

đôi đã trói chặt tất cả giữa hư không.

Không cần giam cầm quá lâu, chỉ cần một cái chớp mắt.

Chỉ một giây sau, bảy đạo kiếm khí dưới ánh mắt tràn ngập căm thù cùng giận dữ của bảy người, xuyên thẳng qua trán bọn hắn.

Ầm!

Ngon lửa đen bùng cháy.

Không gian biến thành im lặng.

- Không! Vì sao? Vì sao?

Lâm húc nhật hồi quang phản chiếu, trợn ngược hai mắt, sâu trong đôi mắt chỉ còn tuyệt vọng cùng bất cam.

- Vì sao?

Dường như đối với vấn đề này cảm thấy mười phần buồn cười, Huyền thiên tông liếc mắt nhìn Lâm húc nhật, lạnh tanh nói.

- Năm đó, ta cũng hỏi qua ngươi câu này. Ta vì Lâm môn kiếm tông tiêu diệt Thánh ma điên, lập ra vô số công lao hãn mã. Nhưng mà vì duy trì hình tượng chính nghĩa, tông chủ kẻ nhiệm Lâm môn kiếm tông không thể là một kẻ cùng hung cực ác trên tay dính đầy máu tươi, các ngươi đâm lao phải theo lao, coi ta là một tên ma đầu khi sư diệt tổ rồi đánh chết...

Nói đến đây, đột nhiên hắn nhớ ra đây đã là chuyện quá khứ, có nói gì cũng không còn ý nghĩa, đơn giản phát tay nói.

- Đây cũng không phải là trọng tâm, trọng tâm chính là ta đã nói rồi, các ngươi Lâm môn kiếm tông trên dưới một môn sẽ bị diệt sạch. Nói được phải làm được! Ta cũng không thích nói khoác!

Phụt!

Lâm húc nhật học ra một ngụm máu tươi, trợn lớn hai mắt nhìn Huyền thiên tông, hận không thể lột da, xẻ thịt uống máu hắn.

Chung quy...

Khí tức sinh mạng trên người lão không ngừng tiêu tan. Lão cũng không còn đứng vững nổi nữa, cuối cùng rơi xuống đất.

Tông chủ Lâm môn kiếm tông, kiếm tông đệ nhất Thánh quang đế quốc, bỏ mình!

Cho tới lúc chết, cặp mắt lão vẫn trợn trừng ánh mắt chứa đầy bất cam, phẫn nộ, khúat nhục, dữ tợn.

Chết không nhắm mắt!

Yên tĩnh.

Toàn bộ Lâm môn kiếm tông trở nên yên tĩnh.

Chỉ một giờ trước đó, đây chính là nơi tổ chức đại điển truyền ngôi của Lâm môn kiếm tông, là nơi tụ hội của gần như toàn bộ cường giả trên đại lục, lúc này đã biến thành phế tích, hơn một vạn khách quý, người tham dự đều tan thành cát bụi, ngay cả kiếm tông đệ nhất Thánh quang đế quốc cũng không thoát khỏi kết cục này.

Nhìn đỉnh núi đã triệt để biến thành phế tích, nhìn tông chủ Lâm môn kiếm tông Lâm húc nhật bị máu nhuộm đỏ, đến chết vẫn nhìn chăm chăm hắn, Huyền thiên tông chợt nở nụ cười.

- ha ha....Ha ha ha... Ha ha ha hắc....

Lúc đầu chỉ là cười mỉm, sau đó tiếng cười to dần, biến thành cuồng tiếu, cuối cùng hắn cười như một kẻ thần kinh, cười không chút kiêng nể nào.

Nhưng mà trong tiếng cười lại không có vui sướng, không có hân hoan. Trong đó chỉ chứa sự điên cuồng, trụy lạc, phát tiết, trầm luân.

Huyền thiên tông rơi vào điên cuồng, giữa cơn cuồng loạn đó, đột nhiên hắn giờ cao Chí tôn ma kiếm trong tay.

Ầm!

Ngay khi hắn giờ cao thanh kiếm, ngọn lửa đen vô tận tràn ra từ trên người hắn, trong nháy mắt đã nuốt gọn xác chết của Lâm húc nhật nằm trên mặt đất.

Ngon lửa lan tràn khắp Lâm môn kiếm tông.

Toàn bộ Lâm môn kiếm tông chìm trong biển lửa, ánh lửa nhuộm đỏ cả một khoảng trời.

Bốn phương tám hướng vốn là một mảnh phế tích lặng ngắt như tờ. Lúc này đây, gần một triệu oan hồn không ngừng oán thán, kêu rên thảm thiết.

Nằm giữa đám hung linh, oan hồn đó là bóng dáng một người bị phủ kín trong ngọn lửa đen đang hùng hực cháy. Giống như một tên cuồng ma vừa bò ra từ trong địa ngục, hắc khí cao thanh ma kiếm màu ám hồng trong tay. Giữa bóng đêm vô tận, giữa biển lửa, giữa cơn điên cuồng, trong lúc rơi xuống, hắc khí thẳng mũi kiếm lên trời cao..

Mọi thứ... giống như một cơn ác mộng

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28

Nguồn bị nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29

Nguồn bị nhảy chương nha mời các bạn đọc chương 30.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 30: Thánh Quang Thần Vương.

- Đây không phải là sinh vật cấp chúa tể. Lực lượng của sinh vật cấp chúa tể tràn đầy bạo ngược cùng khủng bố. Trong một giới hạn nào đó có thể ảnh hưởng đến sự vận hành của thế giới chúng ta. Nếu mạnh mẽ phủ xuống, tính ổn định của không gian sẽ bị phá vỡ, hơn nữa...

Người đàn ông áo đen dừng một hơi, sau đó nói tiếp, trong giọng nói mang theo áp lực đến từ nội tâm.

- Hơn nữa, lực lượng của sinh vật cấp chúa tể cũng không thể nào mạnh mẽ đến trình độ này. Xích huyết phân thiên kiếm, Lâm trấn phương, hai bên liên thủ tương đương với hai vị chí tôn thần thoại. Ngay cả thần vương cũng có thể chống lại. Cho dù sinh vật cấp chúa tể mạnh mẽ hơn nữa cũng không thể bức họ đến bước đường cùng. Về điểm này, Huy hoàng thánh hoàng là người rõ ràng nhất.

Lời này vừa nói ra, nam tử vận trường bào tinh quang lại rời mắt nhìn về phía Huy hoàng thánh hoàng.

- Quả thật, Xích huyết phân thiên kiếm mà Lâm trấn phương nắm giữ. Thanh kiếm này là một trong những thần khí mạnh nhất Thiên hoàng, ngay cả Chí cao quyền trượng tập hợp đầy đủ quyền lực, vinh quang, tinh thần, tín ngưỡng của Thánh quang đế quốc ta cũng không thể áp chế lực lượng của nó. Một kiếm trong tay, phóng nhãn khắp Thánh quang đế quốc, trừ phi là thần vương vĩ đại đích thân ra tay. Bằng không, không ai có đầy đủ thực lực chiến thắng lão.

- Như vậy, ra tay là một vị thần vương. Thiên hoàng thế giới chúng ta, ngoại trừ Thánh quang thần vương vĩ đại cùng Liệt thiên thần vương, vẫn còn tồn

tại những cường giả thần vương khác hay sao?

Nam nhân mặc tình bảo mở miệng, nghi hoặc hỏi.

Ngay cả Tuyệt thiên thành chủ cũng nhìn về phía Huy hoàng thánh hoàng. Huy hoàng thánh hoàng chính là một trong 3 đại thánh hoàng của Thánh quang đế quốc. Mà Thánh quang đế quốc chính là đế quốc lớn nhất Thiên hoàng, cũng là đế quốc duy nhất thuộc về nhân loại. Thế lực của bọn họ trải rộng khắp mọi ngõ ngách trên Thiên hoàng thế giới. Chỉ sợ rằng toàn bộ Thiên hoàng thế giới, không có bất kỳ tin tức gì có thể giấu diếm khỏi tai mắt bọn họ.

- Thiên hoàng thế giới không tồn tại vị thần vương thứ ba.

Huy hoàng lắc đầu, hơi dừng lại sau đó tiếp tục bổ sung.

- Nhưng mà cũng không bài trừ trường hợp Thiên hoàng vẫn tồn tại thần vương cấp mà ngay cả Thánh quang đế quốc chúng ta cũng không biết được. Dù sao, Thiên hoàng thế giới quá rộng lớn, rất nhiều địa phương bị dị tộc cường đại chiếm giữ. Khu vực thuộc quán hạt của Thánh quang đế quốc chúng chỉ bằng một phần mười hai thế giới, mặt khác...

Nói đến đây, Huy hoàng thánh hoàng nhìn Tuyệt thiên thành chủ và nam nhân mặc tình bảo nói.

- Chư vị cũng cảm thấy, sau khi Nguyệt ma giới tiếp giáp thế giới chúng ta. Lượng lượng thiên địa đang nhanh chóng dị biến, tốc độ tu hành tại khe không gian thông tới Nguyệt ma giới so với tại Thiên hoàng thế giới nhanh hơn rất nhiều. Điểm này, Tuyệt thiên thành chủ hẳn là người cảm nhận sâu sắc nhất.

- Không sai.

Tuyệt thiên thành chủ gật đầu.

- Nguyệt ma giới là thế giới cao đẳng, lực lượng ẩn chứa trong trời đất so với Thiên hoàng thế giới nồng nặng hơn rất nhiều, nhưng cũng bạo ngược hơn rất nhiều. Mặc dù loại năng lượng này khó thuần hóa, khó khống chế. Nhưng nếu có thể luyện hóa được, sẽ mang đến lợi ích to lớn. Hơn nữa ta thành lập thành trì cạnh khe không gian tới Nguyệt ma giới là để quan sát các loại biến hóa của khe không gian, cùng sự biến đổi của hàng rào giữa hai thế giới... Gần đây, ta cảm thấy dường như sắp đột phá, cô động thần quốc.

- Sắp đột phá?

- Cô động thần quốc?

Lời này của Tuyệt thiên thành chủ khiến Huy hoàng thánh hoàng cùng nam nhân mặc tình bảo động dung.

Cô động thần quốc chính là độc quyền của cường giả Thần vương cảnh.

Tuyệt thiên thành chủ gằn cô động thần quốc, đây chẳng phải nói... hẳn sắp thành tựu thần vương?

Chấn kinh chỉ trong khoảnh khắc, hai người lập tức phản ứng lại, vội vàng chấp tay nói.

- Tuyệt thiên thành chủ, chúc mừng!

- Tuyệt thiên thành chủ thành lập thành trì cạnh khe không gian tới Nguyệt ma giới, cùng những sinh vật đáng sợ đến từ Nguyệt ma giới chém giết. Rốt cục thiên đạo thù cần, sắp bước vào thần vương!

- Chư vị khách sáo, nói chân chính cô động thần quốc còn hơn sớm. Không chừng chờ ta ngưng luyện ra thần quốc, nhị vị còn đã bước ra bước đó sớm hơn cả ta.

- Tuyệt thiên thành chủ khiêm nhường. Nếu không có đầy đủ tự tin, ai sẽ công bố ra tin tức này? Sợ rằng hiện tại, thần quốc của Tuyệt thiên thành chủ đã sắp cô động xong, vài ngày nữa là có thể đại công cáo thành.

- Cô động thần quốc cần đến rất nhiều thịnh thạch không gian. Cho dù ta không ngừng điều động pháp tắc không gian xung quanh thành trì cũng vẫn là một công trình vĩ đại. Trong thời gian ngắn, chỉ sợ khó có thể thực hiện được.

- Lúc này Thiên hoàng thế giới chúng ta đang phải đương đầu với rất nhiều nguy cơ, bên ngoài là ma thú Nguyệt ma giới hoành hành bốn phía, chỉ chờ khe không gian xuất hiện là lao thẳng tới thế giới chúng ta. Bên trong lại là dị tộc nhân nhìn chằm chằm, mưu toan chiếm đoạt quốc gia, lãnh thổ của nhân loại. Ngay cả trong nội bộ nhân loại chúng ta cũng xuất hiện người có ánh mắt thiên cận, không để ý đến đại cục, vì tư tâm mà chém giết Lâm trăn phương kiếm thân... Nếu Tuyệt thiên thành chủ có thể trở thành thần vương. Nội tình của nhân loại chúng ta sẽ mạnh hơn một ít, trong trận hạo kiếp đến từ Nguyệt ma giới này, tận khả năng tranh thủ cho chúng ta một đường sinh cơ.

- Ta sẽ tận lực... Nhưng mà hiện tại, chúng ta phải lý giải, rốt cục vì mục đích gì mà vị thần vương kia lại chém giết Lâm trăn phương. Nếu không, tại hậu phương tồn tại một nhân tố bất an như vậy, ngay cả chúng ta trên tuyến tuyến chém giết sinh vật cấp chúa tể, cũng cảm thấy lo lắng.

- Không sai, phải điều tra rõ ràng chuyện này.

- Một khi thần vương xuất thủ, sẽ xuất hiện chấn động không gian và năng lượng cực lớn. Cố ý muốn điều tra, không phải là việc quá khó...

- Đối phương không phải là một vị thần vương.

Nhưng lúc này, một thanh âm vang lên giữa hư không.

Nghe được thanh âm này, ba người ngẩn ra, sắc mặt Huy hoàng thánh hoàng biến thành vui mừng. Một giây sau, ba người đồng thời quay người nhìn về phía một nam nhân trung niên vừa xé rách hư không cung kính hành lễ.

- Thánh quang thần vương bệ hạ.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 31: Chí Tôn Ma Kiếm.

- Tuyệt thiên thành chủ, Huy hoàng thánh hoàng, Phương trụ vũ các hạ.

Thánh quang thần vương hoàn lễ.

Thần vương vượt lên trên thần thoại, nhưng cũng không tồn tại chênh lệch cảnh giới. Nếu lấy truyền kỳ cảnh mà nói, nhiều nhất chỉ giống như sự khác biệt giữa sơ kỳ và trung kỳ mà thôi. Bởi vậy cho dù là cường giả cấp thần vương, đứng trước mặt 3 vị chí tôn, Thánh quang thần vương vẫn không có tư cách sỉ diện.

Sở dĩ ba vị chí tôn thần thoại tôn kính Thánh quang thần vương ngoại trừ bởi vì hắn có thực lực thần vương ra, chủ yếu là do những cống hiến của Thánh quang đế quốc đối với Thiên hoàng thế giới.

Chính bởi vì sự tồn tại của Thánh quang đế quốc mà tình cảnh cường quốc san sát, chur hầu cát cứ tranh phong mới chấm dứt, Thiên hoàng thế giới mới được thống nhất. Mặc dù vẫn còn tồn tại rất nhiều thế lực khác như Bất lạc thành, Bất hủ chi sơn, Lâm môn kiếm tông, nhưng chỉ ít trong toàn bộ thế lực nhân loại trên Thiên hoàng thế giới, chỉ có một quốc gia, mà lời nói của Thánh quang thần vương cũng có thể đại biểu cho lời nói của toàn thể nhân loại.

- Thánh quang thần vương thần vương bệ hạ, ngài vừa nói, người chém giết Lâm trấn phương và khiến cho Xích huyết phản thiên kiếm vỡ nát không phải là một vị thần vương?

Thánh quang thần vương khẽ gật đầu:

- Đối phương chỉ là cường giả thần thoại cảnh giống như Lâm trấn phương mà thôi.

- Chỉ là thần thoại cảnh? Chẳng lẽ là một nhóm người?

- Không! Chỉ một!

- Chỉ một người?

Tuyệt thiên thành chủ chấn kinh.

- Chỉ một người lại có khả năng giết chết Lâm trấn phương và Xích huyết?

Phương trụ vũ cả kinh nói.

- Bệ hạ, Lâm trấn phương kết hợp cùng Xích huyết kiếm tương đương với 2 vị thần thoại cảnh. Ngoại trừ thần vương ra, ai có thể chém giết cả hai? Coi như là ta, tay cầm Chí cao quyền trượng, cũng không có khả năng đánh bại Lâm trấn phương, cho dù là.... Trận chiến này đánh tiếp cũng phải kéo dài 3 ngày 3 đêm, tuyệt đối sẽ vang dội khắp Thiên hoàng. Nhưng mà hiện tại, dường như toàn bộ quá trình chỉ kéo dài một ngày đêm... Thậm chí cũng không hề phát sinh tình cảnh chiến đấu kịch liệt?

- Huy hoàng thánh hoàng, trong hư không vẫn còn để lại dấu mồi!

- Trong hư không?

Thánh quang thần vương không nói gì bằng vào pháp tắc không gian cường đại mà bản thân nắm trong tay, hắn chỉ cần vung tay nắm chặt. Chỉ một giây sau, một đạo kiếm khí sắc bén không gì tả được còn lưu lại cạnh đó bộc phát ra.

- Không tốt!

- Bệ hạ cẩn thận!

Trong nháy mắt kiếm khí bộc phát, Tuyết thiên thành chủ, Huy hoàng thánh hoàng, Phương vũ trụ đồng loạt hét lớn, lập tức triển khai thực lực đáng sợ của thần thoại cảnh, khí tức mệnh mông cuộn cuộn từ trên người họ tràn ra khắp bốn phương tám hướng. Lực lượng pháp tắc không gian dưới sự khống chế khiến cho toàn bộ hư không gần như ngưng đọng lại.

- Chư vị an tâm!

Thánh quang thần vương phát tay, dường như không cảm thấy sự uy hiếp của đạo kiếm khí kia, bình tĩnh nói.

- Chỉ là một luồng kiếm ý còn sót lại mà thôi. Ngay kiếm khí tàn dư cũng không bằng, đối với chúng ta, không đáng được nhắc tới.

Nghe được lời này của Thánh quang thần vương, ba người mới bình tĩnh lại, thu liễm lại lực lượng đáng sợ của bản thân. Nhưng mà nghĩ tới việc chỉ vì một luồng kiếm ý còn sót lại, lại khiến cho ba người gây ra động tĩnh lớn đến như vậy, trong lúc nhất thời ba người đều cảm thấy nhục nhã.

- Chư vị không cần để tâm, đối mặt với kiếm ý trong đạo kiếm khí này, phản ứng của các ngươi mười phần bình thường. Trên thực tế, lần đầu tiên ta cảm nhận được luồng kiếm ý này, phản ứng so với các ngươi còn kịch liệt hơn, ngay cả thần quốc đều triệu hoán ra.

- Hả?

Nghe được Thánh quang thần vương nói vậy, sắc mặt ba người mới hơi dịu xuống.

Trong đó, Tuyết thiên thành chủ có tu vi cao nhất, lập tức thu liễm tâm thần, hỏi.

- Chẳng lẽ đạo kiếm khí này là do vị chí tôn thần thoại chém giết Lâm trăn phương cùng Xích huyết phản thiên kiếm lưu lại? Thánh quang thần vương bệ hạ có thể tìm ra nó, đồng thời theo như lời ngài nói, chẳng lẽ ngài đã từng gặp loại kiếm khí này, chẳng lẽ ngài biết thanh kiếm này?

- Không chỉ ta, Tuyết thiên thành chủ cũng biết thanh kiếm này. Chỉ là trong lúc nhất thời ngươi không nghĩ tới mà thôi, có lẽ, trong lòng ngươi đã có suy đoán nhưng lại không dám thừa nhận.

- Ta cũng biết...?

Lời Thánh quang thần vương nói, khiến cho Tuyết thiên thành chủ cảm thấy nao nao. Ngay lập tức, dường như nghĩ tới điều gì, sắc mặt hấn đại biến.

- Chẳng lẽ là...

Thánh quang thần vương khẽ gật đầu.

- Chí tôn ma kiếm!

- Chí tôn ma kiếm?

Chứng kiến Tuyết thiên thành chủ vị cường giả chuẩn vương cấp nói ra những lời này, mặt mày liền biến sắc, Phương vũ trụ, huy hoàng thánh hoàng vội vàng hỏi.

- Đây rốt cục là xảy ra chuyện gì?

- Chí tôn ma kiếm? Một thanh ma kiếm? Vì sao ta chưa từng nghe qua tên của thanh kiếm này?

- Chư vị chưa nghe nói nói là chuyện bình thường? Nhân loại chúng ta có ba đại thần khí, Xích huyết phản thiên kiếm trong tay Lâm trăn phương, Chí cao quyền trượng của Thánh quang đế quốc, cùng Liệt thiên thần giáp trong tay Liệt thiên thần vương. Ba đại thần khí nếu đồ qua năng lực đặc thù ra, bản thân khí linh cũng có thể chống lại chí tôn thần thoại. Nhìn khắp thiên hoang thế giới, bao quát cả các dị tộc bên trong, ba kiện thần khí này cũng có thể đứng trước mười.

Tin tức này cũng không tính là bí mật, mọi người có mặt nơi này đều biết rõ, liền khẽ gật đầu.

- Nhưng mà thế giới của chúng ta có thần khí. Những thế giới khác cũng có, Nguyệt ma giới cũng không phải là ngoại lệ.

- Thế giới cao đẳng Nguyệt ma giới? Chẳng lẽ thần khí vị chí tôn thần thoại tiêu diệt Lâm môn kiếm tông cầm trong tay, chính là thần khí của Nguyệt ma giới?

Thánh quang thần vương gật đầu.

- Không sai, chính là thần khí của Nguyệt ma giới. Nguyệt ma giới tổng cộng có bốn đại thần khí. Chí tôn ma kiếm, Nguyệt thần, luân hồi, Lôi đình trượng. Mà có được kiếm ý đáng sợ đến mức này chính là Chí tôn ma kiếm.

- Chỉ có bốn kiện thần khí?

Phương trụ vũ hỏi.

So với Thiên hoàng thể giới có mười đại thần khí, Nguyệt ma giới chỉ còn bốn kiện thần khí, dường như hơi ít một chút.

- Chỉ có bốn kiện?

Nghe được lời này của Phương trụ vũ, Tuyệt thiên thành chủ cười khò.

- Bốn kiện? Bốn kiện còn chưa đủ sao? Thần khí như vậy, nhiều hơn một chút chỉ sợ toàn bộ Thiên hoàng thể giới sẽ bị hủy diệt!

- Hủy diệt thiên hoàng thể giới?

Vừa nghe được những lời này, Phương trụ vũ, Huy hoàng thánh hoàng biến sắc.

- Làm... Làm sao có thể....

- Tuyệt thiên thành chủ cũng không hề nói quá..

Thánh quang thần vương tiếp lời.

- Nguyệt ma giới là thể giới cao đẳng, uy năng của thần khí thể giới cao đẳng lớn đến bậc nào? Tại sao Nguyệt ma giới lại gần như tan vỡ? Vì sao hàng rào của Thiên hoàng thể giới lại bị nghiền nát cuối cùng nổi lên tới Nguyệt ma giới? Cũng bởi vì cường giả tuyệt thế của Nguyệt ma giới cầm trong tay bốn đại thần khí bạo phát một trận đại chiến kinh thiên.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 32: Âm Mưu .

- Nguyệt ma giới chính là bị bốn thanh thần khí này đánh nát?

- Nói chính xác hơn chính là bị Chí tôn ma kiếm đánh nát.

Nói đến đây, giọng nói của Thánh quang thần vương có chút thổn thức.

- Trận đại chiến này, Chí tôn ma kiếm đánh bại Nguyệt thần, chém giết Luân hồi, đánh nát Lôi đình trượng, khẳng định địa vị vô thượng thần khí đệ nhất của tam giới, kiếm khí của nó xuyên thủng tam giới, khiến cho Nguyệt ma giới, Thiên hoàng thể giới cùng địa cầu nổi thông với nhau. Cũng bởi vậy mà toàn bộ Thiên hoàng thể giới chúng ta mới lâm vào trận họa kiếp này....

- Một mình Chí tôn ma kiếm lại có thể chống lại tam đại thần khí?

- Có thể nói như vậy mọi người còn chưa cảm nhận được sự cường đại của Chí tôn ma kiếm, các người có biết thực lực chân chính của Nguyệt thần, Luân hồi, Lôi đình trượng?

- Thực lực chân chính?

Thấy Thánh quang thần vương có ý nhấn mạnh điểm này, hơn nữa nghĩ tới việc Nguyệt ma giới là một thể giới cao đẳng, Phương trụ vũ, Huy hoàng thánh hoàng nhất thời nghĩ đến điều gì, cả đám hít một hơi khí lạnh.

- Thần vương?

- Thần vương?

Thánh quang thần vương lắc đầu, nặng nề phun ra một câu mang tính chất bạo tạc.

- Thần hoàng?

- Thần hoàng? Là thần hoàng? Ba đại thần khí của Nguyệt ma giới lại có thể sánh ngang với tồn tại vĩ đại Thần hoàng?

Khiếp sợ!

Khiếp sợ đến khó có thể tin được!

Ngay cả Phương trụ vũ, Huy hoàng thánh hoàng đường đường là chí tôn thần thoại vĩ đại cũng không nhìn được hô lớn. (Đơn giản hai người bọn họ sợ đến ngáy người)

- Tuyệt thiên thành chủ?

Phương trụ vũ còn chưa hồi phục tinh thần, dời mắt nhìn về phía Tuyệt thiên thành chủ.

- Thần hoàng!

Tuyệt thiên thành chủ nhấc lại, sự quả quyết cùng nặng nề trong giọng nói đã triệt để đánh tan ảo tưởng trong lòng hai người bọn họ.

- Thần hoàng? Lại là thần hoàng!

- Ba đại thần khí! Ba đại thần hoàng! Chỉ cần một trong ba thần khí đã hoàn toàn có thể phá hủy Thiên hoàng thế giới! Chí tôn ma kiếm lại có thể...

Huy hoàng thánh hoàng, Phương trụ vũ nhìn nhau, ánh mắt chứa đầy sự khiếp sợ.

- Không ngờ Lâm trấn phương lại đắc tội một tồn tại đáng sợ như vậy, khiến cho đối phương cảm Chí tôn ma kiếm đánh đến cửa trả thù?

- Nghiêm khắc mà nói, Lâm trấn phương cùng Xích huyết phân thiên kiếm vẫn lạc chỉ là chuyện nhỏ, Chí tôn ma kiếm xuất hiện trở lại mới là chuyện lớn. Chúng ta phải nghĩ biện pháp ngăn cản Chí tôn ma kiếm.

Thánh quang thần vương trầm giọng nói.

- Ngăn cản chí tôn ma kiếm? Làm sao ngăn cản, Chí tôn ma kiếm, đây là tồn tại ngay cả Nguyệt ma giới ba đại thần khí đều có thể đánh bại, thậm chí chém giết... Ba đại thần khí, mỗi một thanh có thể sánh ngang thần hoàng, Chí tôn ma kiếm lại có thể chém giết.. Chẳng phải là... cảnh giới tối cao trong truyền thuyết... Thần đế?

Thánh quang thần vương có thể lý giải việc Phương trụ vũ sợ hãi. Dù sao chênh lệch giữa hai bên là quá lớn.

- Uy lực của Chí tôn ma kiếm rất lớn. Thế nhưng nó có một khuyết điểm chí mạng, chính là không có khí linh.

- Không có khí linh?

- Đúng vậy, nói chính xác hơn, là khí linh chưa hoàn chỉnh. Chí tôn ma kiếm chỉ có bản năng, nó còn chưa trưởng thành hoàn toàn, chỉ dựa theo bản năng mà hành động. Bất luận kẻ nào, chỉ cần có thể ngăn cản bản năng của Chí tôn ma kiếm, không bị lực lượng của nó ảnh hưởng là có thể hàng phục Chí tôn ma kiếm. Loại bản năng này chính là nguồn gốc lực lượng của nó. Những cảm xúc như căm hận, tội ác, giết chóc, hủy diệt, tham lam, sợ hãi, tuyệt vọng... đều thuộc về phạm trù bản năng của nó, trái tim càng đen tối, bản năng của Chí tôn ma kiếm lại càng cường đại, lực lượng của nó dưới sự kích thích của loại cảm xúc đen tối này, tăng trưởng vô hạn.

Nói đến đây, Thánh quang thần vương hơi ngừng lại. Lúc này, hắn nhớ tới một truyền thuyết nghe được từ Nguyệt ma giới.

Truyền thuyết kể rằng, năm đó, một vị thần hoàng của Nguyệt ma giới bởi vì có thể kích phát toàn bộ bản năng của Chí tôn ma kiếm, chiếm được sự trợ giúp của Chí tôn ma kiếm, cuối cùng thành tựu lực lượng chí cao vô thượng- thần đế.

Thậm chí, sau khi thành đế, dựa vào ma lực vĩ đại của Chí tôn ma kiếm, dưới sự vây công của ba đại thần đế, đánh chết hai đại thần đế. Chỉ còn cường giả đệ nhất Nguyệt ma giới năm đó, giới chủ Nguyệt ma giới, Nguyệt ma thần đế, dựa vào lực lượng bốn nguyên của Nguyệt ma giới là có thể sống sót sau trận chiến ấy.

Vinh quang của Thánh quang đế quốc đã không còn huy hoàng như thời kỳ khai quốc nữa, bên trong quốc nội thánh quang đế quốc, vô số thế lực lớn như Bất hủ chi sơn, Bất lạc thành... thừa dịp Thánh quang đế quốc cùng ma thú khai chiến, mọc lên như nấm sau mưa, ảnh hưởng cực lớn đến địa vị thống trị của Thánh quang đế quốc trên Thiên hoàng thế giới. Nếu như hắn có được Chí tôn ma kiếm, hàng phục được bản năng của Chí tôn ma kiếm, có được sự trợ giúp của ma kiếm, đến lúc đó....

Thánh quang đế quốc dưới sự dẫn dắt của hắn, sẽ đi tới huy hoàng trước nay chưa từng có!

Thậm chí...

Thậm chí có thể hoàn thành sự nghiệp vĩ đại mà ngay cả đại đế khai quốc cũng không thể làm được!

Nhất thống Thiên hoàng.

Nghĩ vậy, Thánh quang thần vương thu lại chút tiểu tâm tư, lập tức trầm giọng nói.

- Sự đe dọa tới từ Chí tôn ma kiếm là quá lớn. Bản năng trên thân kiếm sẽ thúc đẩy kí chủ không ngừng giết chóc, không ngừng hủy diệt để nó hấp thu lực lượng. Một ngày nào đó, khi lực lượng của nó cường đại đến một trình độ nhất định sẽ không còn người nào có thể ngăn cản. Thiên hoàng thế giới chúng ta không thể so sánh với Nguyệt ma giới. Nguyệt ma giới có ba đại thần đế, hơn mười vị thần hoàng, thần vương chúa tể nhiều vô số kể, nhưng bị Chí tôn ma kiếm mang đến tai kiếp cuối cùng rơi vào kết cục gần như bị hủy diệt. Chúng ta tuyệt đối không cho phép tràng cảnh này tái hiện tại Thiên

hoàng thế giới. Bởi vậy, kế tiếp, thỉnh chừ vị điều động nhân thủ, chú ý tới mọi động tĩnh bên trong cảnh nội của mình. Nếu có tin tức gì, xin hãy lập tức thông báo cho ta. Đến lúc đó, sẽ do ta chủ trì đồng loạt ra tay hàng phục Chí tôn ma kiếm, một lần hành động trấn áp thanh ma kiếm này.

- Thánh quang thần vương yên tâm, nếu như phát hiện tin tức của Chí tôn ma kiếm, ta sẽ lập tức thông báo cho bộ hạ biết.

Phượng trụ vũ dùng sức gật đầu.

Tuyệt thiên thành chủ cũng hiểu rất rõ nguy cơ mà Chí tôn ma kiếm mang lại, lập tức trịnh trọng nói.

- Ta cũng sẽ huy động lực lượng của Bất lạc thành, tìm kiếm nơi hạ lạc của Chí tôn ma kiếm. Lực lượng của chí tôn ma kiếm tới từ giết chóc, hủy diệt, căm hận sợ hãi, tuyệt vọng, để có thể khiến cho ma lực của nó càng thêm mạnh mẽ, khẳng định kí chủ sẽ còn tiếp tục ra tay. Ta tuyệt đối không cho phép tái kiếp như vậy phát sinh lần thứ hai.

- Quả nhiên Tuyệt thiên thành chủ thâm minh đại nghĩa (biết lo nghĩ chu toàn cho đại cục)

Thánh quang thần vương khen ngợi, sau đó quay sang Huy hoàng thánh hoàng thánh hoàng nói.

- Chuyện tình bên Lâm môn kiếm tông, ta giao lại cho ngươi xử trí. Không ngờ Chí tôn ma kiếm lại xuất hiện tại Thiên hoàng, ta cần sắp xếp vài chuyện.

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 33: Chống Lại .

Sâu trong rừng rậm, cây cối um tùm, ma thú hoành hành, một bóng dáng màu xanh lão đảo va vào một cây đại thụ, lực va đập cực mạnh khiến cho cả thân cây rung rung.

- Gào!

Một con ma thú loài báo cư trú trên cây gặm nhẹ, mang theo vui vẻ vì con mồi đưa tới tận miệng.

Nhưng mà không đợi nó tấn công, nhân loại nhỏ bé trước mắt đã phát giác ra nó, thân hình hần vốn đang lung lay chợt quay phát đầu lại, ánh mắt dừng trên người nó. Trong một sát na, một loại sợ hãi không nói thành lời xuất hiện trong đầu nó, mặc dù không được thông minh, không thể hiểu được nguồn gốc của loại cảm giác sợ hãi này đến từ đâu, nhưng nó vẫn theo bản năng muốn nhún người phóng mình thoát khỏi khu vực này.

Chỉ là, nó còn chưa kịp hành động, một đạo kiếm quang đã bắn tới.

Chỉ nháy mắt sau, ngọn lửa màu đen đã bùng lên từ bên trong thân thể nó, một con ma thú cấp linh chủ đủ để tiêu diệt một tiểu đội nghìn người đã hóa thành tro bụi.

Rầm!

Nam nhân mặc áo lam té xuống một vùng nước đọng trên mặt đất, nước bắn tung tóe kèm theo tiếng vọng lại từ trong rừng.

Người này không phải ai khác chính là đầu sỏ dẫn tới tai kiếp diệt môn của Lâm môn kiếm tông- Huyền thiên tông. Giờ phút này hần còn đâu bóng dáng bề ngễ thiên hạ, sở hướng vô địch như lúc diệt Lâm môn kiếm tông. Cả người bị khói đen bao trùm, nhìn qua như một kẻ đang dây dụa trong một loại sợ hãi cực đoan. Thình thoảng màn khói đen lại huyền hóa ra đủ loại khuôn mặt mang theo biểu cảm, có phần nộ, có sợ hãi, có tuyệt vọng, kêu rên.

- Mơ tưởng! Mơ tưởng!

Tiếng gầm rú trầm thấp, dường như người nam nhân này đã rơi vào tuyệt vọng.

- Mồn không chế ta, muốn nô dịch ta, muốn biến ta thành khôi lỗi của ngươi, vọng tưởng! Ngươi tính là thứ gì! Dám nhắm vào ta? Cút cho ta! Thân xác của ta, ý chí của ta, linh hồn của ta, chỉ thuộc về ta, không ai có thể không chế ta, không ai có thể nắm giữ vận mệnh của ta, không ai có thể chúa tể tương lai của ta! Không một ai!

Huyền thiên tông gào thét, từng cột khói đen trào ra từ trong miệng của hần mang theo tiếng gầm thét như tiếng nổ.

- Giết chóc, căm hận, oán hận, tham lam, dục vọng, phần nộ, thống khổ, sợ hãi, tuyệt vọng.. đều có thể tăng thêm lực lượng của ngươi. Nhưng muốn dựa vào những thứ này không chế thần trí của ta, muốn biến ta thành đày tớ của ngươi, đừng vọng tưởng! Ngươi chỉ là một thanh kiếm, chỉ là một công cụ, khi cần thì ta sử dụng, khi không cần thì không dùng. Ta là chủ nhân, tất cả mọi thứ của ngươi đều thuộc về ta, lực lượng của ngươi là để phục vụ ta. Giết chóc cùng hủy diệt Vẫn kiếm sơn, ta cho ngươi lực lượng, nhưng nếu ta nguyện ý, ta tùy thời có thể phá hủy ngươi! Phá hủy ngươi!

Huyền thiên tông đang lăn lộn dưới đất đột nhiên bò dậy, thanh kiếm hần nắm chặt trong tay chính là thần khí vô thượng giết chết chỉ tôn thần thoại Lâm trăn phương cùng Xích huyết phản thiên kiếm- Chỉ tôn ma kiếm!

- Ta mới là chủ nhân của ngươi, ta mới là.

Huyền thiên tông giữa cơn cuồng loạn, hai mắt trợn ngược, hai tay nắm chặt chuôi của Chỉ tôn ma kiếm, lực lượng kinh khủng của chỉ tôn thần thoại không chút kiêng dè phát tiết trên thân thanh ma kiếm. Lực lượng mà hần sử dụng đủ để có thể bóp nát một ngọn núi thành mạt phẫn.

Dường như..

Hần đang muốn bóp nát chuôi kiếm màu ám hồng trong tay mình.

- Còn muốn phản kháng?

- Cút!

Chiu!

Một đạo kiếm ảnh màu ám hồng như lưu quang bắn thẳng về phía trước, xuyên thủng vô số gốc đại thụ. Dưới cú ném này, thanh kiếm trực tiếp bị ném bay ra xa hơn một vạn mét.

Huyền thiên tông ném một cú toàn lực, lực đạo lớn đến thế nào, mãnh liệt đến thế nào? Đừng nói ném chuôi kiếm ra xa hơn vạn mét, cho dù mười vạn, trăm vạn mét cũng vô cùng dễ dàng.

Chỉ là, chỉ là sau khi thanh kiếm này bay ra xa hơn vạn mét, đột nhiên thân kiếm chấn động kịch liệt. Trong nháy mắt không ngờ nó chủ động bay trở lại. Mà Huyền thiên tông sau khi ném đi Chỉ tôn ma kiếm, giống như là mất đi thứ quý trọng nhất, chột ngẩn người.

- Không! Ngươi không không chế được ta! Ngươi không không ảnh hưởng được ta!

Tiếng gầm rú trầm thấp, kéo dài dai dẳng.

Dường như hần đang dốc hết sức xua tan cảm giác mê luyến, coi trọng, lệ thuộc vào Chỉ tôn ma kiếm trong tâm trí.

Thế nhưng..

Vô ích.

Chiu.

Khí Chỉ tôn ma kiếm bay trở lại, phát sinh một tràng kiếm minh. Toàn bộ tín kiện, kiện trì trong tâm trí hần hoàn toàn đổ nát.

- Không!

Sau một tiếng gầm rú mang theo tuyệt vọng cùng thống khổ, hần dường như không thể khống chế bản thân nhào ra ngoài, hung hăng nắm chặt Chỉ tôn ma kiếm trong tay, thần sắc cuồng hỉ lại mang theo sự điên cuồng cùng bất cam.

- Ta! Chỉ tôn ma kiếm là của ta, không ai có thể cướp khỏi tay ta! Chết! Tất cả người ngăn cản ta đều phải chết!

- Giết! Chỉ tôn ma kiếm nơi tay, không ai có thể ngăn cản ta! Ta là thiên hạ vô địch!

Giữa tiếng gào thét đầy điên cuồng, vô vàn khói đen bốc ra từ thất khiếu của hần, thậm chí vài nơi đã xuất hiện ngọn lửa màu đen chầm chậm bùng cháy.

Ngay khi ngọn lửa đen xuất hiện, Huyền thiên tông vốn đang rơi vào điên cuồng chỉ cực chợt khôi phục một tia thanh minh.

- Không!

Máu thịt văng tung tóe.

Chỉ trong nháy mắt, toàn bộ bàn tay phải vốn đang nắm chặt Chỉ tôn ma kiếm đã bị chân khí cường đại chấn thành phần vụn, máu thịt văng tung tóe. Chỉ tôn ma kiếm cũng bị lực chấn động bắn thẳng ra ngoài xuyên thủng một gốc đại thụ cách đó trăm thước.

- Không! Tay phải ta muốn cầm ngươi, ta phá hủy tay phải, thân thể ta muốn gần ngươi, ta hủy diệt nhục thân, linh hồn ta muốn khuất phục trước lực lượng của ngươi, ta hủy diệt linh hồn! Ta tuyệt đối sẽ không khuất phục ngươi! Ta tuyệt đối sẽ không trở thành đày tớ của ngươi! Ta tuyệt đối sẽ không để cho ngươi khống chế tư tưởng của ta! Tuyệt đối sẽ không!

Ỉ ầm

Tiếng rống như sấm nổ, sóng âm sinh ra mang theo khí lăng bằng mắt thường có thể thấy được khuếch tán khắp bốn phương, tám hướng. Uy áp cùng

khủng bố ẩn chứa trong đó khiến cho các động vật nhỏ, ma thú cấp thấp hoạt động ở gần đó lập tức bỏ trốn mất dạng. Ngay cả ma thú cấp linh chủ thống trị một phương có thể tạo thành uy hiếp cực lớn cho các thành trì của nhân loại cũng không thể át chế sự sợ hãi trong lòng, theo bản năng nhảy chóng bỏ chạy theo hướng ngược lại.

- Tuyệt không

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Tiểu Đội .

Trăng sáng mây thưa.

Ánh sao sáng chói, giống như ân điển cửu thiên ban tặng, lưa thưa rải xuống khu rừng.

Đây không phải là một bức tranh phong cảnh bóng đêm đẹp tuyệt, nhưng lại ang theo sự yên lặng và âm áp đến lạ thường.

- Ba ngày nữa, chỉ ba ngày nữa thôi sẽ tới được đế đô của Thánh quang đế quốc, rốt cuộc ta cũng có thể nhìn thấy tận mắt đô thành của đế quốc vĩ đại nhất, thật sự quá tuyệt vời.

Từ trong bóng tối, một giọng nói từ khu rừng vọng lại.

Giữa màn đêm yên tĩnh, giọng nói đó thực sự quá rõ ràng.

Nếu quan sát tỉ mỉ, có thể thấy được giữa khoảng rừng cạnh đó, một đoàn đội đang ngồi vây quanh đồng lửa.

Đoàn đội này cấu thành từ bốn người.

Vừa nói chuyện là một người thanh niên với mái tóc dài màu xanh nhạt, khuôn mặt mang theo nụ cười như ánh dương quang. Thanh niên này nhìn qua chỉ chừng 22, 23 tuổi. Với độ tuổi như vậy, đối với một thế giới bị ma thú chiếm đóng giống như Thiên hoàng mà nói, hiển nhiên là đã quá già đời, thậm chí đã từng trải qua chém giết sống chết cùng ma thú, nhưng trên khuôn mặt của hắn nhìn không ra nửa điểm khí tức phong trần cùng tang thương.

Sự ngây thơ vẫn còn đó.

Khuôn mặt ngây thơ cộng với tướng mạo tuấn mỹ đủ để khiến cho mọi thiếu nữ trên thế giới ghen ghét khiến cho bất luận kẻ nào nhìn thấy hắn lần đầu tên đều sẽ hoài nghi rốt cuộc đây là tên tiểu bạch kiểm mà vị quý tộc nào nuôi dưỡng, hay bản thân hắn đã có xuất thân quý tộc cao quý.

Ngoài thanh niên này ra, hai người bên cạnh một người là một vị thanh niên thành thực nhìn qua tầm 27, 28 tuổi cùng một vị thiếu nữ nhìn qua còn nhỏ tuổi hơn cả người thanh niên tóc lam.

Tướng mạo thiếu nữ chỉ được coi là trung thượng, nhưng đôi mắt to tròn, lúng liếng, trong veo lại khiến cho bất cứ kẻ nào đều cảm thấy rung động. Giống như mang theo một loại ma lực có thể nhìn thẳng vào linh hồn, có thể gột rửa mọi tà niệm, tội ác trong trái tim khiến cho trái tim trở nên an bình, tường hòa. Rất khó tưởng tượng nổi, tại một thế giới mà ma thú hoành hành như vậy, vẫn còn có người có thể bảo trì trái tim của mình thuần khiết giống như là không nhiễm một hạt bụi.

- Thánh quang đế đô? Rất lâu trước đó ta đã từng nghe qua nơi này. Trước đó chúng ta đã thấy rất nhiều điều mới lạ ở Lam hải thành thực khiến cho ta mở mang tầm mắt. Lúc này tới Thánh quang đế đô, nhất định chúng ta phải vui vẻ một phen. Lãng nguyệt, ngươi thấy có phải không?

Thanh niên nói chuyện, dẫn phát lòng hiếu kỳ của thiếu nữ, khiến cho khuôn mặt của nàng vốn đang mang theo vẻ mệt mỏi lập tức tràn đầy sức sống trở lại.

- Tốt, Tuyền tuyền, nghe lời ta, chờ chúng ta đến Thánh quang đế đô, phải chơi một mạch ba ngày liền.

- Ba ngày, ba ngày quá ít, ít nhất phải chơi cả nửa tháng

- Nửa tháng thì nửa tháng.

Lãng nguyệt gật đầu thật mạnh. Thấy người thiếu nữ tên Tuyền tuyền giờ cao bàn tay trắng nõn ra, hai người rất có ăn ý, lãng không đập tay đến bóp một cái, trong nháy mắt đã hiểu được ý nhau.

Thấy cảnh này, thanh niên áo trắng đứng bên cạnh chỉ im cười, tùy ý để cho hai người làm ầm ĩ. Mà thanh niên áo xanh dường như có chút xúc động, không nói gì.

- Đáng tiếc, chúng ta không thể đến Ván kiểm thành. Nghe nói, Ván kiểm thành là tòa thành do tông môn đệ nhất Thánh quang đế quốc Lâm môn kiểm tông thành lập. Nếu như có thể đi xem một chút, khẳng định có thể chứng kiến sự phồn hoa đô hội.

Thiếu nữ tên Tuyền tuyền nghe xong lời này, cũng có chút ủ ê.

- Ván kiểm thành... Haizz, nghe nói Ván kiểm thành có một loại đặc sản tên là Long duyên hương chỉ có ở trên Ván kiểm sơn. Chỉ cần sử dụng một chút loại hương thảo này sẽ có thể khiến cho hương thơm lưu lại trên người đến vài ngày không tan. Đáng tiếc, chỉ sợ sau này không mua được nữa rồi.

- Ủ, nghe nói lúc này Ván kiểm thành đã bị phong tỏa. Nghe nói, Lâm môn kiểm tông bị người ta diệt tông. Thực là khó tin, Lâm môn kiểm tông, đây chính là kiểm tông đệ nhất Thánh quang đế quốc, nghe nói trong tông có cả cường giả chí tôn thần thoại vĩ đại tọa trấn, môn hạ có tới ba mươi mấy vạn đệ tử, cao thủ nhiều vô số. Tông môn cường đại như vậy lại bị diệt tông. Không biết người ra tay, sẽ đáng sợ đến trình độ nào?

- Đúng vậy, trong Lâm môn kiểm tông có tới trăm vạn nhân khẩu nhưng ngay cả một người cũng không còn sống sót. Thủ đoạn của người này thật là độc ác, trong đó sợ rằng có không ít người vô tội.

Lăng nguyệt gật đầu, vừa nghĩ tới việc trên trăm vạn người bị giết chết, sắc mặt có chút hoảng sợ.

- Thật đáng sợ, nhiều người như vậy, thật không biết vì sao tên xấu xa kia có thể hạ thủ được.

- Đúng vậy, Lăng nguyệt, ngươi nhớ kỹ sau này nếu gặp phải hắn, lập tức chạy được bao xa thì chạy.

Lăng nguyệt gật đầu thật mạnh.

- Đáng tiếc, Long duyên hương của ta.

- Tuyền tuyền, ngươi yên tâm. Sau này ta sẽ tìm cho ngươi thứ tốt hơn.

- Ủ! Ta biết Lăng Nguyệt là lợi hại nhất! Ngoại trừ ca ca ra, ngươi chính là người lợi hại nhất.

Thiếu nữ Tuyền tuyền noi, ánh mắt nhìn về phía Lăng nguyệt có chút sùng bái.

- Nào có...

Bị ánh mắt của thiếu nữ tên Tuyền tuyền nhìn thẳng, Lăng nguyệt có chút xấu hổ, khuôn mặt ngáy ngồ, vừa nói vừa liếc trộm người thanh niên áo trắng cạnh đó.

- Bạch ly đại ca thật là lợi hại. Ta tốn rất nhiều công sức mới có thể đánh bại con ma thú cấp quân vương kia, nhưng đến lúc nó muốn chạy trốn, ta đành bó tay. Không ngờ Bạch ly đại ca chỉ cần một kiếm đã đánh chết nó, thực lực như vậy, sợ rằng ta có tu luyện thêm vài chục năm cũng không đuổi kịp.

- Đương nhiên, trong lòng ta ca ca chính là người lợi hại nhất.

Bạch Tuyền Tuyền nói xong liền quàng tay ôm lấy cánh tay của người thanh niên áo trắng ngồi bên cạnh, tự hào nói.

- Trên thực tế tu vi của Lăng nguyệt đã không kém, chỉ thiếu chút kinh nghiệm thực chiến cùng năng lực ứng biến tình huống mà thôi. Con ma thú kia có thực lực không thua gì nhân loại đại tông sư, chặn giết không khó, chủ yếu là ngươi phải tự tin vào bản thân, có dũng khí chiến đấu chống lại nó.

- Bạch ly đại ca yên tâm, nhất định ta sẽ chăm chỉ tu luyện để sớm có tu vi cùng kiếm thuật mạnh mẽ. Đến lúc đó có thể bảo vệ Tuyền tuyền!

Lăng nguyệt gật đầu, khuôn mặt đầy kiên quyết,

Chỉ là loại kiên quyết này phối hợp với gương mặt tuấn mỹ đủ để có thể khiến cho mọi người con gái cảm thấy đổ kỵ, cùng với khí chất có thể dùng hai từ "ôn nhu" để hình dung, nhìn thế nào cũng sẽ khiến cho người khác trầm nghĩ.

Thực không đáng tin cậy.

- Được rồi, được rồi, hiểu được quyết tâm của ngươi rồi.

Nghe được mấy lời đầy ẩn ý này của Lăng nguyệt, Bạch Tuyền Tuyền đỏ mặt cười, mang theo vẻ thẹn thùng. Chỉ là nàng cùng Lăng nguyệt không phải quen biết nhau ngày một ngày hai, rất nhanh đã khôi phục, lại, lướt mắt nhìn thanh niên tên Bạch ly cùng với thanh niên áo xanh vẫn đang im lặng, lúc này mới mở miệng.

- Nhưng mà ngươi phải cố gắng thật nhiều. Trong mấy người chúng ta ngoại trừ ta thân gái yếu đuối ra, ngươi chính là người xếp bét. Ca ca ta thì không cần nói rồi, đương nhiên là lợi hại. Mà Huyền thiên tông đại ca, ờ, mặc dù không thấy đại ca xuất thủ. Nhưng mà lúc trước đại ca bị thương nặng như vậy, mới có nửa tháng đã gần khôi phục, nhìn thôi đã biết rằng lợi hại hết sức, so với ngươi lợi hại hơn nhiều. Tiểu Lăng nguyệt, nhiệm vụ của ngươi mười phần gian khổ đó!

Chương 35: Đi Trước .

- Ta sẽ cố gắng gấp bội, Bạch ly đại ca, Huyền thiên tông đại ca, sau này trên đường gặp phải ma thú, cứ giao cho ta.

Lăng nguyệt chiến ý mười phần nói. Mà thanh niên áo xanh tên là Huyền thiên tông kia quan sát Lăng nguyệt trong chốc lát rồi gật đầu. Tính cách hai người Lăng nguyệt, Bạch tuyền tuyền có chút trẻ con, ồn ào trong chốc lát rồi cũng cảm thấy mệt mỏi, người nào người nấy đều tự về chỗ của mình lấy ra túi ngủ nghỉ ngơi.

Về phần gác đêm...

Sợ rằng nếu Bạch ly không nói, với kinh nghiệm sinh tồn của hai người, hoàn toàn không biết rằng nghỉ ngơi giữa chốn hoang sơn dã lĩnh này cần phải có người canh gác ma thú.

- Huyền thiên tông, thương thế của ngươi sao rồi?

Sau khi Lăng nguyệt, Bạch tuyền tuyền đi ngủ, Bạch ly dời mắt nhìn về phía Huyền thiên tông.

- Thương thế...Đến lúc cần khôi phục thì sẽ khôi phục.

Bạch ly khẽ gật đầu, ngược lại cũng hiểu được lời này của hắn.

- Cũng phải, nếu ta không có đoán sai... Những về thương này... là do chính ngươi...

- Có một số việc nếu như đã xảy ra thì tất nhiên sẽ có nguyên nhân của nó. Về phần nguyên nhân vì sao, thì không cần phải hỏi quá kỹ càng. Giống như là ngươi vậy, lấy hình thái nhân loại hành tẩu, chẳng phải là cũng vì nguyên nhân đặc thù hay sao?

Huyền thiên tông nói, cũng không vì lời này của Bạch ly mà có chút gì rung động.

Có lẽ nói nhìn qua cả người hắn có chút trầm lặng

- Cũng phải, mỗi người làm bất cứ việc gì đều có nguyên nhân của mình. Không nên quá miệt mài theo đuổi, là ta suy nghĩ nhiều. Cần giúp đỡ gì, cứ mở miệng. Chỉ ít lúc này chúng ta vẫn là một tiểu đội. Mà ta chính là thủ lĩnh của chi tiểu đội nhỏ này, không phải sao?

- Tiểu đội...

Huyền thiên tông lẩm bẩm lại hai từ này, sau đó quét mắt nhìn Lăng nguyệt, nở một nụ cười nhợt nhạt.

- Thực sự chỉ là một tiểu đội sao?

- Đương nhiên

Bạch ly ung dung chắn tầm mắt của Huyền thiên tông nhìn về phía Lăng nguyệt.

- Giống như người vừa mới nói. Mỗi người làm bất cứ việc gì đều có nguyên nhân của nó. Chúng ta không cần miệt mài theo đuổi những thứ này. Chúng ta chỉ quan tâm tới hiện tại mà thôi. Trước mắt chúng ta chỉ cần biết chúng ta là một tiểu đội, Lăng nguyệt chính hảo hữu xông xáo đi đầu, ngươi là một thành viên khác trong chúng ta, còn ta là ca ca của Tuyền tuyền, là đội trưởng của tiểu đội này, thế là đủ rồi. Về phần những việc khác.. sau này hãy nói.

- Ừ, vậy thì chờ sau này hãy nói.

- Huyền thiên tông gật đầu cười khẽ.

- Nhưng mà nghiêm khắc mà nói, số lượng thành viên của đội ngũ chúng ta cũng không nhiều lắm, nhưng mà đội hình lại không nhỏ đâu.

- Ha ha... Một đội ngũ như vậy, bảo đảm mọi người chúng ta đến được Thánh quang để đô một cách an toàn, tuyệt đối không có vấn đề gì, không phải sao?

- Đương nhiên.

Huyền thiên tông cười đáp lại.

Cuối cùng nhìn thoáng qua chuỗi kiếm quang hoa nội liễm, giống như là một thanh kiếm đúc từ đồng thau nói.

- Kiếm không tồi.

- Đúng vậy!

Bạch ly nhẹ nhàng vuốt ve thanh bội kiếm, sau đó nhìn về phía thần kiếm màu ám hồng trong tay Huyền thiên tông.

- Kiếm của ngươi, cũng rất tốt!

- Ha ha.

A!

Tiếng hét mui phần trung khí, quanh quẩn giữa sơn lâm, giữa ánh ban mai, khiến lũ chim đang ngủ giật mình.

Bên bờ sông, Lăng nguyệt hăm hở cầm trong tay thanh thần kiếm màu xanh nhạt chém xuống liên tiếp. Kiếm khí cường đại lập tức chém nát một con ma thú cao giai đang bỏ nhào tới. Sau đó kiếm phong chuyển hướng, một con ma thú khác còn chưa kịp đến gần đã tiếp bước con ma thú kia. Con ma thú cuối cùng dường như cảm thấy nhân loại trước mắt không vô hại như dáng vẻ bề ngoài, gầm nhẹ một tiếng xoay đầu muốn chạy trốn.

- Tới rồi thì hãy lưu lại đi.

Lăng nguyệt hét lớn, đề khí ngưng thần, đâm ra một kiếm. Một đạo kiếm khí màu xanh thăm cắt hư không. Cho dù con ma thú kia đã cách đó trăm thước nhưng vẫn bị xuyên thủng, máu me văng tung tóe. Con thú rên lên một tiếng, ngã xuống, rất nhanh liền tắt thở.

- Lợi hại, lợi hại! Nhanh, Lăng nguyệt, nhanh lên đi xem nó có ma tinh hay không?

Cách đó không xa, khuôn mặt nhỏ nhắn của Bạch tuyết tràn trề hưng phấn, nhìn về phía xác mấy con thú nói. Dáng vẻ cao hứng giống như là người đánh chết những con thú này không phải là Lăng nguyệt mà chính là nàng.

- Được rồi!

Lăng nguyệt hào hứng đáp lời, bội kiếm trong tay rạch xuống. Kiếm phong bén nhọn lập tức phá nát đầu của mấy con ma thú.

- Lăng nguyệt, không cần tìm, không phải ma thú cấp vương giả, không có ma tinh.

Bạch ly khẽ lắc đầu nói.

- Vâng!

Lăng nguyệt đáp lời, cẩn thận đảo mắt nhìn qua vết rạch trên đầu con thú, nhưng mà dường như cảm thấy có chút buồn nôn, rốt cục đành phải bỏ đi ý nghĩ tìm kiếm. Cuối cùng hẩn thu kiếm, sau đó nhan chóng chạy tới cạnh dòng sông, gột rửa thanh kiếm.

- Tiểu Lăng nguyệt à, thanh kiếm này của ngươi đúng là bảo bối, chỉ một ngày mà cần phải gột rửa nhiều lần như vậy.

- Cái này, ta chỉ không muốn nó bị bẩn mà thôi.

- Đi thôi, đi thôi.. So với ta còn thích sạch sẽ hơn. Thực sự không hiểu vì sao một người xinh đẹp khả ái đến như vậy lại là một nam hài.

-Ặc....

Huyền thiên tông lặng lẽ đứng một bên, cười tủm tỉm nhìn Bạch tuyết.

- Kỳ thực, trên thế giới này có rất nhiều chủng tộc cao đẳng bởi vì số lượng thừa thớt, vì duy trì nòi giống đã tiến hóa thành loài lưỡng tính.

- Loài lưỡng tính?

Nghe được lời này của Huyền thiên tông, thần sắc Bạch tuyết biến thành cổ quái, không ngừng xăm xoi từ trên xuống dưới khắp người Lăng nguyệt, khiến cho hẩn cảm thấy lạnh cả gáy.

- Huyền thiên tông đại ca, huynh không được hăm hại ta như vậy, ta là một nam hài thuần túy.

- Phải, nói không chừng chính ngươi còn không biết thì sao?

- Tự thân ta làm sao ta lại không biết?

Lăng nguyệt tiếp tục kháng nghị, chỉ là giọng điệu có chút yếu ớt.

Dường như Bạch tuyết tuyên ý thức được tính nghiêm trọng của vấn đề, nghiêm mặt nói.

- Nhất định phải nghiệm chứng!

- Không thể nào!

- Được rồi!

Cuối cùng vẫn là Bạch ly có chút không đành lòng lên tiếng.

- Huyền thiên tông, Tuyên tuyên, hai người đừng có trêu ghẹo Lăng nguyệt nữa. Qua ngọn núi này, chúng ta sẽ bước vào phạm vi của Thánh quang đế đô. Vì tránh cho việc lỡ đường, tốt hơn hết chúng ta nên bắt đầu lên đường thôi.

- Tốt!

Lăng nguyệt là người thứ nhất lớn tiếng ủng hộ.

- Ta đi mở đi, ta đi mở đường! Huyền thiên tông đại ca, Bạch ly đại ca, Tuyên tuyên, mọi người cứ nghỉ ngơi. Mọi việc, cứ giao cho ta!

Nói xong lập tức chạy thẳng về phía khu rừng.

- Lăng nguyệt, người đứng lại đó. Chúng ta còn chưa có nghiệm chứng mà!

Bạch ly nhìn Bạch tuyết tuyên đuổi theo, khẽ lắc đầu, quay đầu nói với Huyền thiên tông.

- Chúng ta cũng đi thôi!

Bạn đang đọc truyện *Chư Thiên Tế* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.